

Cartea Psalmilor

CARTEA
PSALMILOR

TRADUSĂ DUPĂ TEXTUL ORIGINAL

BUCUREȘTI
SOCIETATEA BIBLICĂ PENTRU BRITANIA ȘI STRĂINĂTATE
8, STRADELA SF. SPIRIDON, 8.

1905

BUCUREȘTI

Institutul de Arte Grafice CAROL GÖBL S-sor I. St. Rasidescu
16, Strada Doamnei, 16.

C. 12.961.

CARTEA PSALMILOR.

1.

*Cartea întâia. Fericirea evlarioșilor.
Nefericirea nelegiuitorilor.*

1. Fericit bărbatul care nu umblă în sfatul nelegiuitorilor,
Și în calea păcătoșilor nu stă,
Și în scaunul derizătorilor nu șeade :

2. Ci în legea lui Iehova *este* plăcerea lui,
Și în legea lui cugetă ziua și noaptea.

3. Acela este ca pomul sădit lângă curgerea apelor,

Care fructul său îl dă la timpul său,

Și a cărui frunză nu veștejește,

Și tot ce el face prosperează.

4. Nu așa *sunt* nelegiuitorii,

Ci ca pleava, pe care o spulberă vântul.

5. De aceea nelegiuitorii nu se vor putea ține la judecată,

Nici păcătoșii în adunarea dreptilor ;

6. Căci Iehova cunoaște calea dreptilor,

Dară calea nelegiuitorilor va peri.

2.

Prorocie despre împărăția fiului lui Dumnezeu și biruința asupra dușmanilor săi.

1. De ce s'au infuriat popoarele,

Și națiunile cugetă deșerte ?

2. Regii pământului s'au răsculat,

Și mai marii împreună se sfătuiesc,

Asupra lui Iehova și asupra Unsului său, *dicând* :

3. Să rupem legăturile lor.

Și să lepădăm de la noi funiele lor !

4. Cel ce locuiește în cer râde, Domnul își bate joc de dâșii ;

5. Atuncea va vorbi către dâșii în mânia sa,

Și în aprinderea sa îi va spăimânta :

6. « Uns-am, *dice-va-el*, pre regele meu

« În Sion, muntele meu cel sfânt ».

7. Voiu prochiema așezământul său ;

Iehova a zis către mine :

8. « Tu *ești* fiul meu,

«Astăzi te-am născut.

9. Cere de la mine;

• Și-ți voi da popoarele *drept* moștenire,

• Și marginele pământului *drept* stăpânire:

• Tu cu sceptru de fer îi vei zdrobi,

• Ca vasele olarului îi vei sfărâma.»

10. Și acum, regilor, înțelepțiți-vă,

Învățați-vă, judecători ai pământului!

11. Serviți lui Iehova cu frică,

Și bucurați-vă cu cutremur!

12. Sărutați pre fiu, ca să nu se mânia,

Și să nu periți în cale;

Căci mânia lui curând se aprinde;

Ferice de toți, cari se încred într'ânsul!

3.

Încrederea în Dumnezeu în potriua tuturor dușmanilor săi.

1. Un psalm al lui David, când a fugit de fiul său Absalom.

2. Iehova, cât de mulți sunt neamicii mei!

Mulți se răscoală asupra-mi.

3. Mulți zic de sufletul meu:

• Pentru dânsul nu e nici un ajutor la Dumnezeu. Sela.»

4. Dară tu, Iehova, ești scut în jurul meu,

Mărirea mea, și înălțătorul capului meu.

5. Cu vocea mea am strigat către Iehova,

Și el mi-a răspuns din muntele său cel sânt. Sela.

6. Eu m'am culcat și am adormit:

Deșteptatu-m'am, căci Iehova mă sprijinește.

7. Nu mă tem de miriadele poporului,

Cari s'au rânduie asupra-mi de jur împrejur.

8. Scoală-te, Iehova, ajută-mă Dumnezeu! meu,

Căci tu ai bătut *preste* falci pre toți neamicii mei;

Dinții nelegiuitorilor i-ai zdrobit.

9. La Iehova *este* mântuire,

Preste poporul tău *este* binecuvântarea ta. Sela.

4.

Rugăciunea de seară a lui David, plină de credință împotriva dușmanilor: Dumnezeu dă de rușine pe prietenii descurajați.

1. Un psalm al lui David de cântat pe coarde.

2. Răspunde-mi, când strig, Dumnezeul dreptății mele!

Din strâmtoare la loc larg m'ai scos;

Îndură-te de mine, și ascultă ruga mea!

3. O voi fiii oamenilor! până când mărirea mea va fi spre batjocură?

Până când veți iubi deșertăciunea, și veți căută minciuna? Sela.

4. Aflați, deci, că Iehova și-a ales pre cel cuvios;

Iehova aude când strig către dânsul.

5. Cutremurați-vă, și nu păcătuți.

Cugetați în inimile voastre.

Pe patul vostru, și tăceți. Sela.

6. Sacrificați sacrificii de dreptate,

Și încredeți-vă în Iehova.

7. Mulți zic: «Cine ne va arăta fericirea?»

Înălță preste noi lumina feții tale Iehova!

8. Tu ai dat veselie în inima mea,

Mai mare decât în timpul, când grâul și mustul lor erau cu îmbelșugare.

9. În pace mă voiui culcă, și voiui dormi;

Căci numai tu, Iehova, mă faci să locuiesc în siguranță.

5.

Rugăciunea de dimineață a lui David plină de încredere în ajutorul lui Dumnezeu drept, în potruiva dușmanilor săi nelegiuți.

1. Un psalm al lui David, de cântat pentru moștenire.

2. Ascultă, Iehova, cuvintele mele. și ie a aminte la gândirea mea.

3. Ascultă vocea strigării mele, regele meu și Dumnezeuul meu!

Căci rogu-mă ție;

Iehova, de dimineață vei auzi vocea mea;

4. De dimineață mă voiui îndreptă către tine, și te voiui pândi.

5. Căci tu nu ești un Dumne-

zeu, căruia să-i placă nedreptatea.

Cel rău cu tine nu va locui;

6. Smintiții nu vor putea stă înaintea ochilor tăi;

Tu pre toți făcătorii de rele îi urăști.

7. Tu pre cei ce vorbesc minciuni îi pierzi,

Bărbatul sângiurilor și cel înșelător urăcios este lui Iehova.

8. Iar eu întru mulțimea îndurării tale voiui intra în casa ta,

Și mă voiui închină în sânul tău, templu întru frica ta.

9. Iehova, condu-mă prin dreptatea ta; pentru cei ce mă pândesc,

Îndreaptă înaintea mea calea ta

10. Căci în gura lor nu este adevăr,

Lăuntrul lor este însăși răutatea,

Gâtlejullor un mormânt deschis,

Limbele lor lingusec.

11. O Dumnezeule, judecă-i, Ca să cadă prin plănuirile lor;

Pentru mulțimea fără delegilor lor alungă-i,

Căci s'au răsculat asupra-ți.

12. Dară să se bucure toți cei ce se încred în tine.

În etern să se veselească, și tu să-i aperi,

Și să se laude întru tine cei ce iubesc numele tău.

13. Căci tu, Iehova, binecuvintezi pre cel drept,

Ca cu un scut îl acoperi cu bună voința ta.

6.

Rugăciune de pocăință în dureri trupеști și sufletești. Nădejde în ajutorul Domnului.

1. Un psalm al lui David de cântat pe opt coarde.

2. Iehova, nu mă muștră în mânia ta.

Și nici nu mă pedepsi în urgia ta.

3. Îndură-te de mine, Iehova, căci slab *sunt*;

Vindecă-mă, Iehova, căci cutremuratu-s'au oasele mele.

4. Chiar și sufletul meu s'a cutremurat foarte;

Și tu Iehova, până când?

5. Reîntoarce-te, Iehova, mântue sufletul meu;

Ajută-mă pentru îndurarea ta.

6. Căci în moarte nu *este* aducere-aminte de tine,

În infern cine te va lăuda?

7. Obosit-am de suspinare,

În toată noaptea scald patul meu,

În lacrămile mele moi așternutul meu;

8. Ochii mei se topesc de mâhnire,

Îmbătrânesc din cauza tuturor neamicilor mei.

Depărtați-vă dela mine, toți făcătorii de rele!

Căci Iehova a auzit vocea plângerei mele.

10. Iehova a auzit cererea mea, Iehova primește ruga mea.

11. Să se rușineze și să se spăimânte foarte toți neamicii mei,

Într'o clipă să se întoarcă rușinați.

7. .

Dumnezeul cel drept scapă nevinovăția lui David împotriva dușmanului nedrept.

1. Nevinovăția lui David despre care a cântat Domnului pentru cuvintele lui Cuș, Beniaminitul.

2. Iehova, Dumnezeul meu, încredu-mă ție,

Mântue-mă de toți cei ce mă urmăresc, și scapă-mă;

3. Ca să nu răpească ca un leu sufletul meu,

Sfășiându-l fără să fie cine să mă scape.

4. Iehova, Dumnezeul meu, de am făcut aceasta,

De este nedreptate în mânele mele.

5. De am răsplătit cu rău celui ce trăia în pace cu mine,

De am prădat pre neamicul meu fără cuvânt:

6 Neamicul *meu* să urmărească sufletul meu, și să-l ajungă,

Să calce la pământ viața mea,

Și sufletul meu în pulbere să-l tragă Sela.

7. Ridică-te, Iehova, în mânia ta,

Înalță-te împotriva furiei neamicilor mei,

Și scoală-te pentru mine, ordonează judecată.

Și adunarea popoarelor să te înconjoare,

Și pune-te deasupra-i în înălțime.

9. Iehova, judecă popoarele :
Judecă-mă, Iehova, după
dreptatea mea,

Și după neprihănirea mea.

10. Pună-se capăt relelor celor
nelegiuți,

Și întărește pre cel drept :
Căci cercător al inimelor și al
rărunchilor *este* Dumnezeu cel
drept.

11. Scutul meu *este* la Dumnezeu,

Ajutătorul celor dreți la inimă.

12. Dumnezeu *este* judecător
drept,

Și Dumnezeu *ce* se mânie pe
toată ziua asupra celor nelegiuți.

13. De nu se căește, el ascute
sabia sa,

Arcul său îl întinde, și-l îndreaptă ;

14. Și asupra lui îndreaptă
mele morței,

Săgețile sale, *pre cari le-a făcut*
arzătoare.

15. Iacă, *nelegiuitul* concepe
nedreptate,

Și umblă îngrecat cu răutate.

Și naște deșertăciunea ;

16. A săpat groapă, și a adâncit-o :

Dar va cădea în groapa *ce* a
făcut,

17. Întorce-se-vă răutatea lui
pe capul său însuși.

Și pe chiar creștetul lui
porâse-vă silniciile sale.

18. Lăuda-voiu pre Iehova
după dreptatea lui,

Și voiu cânta numele lui Iehova,
celui Prea înalt,

8

*Mărirea lui Dumnezeu în creațiune.
Josimea și înălțimea fiului omului.*

1. Un psalm al lui David de
cântat pe Ghittith.

2. Iehova, Domnul nostru !
Cât de măreț *este* numele tău
în tot pământul ;

Tu cel ce ai pus măreția ta
preste cer !

3. Din gura pruncilor și a sugătorilor,

Ți-ai întemeiat puterea,

Pentru neamicii tăi,

Ca să amuțești pre neamic și
răsbunător.

4. Când privesc cerurile tale,
lucrul degetelor tale,

Luna și stelele, pe cari tu le-ai
așezat :

5. Ce *este* omul, de-ți amintești
de dânsul,

Și fiul omului, de iei seama
la el ?

6. Cu puțin mai mic decât în-gerii
l-ai făcut,

Cu onoarea și cu mărirea l-ai
încoronat ;

7. L-ai făcut domn preste lucrurile
mânelor tale,

Toate le-ai pus sub picioarele
lui :

8. Toate oile și *toți* boii,

Ba și fiarele câmpului ;

9. Pasărilor cerului și peștii
mării,

Tot ce străbate cărările
mării.

10. Iehova, Domnul nostru!
Cât de măreț *este* numele tău
în tot pământul?

9.

*Cântare de mulțumită pentru scăparea
de dușmani și rugă pentru ajutor.*

1. Un psalm al lui David, despre frumoasa tinerețe.

2. Lăuda-voiu pre Iehova din toată inima mea,

Spune-voiu toate minunile tale ;

3. Mă voiui bucură și mă voiui lăuda întru tine.

Voiu cânta numelui tău, Prea-înalte!

4. Pentru că neamicii mei se întoarseră îndărăt,

Căzură și pieriră înaintea feței tale.

5. Căci tu ai apărat dreptul meu și judecata mea,

Șezând pe scaun *ca* un judecător al dreptății.

6. Muștrat-ai popoarele,

Pierdut-ai pre cei nelegiuți,

Numele lor l-ai stins în etern și perpetu.

7. *În* ruină eternă sfârșitu-s'a neamicul,

Și cetățile *sale* le-ai dărâmat ;

Pierita amintirea lor.

8. Dară Iehova va tronă în etern,

Pus-a scaunul său spre judecată ;

9. Și el lumea cu dreptate va judecă,

Cu îndreptare va judecă popoarele.

10. Da, Iehova este scăpare celui apăsă,

Scăpare în timpul de strămtorare :

11. În tine se încred ceice cunosc numele tău,

Căci tu nu părăsești pe cei ce te caută, O Iehova.

12. Cântați lui Iehova ce locuște în Sion,

Dați în știre între popoare de faptele sale!

13. Căci el, răsbunătorul sângelui, își aduce aminte de ei,

Nu uită strigarea sărmanilor.

14. Indurate de mine, Iehova!

Privește mișelia mea din *parte* celor ce mă urăsc.

Tu, care mă ridici din porțile morții ;

15. Pentru ca să spun toate laudele tale în porțile fiicei Sionului,

Ca să mă bucur de ajutorul tău.

16. Popoare s'au cufundat în groapa, *ce* ele au făcut-o ;

În cursa, pre care au ascuns-o, s'a prins piciorul lor.

17. Făcutu-s'a cunoscut Iehova, făcând judecată ;

Împletind pre cel rău în chiar lucrul mânelor sale. Higgsaion Sela.

18. În mormânt se vor reîntoarce nelegiuții,

Toate popoarele ce uită pre Dumnezeu,

19. Căci nu pentru totdeauna va fi uitat săracul.

Nici în etern se va pierde speranța sărmanilor.

20. Scoală-te, Iehova, ca să nu se îndărătnicească muritorul;
Ca popoarele să fie judecate înaintea feței tale.

21. Însuflă. Iehova, în ei temerea:

Ca să cunoască popoarele, *că nu sunt decât* oameni! Sela.

10.

Tânguire pentru zăbovirea ajutorului dumnezeesc, când dușmanii se însemetesc și rugăciune pentru scăparea asupriților.

1. De ce, Iehova, stai departe,
Te ascunzi în timpurile de strămtorare?

2. Nelegiuitul în mândria sa urmărește pre cel sărman;

O! de s'ar prinde ei înșiși în planurile pre cari le-au născocit!

3 Căci nelegiuitorul se fălește în dorințele sufletului său.

Și sgârcitul blestemă și defaimă pre Iehova.

4. Nelegiuitul în mândria sa zice:

«El nu pedepsește»;

«Nu este Dumnezeu.» *acestea sunt* toate cugetările lui.

5. Căile sale prosperează în tot timpul,

Depart *sunt* judecățile tale de dânsul;

Pre toți neamicii săi îi suflă.

6. El zice în inima sa:

«Nu mă voi clăti,

«Voiu rămânea din generațiune în generațiune,

«Și nici odată nu voi fi în nevoie».

7. Gura sa *este* plină de blestem, de vicleșug, și de amărăciune,

Supt limba sa *este* răutate și nedreptate.

8. El șeade la pândă prin curți,
In locuri ascunse ucide pre cel nevinovat,

Ochii săi pândesc pre cel nefericit.

9. El pândeste în loc ascuns, ca un leu în tufar;

Pândeste, ca să prindă pre cel sărman;

El prinde pre cel sărman trăgându-l în cursa sa.

10. El se tupilează, se pleacă, Și nefericiții cad supt laba lui,

11. El zice în inima sa: «Dumnezeu uită;

«El ascunde fața sa, nu vede nici odată.»

12. Scoală-te, Iehova! Dumnezeule, ridică mâna ta!

Nu uita pre cei sărmani!

13. Pentruce defaimă nelegiuitul pre Dumnezeu,

Și zice în inima sa:

«Tu nu pedepsești?»

14. Tu vezi *aceasta*:

Căci tu privești amărăciunea și întristarea, spre a le păstră în mânele tale:

«Ție ți se încredințează nefericitul;

Orfanului tu îi ești ajutor;

15. Sfărâmă brațul nelegiuitului și al răului,

Pedepsește răutatea sa, ca să piară de dinaintea ta.

16. Iehova *este* rege din etern
și în etern,

Peri-vor popoarele din pământul său.

17. Dorința celor sărmani a-i
ascultat-o Iehova!

Tu întărești inima lor, și faci
să asculte urechea ta,

18. Ca să faci dreptate celui
orfan și celui apăsător.

Ca omul de pe pământ să nu
se mai teamă.

11.

*Strămtorat de dușmanii săi, David se
bizuește în Dumnezeu.*

1. Un psalm al lui David, de
cântare.

2. În Iehova mă încred;

Cum de ziceți sufletului meu:

«Sboară în munții voștri, ca
pasărea?»

3. Căci iacă, nelegiuții întind
arcul,

Așează săgețile lor pe coardă,

Ca să săgeteze în întineric
pre cei dreți cu inimă.

4. *Căci* temeliele de se surpă,

Dreptul ce poate să facă?

5. Iehova în sântul său tem-
plu,

Iehova, al cărui tron *este* în
cer,

Ochii săi privesc, pleoapele
sale cearcă pre fii oamenilor.

6. Iehova cearcă pre cel drept,

Iar pre cel neluguit și pre
cel ce iubește silnicia, urăște su-
fletul său:

7. El va face să plouă preste
cei nelegiuți

Fulgere, foc și pucioasă;

Vânt arzător *va fi* partea pa-
harului lor.

8. Căci drept *este* Iehova, drep-
tate iubește el.

Dreții văd fața lui.

12.

*Tânguire despre scăderea evlavioșilor
și sporirea nelegiuților. Încrederea
în ajutorul dumnezeesc.*

1. Un psalm al lui David de
cântat pe opt coarde.

2. Ajută, Iehova, căci cuvio-
șii se împuținează,

Cei credincioși se sfârșesc
dintre fii oamenilor.

3. Deșerte vorbesc unul altuia,
Cu buze lingușitoare, cu ini-
mă fățarnică vorbesc.

4 Stârpește, Iehova, toate bu-
zele lingușitoare,

Limba *celor* ce vorbesc cu su-
neție;

5. Cari zic: «Prin limbile no-
stre suntem puternici,

Buzele noastre *sunt* cu noi:
cine ne *este* domn?

6. Pentru apăsarea săracilor
pentru suspinul lipsiților,

Mă voiui sculă, acum, zice Ie-
hova,

Îl voiui mântui pe cel ce râv-
nește.

7. Cuvinte lui Iehova *sunt* cu-
vinte curate.

Argintul curățit în cuptor de
pământ, curățit de șapte ori.

8. Tu, Iehova, îi vei păzi.

Îi vei apăra de generațiunea
aceasta în etern.

9. *Căci nelegiuții umblă pretutindenea,*

Când mișelia se înalță între fiii oamenilor.

13.

Dor după ajutorul ce a zăbovit mult timp sub asuprirea dușmanilor. Nădejde sigură în bunătatea lui Dumnezeu.

1. Un psalm al lui David de cântat.

2. Până când, Iehova, de tot mă vei uita?

Până când vei ascunde fața ta dela mine?

3. Până când voi pune sfaturi în sufletul meu,

Dureri în inimă, ziua și noaptea?

Până când se va înălța neamicul meu asupra-mi?

4. O privește-mă, răspunde-mi. Iehova. Dumnezeuul meu!

Luminează ochii mei, ca să nu dorm *somnul* morței;

5. Ca să nu zică neamicul meu: «L-am învins;»

Nici să se bucure apăsătorii mei, că mă clătesc.

6. *Îr* eu în îndurarea ta m'am încrezut;

Veseli-se-va *deci* inima mea de ajutorul tău;

Cânta-voiu lui Iehova.

Căci mi-a făcut bine!

14.

Oftare după mântuirea din corupțiunea generală a oamenilor.

1. Un Psalm al lui David de cântat.

2. Nebunul zice în inima sa: Nu *este* Dumnezeu!

Stricați, urâți sunt în lucrările lor,

Nici unul nu face bine.

3. Iehova din aer se uită peste fii oamenilor,

Să vadă, de este vre-un înțelept,

Care caută pe Dumnezeu:

3. Toți s'au abătut,

S'au stricat de tot,

Nimenea nu face bine, nici unul chiar.

5. Au n'au pricepere toți făcătorii de rele,

Toți câți mănâncă pre poporul meu,

Precum ar mânca pâne? Lui Iehova nu s'a rugat:

6. Deci cutremur i-a cuprins;

Căci Dumnezeu *este* cu generațiunea celui drept.

7. Ați rușinat sfatul celui sărac;

Dară Iehova *este* scăparea sa.

8. O, de *ar veni* din Sion mântuirea lui Israel!

Când Iehova va întoarce captivii poporului său.

Bucura-se-va Iacob, veseli-se-va Israel.

15.

Cine stă în fața lui Dumnezeu.

1. Un psalm al lui David.

2. Iehova, cine va locui în corutul tău?

Cine va petrece în muntele tău cel sânt?

3. Cel ce umblă cu neprihănire și face dreptate

Și vorbește adevăr în inima sa;

4. Nu clevețește cu limba sa.
Nu face rău aproapelui său,
Și nu aduce rușinare asupra
amicului său;

5. În ochii căruia cel vrednic
de despreț este urât.

Și pre cei ce se tem de Iehova
îi onorează.

*Acela, de s'a jurat, chiar și în
paguba sa, nu-și schimbă cu-
vântul!*

6. Banii săi nu-i dă cu camătă.
Și mită în contra celui nevin-
novat nu iea:

Cel ce face acestea în etern
nu se va clăti.

16.

*Frumoasa moștenire a sfântului și
mântuirea sa de moarte.*

1. O cântare de aur a lui Da-
vid.

2. Păzește-mă, Dumnezeule;
Căci ție mă încred,

3. Zis-am lui Iehova: Tu ești
Domnul meu!

«Afară de tine nu *aflu* feri-
cire;»

4. *Și sântilor, ce sunt pe pă-
mânt,*

«*Voi sunteți cei aleși, în cari
aflu toată plăcerea mea.*»

5. Durerea își înmulțesc cei
ce aleargă după un alt zeu.

Eu nu voi aduce libațiunile
lor de sânge.

Și nici nu voi lua numele lor
pe buzele mele.

6. Iehova este partea moște-
nirii mele și paharul meu,

Tu susții sortul meu.

7. Moștenirea mi-a căzut în
locuri plăcute,

Da, plăcută mi-i moștenirea.

8. Bine-cuvintez pre Iehova,
care mi-a dat sfat.

Încă și noaptea mă îndeamnă
rărunchii mei.

9. Pururea pun pe Iehova în-a-
intea mea.

El îmi *stă* de a dreapta, nu
voi clăti.

10. De aceia bucure-se inima
mea, și veselească-se sufletul
meu,

Și în siguranță locuiește cor-
pul meu.

11. Căci tu nu vei lăsa infer-
nului sufletului meu,

Nici nu vei lăsa pre cuvio-
sul tău să vadă mormântul;

12. Tu-mi faci cunoscut calea
vieții:

Plinitatea bucuriilor de dina-
intea feței tale;

*Căci la dreapta ta sunt des-
fătări fără capăt.*

17.

*Rugăciunea nevinovăției spre a scăpa
de violența vrăjmașilor puternici și
bogați.*

1. O rugăciune a lui David.

2. Ascultă, Iehova, nevinovă-
ția,

Ia în urechi ruga mea din bu-
ze fără violenție.

3. Iasă dreptul meu diu fața
ta;

Ochii tăi vadă dreptatea.

4. Tu ai cercat inima mea,
Cercatu-o-ai noaptea;
Cercatu-m-ai, și n'ai aflat *ni-*
mic:

Cugetarea *rea* n'a trecut prin
gura mea.

5. În faptele oamenilor, după
cuvântul buzelor tale.

Feritu-m'am *de* cărările celui
fără de lege.

6. Întărind pașii mei în căile
tale;

Picioarele mele nu s'au clătit.

7. Te chem, Dumnezeuule; căci
tu te-ai deprins a mă auzi;

Pleacă urechia ta către mine,
ascultă cuvântul meu;

8. Minunate fă îndurările tale.

Tu, cel ce mântuești cu dreap-
ta ta,

Pre cei ce se încred *în tine*
de cei ce stau *în potriva ta*!

9. Păzește-mă ca lumina ochiu-
lui,

Supt umbra aripelor tale as-
cunde-mă,

10. De nelegiuirii, cari m'au
surprins.

De neamicii mei de moarte,
cari mă înconjoară.

11. Închis'au inima lor,

Cu gura lor vorbesc sumeții.

12. Acum, la *tot* pasul ce fa-
cem ne înconjoară.

Și caută să *ne* dea la pământ.

13. Asemenea leului, lacom de
pradă,

Și puilui de leu, ce șade as-
cuns.

14. Scoală-te! Iehova, întâm-
pină-l! doboară-l!

Scapă sufletul meu de cel ne-
legiuit *prin* sabia ta,

15. De oamenii *aceștia* *prin*
mâna ta, Iehova,

De oamenii lumii *acesteia*: în
viața *de toate zilele* au ei par-
tea lor;

Și cu avuțiile tale ai umplut
pântecele lor;

Ei sunt avuți de fii, și pri-
sosul lor îl lasă copiilor lor;

16. *Dară* eu *numai* prin drep-
tate văd fața ta;

Când mă deștept mă satur de
chipul tău.

18.

*Mulțumită pentru scăpare minunată
și încredere în tarele ajutor al lui
Dumnezeu.*

1. Maistru de cântare. Un
psalm al lui David servul lui
Iehova, care a vorbit către Ie-
hova cuvintele cântărei *acesteia*
în ziua când l-a mântuit Iehova
din mâna tuturor neamicilor săi
și din mâna lui Saul. Și a zis:

2. Iubește-te, Iehova, tăria
mea!

3. Iehova *este* stânca mea, ce-
tatea mea și mântuitorul meu.

Dumnezeul meu, stânca mea
la care voi căută adăpost.

Scutul meu și cornul mântu-
irii mele, turnul meu înalt.

4. Pre cel vrednic de laudă,
pre Iehova, l-am chemat.

Și de neamicii mei m'am mân-
tuit.

5. Pre mine înconjuratu-m'au
legăturile morții.

Și torențele fără de legi mă înspăimântau.

6. Legăturile infernului mă înveliau. Preste mine căzură lațurile morții.

7. În strâmtorarea mea chemai pre Iehova, și strigai către Dumnezeuul meu:

Și el auzi din templul său vocea mea,

Și strigătul meu veni la urechile sale.

8. Atuncea s'a zguduit și s'a cutremurat pământul.

Și temeliile munților s'au mișcat, și se clătiră

Că el s'a mâniat:

9. Fum se ridică din nările lui,
Și foc *ce* mistui din gura lui,
Cărbunii se aprinseră dintr'însul.

10. El plecă cerurile, și se pogori,

Și întunerecul *eră* supt picioarele sale.

11. El călăriă pe un cherubim. și sbură.

Și plutiă pe aripele vântului.

12. Drept acoperământ pus-a ntunecimi.

Drept cort în juru-i,

Adunările de apă, nori deși.

13. De strălucirea cea dinaintea lui trecură *prin* norii săi,
Grindină și cărbuni de foc.

14. Și Iehova tună din cer,
Și cel Prea-înalt făcù să audă vocea sa:

Grindină și cărbuni de foc.

15. Aruncă săgețile sale, și-i împrăștiă,

Fulgere multe, și i-a risipit.

16. Și fundurile apelor se văzură,

Și temeliile pământului se descoperiră,

De certarea ta, Iehova!

De suflarea vântului nărilor tale!

17. El întinse *mâna sa* din înălțime, mă apucă,

Mă scoate din ape puternice:

18. El mă scapă de puternicul meu neamic,

Și de cei ce mă urau,

Când erau mai tari decât mine
19. Suprinsu-m'au în ziua ne-
cazului meu,

Dar Iehova mi-a fost sprijin,

20. Și m'a scos la larg;

Mântuitu-m'a pentru că a binevoit pentru mine.

21. Răsplătitu-mi-a Iehova după dreptatea mea,

După curățenia mâinilor mele m'a întors.

22. Căci căile lui Iehova am păzit,

Și nu am păcătuît Dumnezeuului meu.

23. Căci toate judecățile lui înaintea mea *au fost*,

Și așezămintele lui nu le-am depărtat dela mine;

24. Fost-am nevinovat înaintea lui,

25. De aceea Iehova răsplătitu-mi-a după dreptatea mea,

După curățenia mâinilor mele înaintea ochilor săi.

26. Către cel bun, bun te-ai arătat;

Către bărbatu întregu, întregu te-ai arătat;

27. Către cel curat, curat te-ai arătat.

Și cu cel strâmb, strâmb te-ai luptat:

28. Și pre popor în necazul său l-ai mântuit.

Și ochii cei mândri i-ai umilit.

29. Căci tu faci să lumineze candela mea,

Iehova, Dumnezeuul meu, luminează întunecul meu;

30. Că cu tine alerg asupra mulțimei,

Cu Dumnezeuul meu săr preste zid.

31. Desăvârșită *este* calea lui Dumnezeu;

Curat este cuvântul lui Iehova,

Scut *este* el pentru toți, cari se încred într'însul.

32. Căci cine *este* Dumnezeu, afară de Iehova?

Și cine *este* stâncă afară de Dumnezeuul nostru?

33. Dumnezeu, cel ce mă învinge cu putere,

Desăvârșită face calea mea;

34. El picioarele mele ca ale cerbilor le făcû,

Și pe înălțimile mele m'a pus;

35. El a deprins mâinile mele la luptă,

Ca brațele mele să întindă arcul de aramă.

36. Tu îmi dădu-și scutul mântuirii tale,

Dreapta ta m'a sprijinit,

Și mila ta m'a ridicat.

37. Tu ai lărgit pașii mei supt mine,

Și gleznele mele nu s'au clătît.

38. Urmărit-am pre neamicii mei, i-am ajuns.

Și nu m'am întors până ce n'au fost nimiciți;

39. Sfărâmatu-i-am, de nu s'au mai ridicat;

Căzut-au supt picioarele mele.

40. Incinsu-ma-i cu putere spre luptă;

Repus-ai pre neamicii mei supt mine;

41. Și întors-ai spre mine spatele neamicilor mei,

Și *ale celor* ce mă urau, ca să-i nimicesc.

43. Ei strigară, dară nu *aflară* nici un mântuitor,

Către Iehova, dară nu-i auzi:

43. Atuncea ca pulberea, *spulberată* de vânt, tocatu-i-am,

Ca tina de pe uliți i-am călcat.

44. Mântuitu-m'ai din certele poporului;

Pusuma-i cap popoarelor;

Popoare, *ce* nu am cunoscut. îmi servesc;

45. *Numai* auzind de mine, mi s'au supus;

Fiii celor străini mă lingușesc;

46. Fiii străinilor veștejesc,

Și tremură în întăririle lor.

47. Viu este Iehova, binecuvântată *este* stâncă mea.

Prea înalt este Dumnezeuul mântuirii mele;

48. Dumnezeuul care m'a răzbunat,

Și popoarele mi-a supus;

49. Din *mijlocul* neamicilor
mei m'a zmulș,

Da, din *mijlocul* împotrivito-
rilor mei m'au ridicat,

De apăsători m'ai mântuit.

50. De aceea te laud, Iehova
între popoare,

Și cânt numele tău;

51. Care mărește mântuirea
regelui său,

Și arată milă unsului său,

Lui David și seminției sale în
etern!

19.

*Măndrețea lui Dumnezeu în natură
și în cuvântul său. Rugăciune pen-
tru ertarea păcatelor și pentru feri-
rea de cele rele.*

1. Un psalm al lui David de
cântat.

2. Cercurile proclămă mări-
rea lui Dumnezeu,

Și lucrul mânelor sale îl arată
întinsul.

3. Zilele una alteia revarsă
ordin,

Și nopțile una alteia dau știre;

4. Fără vorbe și fără cuvinte,
Neauzită este vocea lor.

5. În tot pământul este sune-
tul lor,

Și până la marginea lumii zi-
sele lor.

Între ele așezat-a cort soare-
lui;

6. Și acesta ca un mire ce ese
din camera sa de nuntă,

Se bucură ca un viteaz, fă-
cându-și cursul său.

7. Dela o margine a ceriului
pleacă.

Și drumul său se încheie la
cealaltă margine a lui,

Și nimic nu se ascunde de
căldura sa.

8. Desăvârșită *este* legea lui
Iehova; ea reînsuflește sufle-
tul.

Credincioasă *este* mărturia
lui Iehova; ea înțelepțește pre
cei simplii;

9. Drepte *sunt* așezămintele
lui Iehova; ele înveselesc ini-
ma;

Luminate *sunt* ordinele lui Ie-
hova; ele luminează ochii;

10. Curată *este* frica de Iehova,
ea rămâne în etern;

Adevărate *sunt* judecățile lui
Iehova, în totul dreptate;

11. Mai de dorit decât aurul,
da, decât mult aur curat,

Și mai dulci decât mierea și
fagurul;

12. Și de ele se luminează ser-
vul tău;

În păzirea lor mare răsplată
este.

13. Greșelile cele din neștiință
cine le cunoaște?

De cele ascunse curățește-mă.

14. Ferește încă pre servul tău
de cei mândri,

Ca ei să nu mă stăpânească:
Atuncea voi fi nevinovat,

Și curat de mari păcate.

15. Fie bine-plăcute cuvintele
gurei mele,

Și cugetarea inimei mele îna-
întea ta.

O, Iehova, stânca mea și mân-
tuitorul meu!

20.

Rugăciunea poporului pentru regele său, în timpul nevoilor de războiu.

1. Un psalm al lui David de cântat.

2. Auză-te Iehova în ziua strămtorării,

Scutească-te numele Dumnezeului lui Iacob;

3. Trimeată-ți ajutorul tău din sanctuar.

Și din Sion sprijinească-te;

4. Amintească-și de toate dărrurile tale de pâne.

Și olocaustul tău fie bine primit, Sela.

5. De-ați după inima ta,

Și tot sfatul tău să-l împlinească.

6. *Fie ca* să ne bucurăm de mântuirea ta,

Și în numele Dumnezeului nostru să ridicăm steagul;

Împlinească Iehova toate cererile tale.

7. Acum cunosc, că Iehova ajută pre unsul său;

El îi va răspunde din cerul său cel sânt.

Prin A-tot-puternicul ajutor al dreptei sale.

8. Aceștia *se reazămă* în care, și aceia în caii lor.

Dară noi ne amintim de numele lui Iehova Dumnezeul nostru;

9. Ei s'au plecat, și au căzut; Dară noi stăturăm și ne ținurăm

10 Iehova ajută pre rege;

Răspunde-ne în ziua în care te vom chiemă.

21.

Cântare de mulțumită pentru bine-facerile și izbănzile date de Dumnezeu regelui.

Un psalm al lui David de cântare.

2. Iehova bucură-se regele de puterea ta.

Și mult veselească-se de ajutorul tău :

3. Tu dorința inimei sale ai făcut-o.

Și cererea buzelor lui nu ai respins-o. Sela.

4. Căci întâmpinatu-l-ai cu bine-cuvântările fericirii.

Pus-ai pe capul lui cunună de aur.

5. Viața a cerut dela tine, și i-ai dat.

Lungime de zile în etern și perpetu.

6. Mare *este* mărirea lui prin ajutorul tău.

Strălucire și măreție pus-ai preste dânsul.

7. Căci tu pusu-l-ai *drept* bine-cuvântare în etern.

Veselitu-l-ai cu bucurie înaintea ta.

8. Căci regele se încrede în Iehova.

Și prin îndurarea celui Prea-înalt nu se va clăti.

9. Ajunge-va mâna ta pre toți neamicii tăi.

Ajunge-va dreapta ta pre cei ce te urăsc.

10. În cuptor de foc prefăce-
vei în timpul mâniei tale:

Iehova în urgia sa nimici-va
pre ei,

Și foc îi va mistui.

11. Perde-vei fructul lor de
pe pământ

Și sămânța lor dintre fii oa-
menilor.

12. Căci au uneltit rele asu-
pra-ți,

Cugetat-au vicleșug, *dară* nu
vor isbuti.

13. Căci tu îi vei face să in-
toarcă dosul,

Cu săgețile tale îi vei țintui în
față.

14. Înălță-te, Iehova, în pute-
rea ta;

Cânta-vom și vom psalmodia
puterea ta.

22.

*Suferința și mărirea dreptului. (Psal-
mul de suferință al lui Christos.)*

1. Un psalm al lui David de
cântat.

2. Dumnezeuul meu! Dumne-
zeul meu! de ce m'ai părăsit?

Departede ajutorul meu *sunt*
cuvintele strigărei mele.

3. Dumnezeuul meu! strig, ziua,
și tu nu mă auzi,

Strig și noaptea, și nu aflu
repaus!

4. Totuși tu sânt *ești*,

Tronând peste laudele lu Is-
rael.

În tine s'au încrezut părinții
noștri;

S'au încrezut, și tu i-ai mân-
tuit;

6. Către tine au strigat, și au
fost scăpați:

În tine s'au încrezut, și n'au
fost rușinați.

7. Dară eu verme *sunt*, și nu
om,

De rușine oamenilor și de dis-
preț poporului;

8. Toți câți mă văd își batjoc
de mine,

Deschid buzele, clatină din
cap, *zicând*:

9. «Încreadă-se în Iehova, sca-
pe-l el,

Mântuească-l. de are plăcere
asupra-i-.

10. Dară tu *ești* cel ce maiscos
din mitră,

Care ai îngrijit de mine la țâ-
țele mumei mele.

11. La tine m'am aruncat din
sânul *mumei*;

Din mitra mumei mele tu *ești*
Dumnezeul meu.

12. Nu te depărtă de la mine,
căci strâmtoarea este aproape,

Și nu *este* nici un ajutor.

13. Înconjuratu-m'au tauri
mulți.

Tauri puternici din Basan
m'au ocolit;

14. Deschis-au la mine gura
lor,

Ca un leu ce sfâșie și mu-
gește.

15. Ca apa m'am vărsat,
Și s'au risipit toate oasele
mele:

Inima mea făcutu-s'a ca ceara.

Topitu-s'a în măruntaiele
mele;

16. Secat-a ca un hârb pute-
rea mea,

Și limba mea lipitu-s'a de ce-
rul gurei mele,

Și în țărâna morței m'ai pus.

17. Că m'au înconjurat câni
mulți,

Adunarea celor răi m'a cu-
prins,

Străpuns'au mânil mele și
picioarele mele.

18. Pot numără toate oasele
mele ;

Ei caută la mine și mă pri-
vesc.

19. Împărțit-au vestmintele
mele între ei,

Și pentru mantia mea au a-
runcat sorți.

20. Dară tu, Iehova, nu te de-
părta!

Tăria mea, grăbește-te întru
ajutorul meu!

21. Mântue de sabie sufletul
meu,

Din mâna cânelui pre unicul
meu ;

22. Scapă-mă din gura leu-
lui,

Auzi-mă și mă *scoate* din cór-
nele rinocerului!

23. Spune -voui numele tău
fraților mei,

În mijlocul adunării te voui
lăuda.

24. Cei ce vă temeți de Iehova,
lăudați-l,

Toată seminția lui Iacob, mă-
riți-l,

Și temeți-vă de el, toată se-
minția lui Israel!

25. Căci el n'a desprețuit, și
nici n'a urât apăsarea celui în-
tristat,

Nici n'a ascuns fața sa de
la el,

Ci când a strigat către dân-
sul, l-a ascultat.

26. Dela tine *va fi* lauda mea
în adunare mare ;

Votul meu îl voui îndeplinî
înaintea celor ce se tem de el.

27. Mânca-vor săracii, și se
vor sătură ;

Lăuda-vor pre Iehova cei ce-l
caută,

Viețui-va înima voastră în e-
tern.

28. Aduce-și-vor aminte, și se
vor întoarce către Iehova toate
marginile pământului,

Și se vor închină înaintea ta
toate neamurile popoarelor.

29. Căci a lui Iehova *este* îm-
părăția,

Și el domnește preste popoare.

30. Mânca-vor și se vor în-
chină toți cei grași ai pămân-
tului ;

Înaintea lui vor plecà genun-
chiul toți cei ce se cobor în ță-
rână,

Și cel ce nu-și poate între-
ține viața.

31. Sămânța *ce-i* va servi
Socoti-se-va drept neam Dom-
nului :

32. Veni-va ea, și va prochie-
mă dreptatea sa.

Poporului ce se va naște, că
el a făcut *aceasta*.

23.

Păstorul cel bun.

1. Un psalm al lui David.
Iehova *este* păstorul meu ;
Nimic nu-mi va lipsi ;
2. Pe pășuni erboase mă face
să odihnesc ;
La apele odihnei mă conduce ;
3. Sufletul meu îl întărește ;
El mă conduce pe cărări drepte,
pentru numele său.
4. Deși umblă în valea umbrelor morții,
De nici un rău nu mă tem ;
căci tu cu mine *ești* ;
Toiagul tău și sprijinul tău.
ele mă mângâie.
5. Tu gătești masa înaintea
mea în fața neamicilor mei.
Cu oleiu uns-ai capul meu,
Și paharul meu plin *este* pres-
te măsură.
6. Numai fericirea și îndura-
rea urmări-mă-vor toate zilele
vieții mele,
Și locui-voi în casa lui Ie-
hova zile îndelungate.

24.

Intrarea regelui măririi.

1. Un psalm al lui David.
Al lui Iehova *este* pământul
și plinitatea lui,
Lumea și cei ce locuiesc în-
tr'însa ;
2. Căci el l-a întemeiat pe mări,
Și pe fluvii l-a întărit.
3. Cine se va suî în muntele
lui Iehova ?

Și cine va stă în locul său cel
sânt ?

4. Cel nevinovat cu mâinile,
și cel curat la inimă,
Cel ce nu-și aplică sufletul la
deșertăciune, și nu se jură cu
viclenie :

5. El va lua binecuvântare de
la Iehova,

Și răsplată dela Dumnezeu
mântuirii lui,

6. Acesta *este* neamul celor
ce-l cercetează,

Cari caută fața ta, *Dumnezeul*
lui Iacob. Sela.

7. Ridicați, porților, capetele
voastre ;

Ridicați-vă, porților eterne !
Ca să între regele măririi.

8. Cine *este* acest rege al mă-
ririi.

Iehova cel tare și puternic.

Iehova cel puternic în res-
bel

9. Ridicați, porților, capetele
voastre,

Ridicați-vă, porților eterne !
Ca să între regele măririi.

10. Cine *este* acest rege al mă-
ririi ?

Iehova, *Dumnezeul* oștirilor,
el *este* regele măririi. Sela.

25.

*Rugăciune pentru ocrotirea lui Dum-
nezeu, ca să ne povățuiască cu harul
său și ca să ne erte păcatele.*

1. Un psalm al lui David.

Cătră tine, Iehova, înalț su-
fletul meu.

2. Dumnezeuul meu, în tine mă incred :

Nu lăsa să fiu rușinat;

Să nu se laude neamicii mei asupra-mi.

3. Da, toți cei ce speră în tine nu se vor rușina,

Rușineze-se cei ce viclenesc fără cuvânt.

4. Căile tale, Iehova, arată-mi, Cărările tale învață-mă;

5. Condu-mă în adevărul tău, și învață-mă;

Căci tu *ești* Dumnezeuul mântuirii mele,

În tine sper în toate zilele.

6. Aduți aminte de îndurările tale, Iehova, și de milele tale;

Căci din etern *sunt* ele.

7. Păcatele tinerețelor mele și abaterile mele nu le aminti,

După îndurarea ta adu-ți aminte de mine,

Pentru bunătatea ta, Iehova!

8. Bun și drept *este* Iehova,

De aceea el arată păcătoșilor calea.

9. El conduce pe cei umiliți în dreptate,

Și învață pre cei umiliți calea lui.

10. Toate cărările lui Iehova, *sunt* îndurare și adevăr,

Pentru cei ce păzesc legământul său și mărturiile sale.

11. Pentru numele tău, Iehova, iartă-mi fără-de-legea mea,

Căci mare *este*.

12. Cine *este* omul, care se teme de Iehova,

Lui îi arată calea, *ce trebuie* să aleagă;

13. Sufletul său întru bună-tăți va locui,

Și sămânța sa va moșteni pământul.

14. Lă-întrul său *deschide* Iehova celor ce se tem de dânsul, Și el îi învață legământul său.

15. Ochii mei *sunt* pururea către Iehova;

Căci el va scoate din cursă picioarele mele.

16. Întoarce-te spre mine, și îndură-te de mine;

Căci singur și întristat *sunt*.

17. Nevoile inimei mele se lățesc;

Din strâmtorarea mea scoate-mă;

18. Privește sărăcia mea și munca mea,

Și iartă-mi toate păcatele mele;

19. Privește pe neamicii mei, căci mulți sunt,

Și cu ură turbată mă urăsc.

20. Păzește sufletul meu și mântui-mă,

Nu lăsa să fiu rușinat, căci în tine mă incred.

21. Neprihănirea și dreptatea mea să mă păzească,

Căci în tine am sperat.

22. Scapă, Dumnezeule, pre Israel din toate nevoile sale.

26.

Rugăciune pentru scăparea nevinovăției.

1. Un psalm al lui David. Judecă-mă, Iehova!

Căci în neprihănirea mea am umblat,

Și în Iehova m'am încrezut :
nu mă voi clăti !

2. Cearcă-mă, Iehova, și cercetează-mă.

Cearcă rărunchii mei și inima mea.

3. Căci îndurarea ta este înaintea ochilor mei,

Și am umblat în adevărul tău.

4. Cu oameni deșerți n'am șezut,

Și cu cei vicleni n'am umblat ;

5. Urăsc adunarea făcătorilor de rele,

Și cu cei nelegiuiți nu șed.

6. În nevinovăție spăla-voiu mânele mele,

Și așa voi înconjură altarul tău, Iehova !

7. Ca să fac să se audă vocea mulțumirei,

Și să prochiem toate minunile tale.

8. Iehova, iubesc locașul casei tale,

Și locul, în care locuște mărirea ta,

9. Nu răpî sufletul meu cu păcătoșii.

Nici viața mea cu vărsătorii de sânge,

10. În ale căror mâni *este* răutate,

Și dreapta căroră este plină de mituire.

11. Iar eu în neprihănirea mea voi umbla ;

Mântui-mă, și îndură-te de mine.

12. Piciorul meu stă pe calea cea dreaptă ;

În adunări voi binecuvânta pre Iehova.

27.

Și în timp de războiu, David e apărât de Dumnezeu.

1 Un psalm al lui David.
Iehova *este* lumina mea și mântuirea mea ;

De cine să mă tem ?

Iehova *este* scutul vieții mele :

De cine să mă înfricoșez ?

2. De se apropiară de mine făcători de rele,

Spre a mânca carnea mea,

Apăsătorii mei și neamicii mei :

Ei se poticniră și căzură.

3. De tabără asupra-mi o oaște chiar,

Inima mea nu se temu ;

De se ridică asupra-mi rebelul,

Totuși sigur *am* *tost*.

4. Una cer lui Iehova,

Aceasta o caut :

Să locuiesc în casa lui Iehova toate zilele vieții mele.

Ca să văd frumusețea lui Iehova.

Și să cercetez templul său

5. Căci el mă va ascunde în coliba sa în ziua nefericirii.

El mă va acoperi cu acoperământul cortului său ;

Pe stâncă mă va înălța.

6. Și acum se va înălța capul meu asupra neamicilor mei din jurul meu,

Și voi aduce în cortul său
sacrificii de bucurie ;

Voiu cânta și psalmodia lui
Iehova.

7. Ascultă, Iehova, vocea mea,
Eu strig; îndură-te de mine,
și răspunde-mi.

8. *Tu ziseși* : « Căutați fața
mea! »

Inima mea ți-a răspuns :

« Fața ta, Iehova, voi că-
uță ».

9. Nu ascunde fața ta de la
mine,

Nu lepădă în mânie pre ser-
vul tău;

Tu, *care* ai fost ajutorul meu,
nu mă lăsa,

Nici nu mă părăsi. Dumne-
zeul mântuirii mele!

10. Căci părintele meu și mu-
ma mea m'au părăsit;

Dară Iehova mă primește.

11. Arată-mi, Iehova, calea
ta și condu-mă în calea cea
dreaptă.

De teama neamicilor mei;

Nu mă lăsa în voia apăsăto-
rilor mei;

12. Căci asupra-mi ridică-se
marturi mincinoși,

Și cel ce nu respiră decât sil-
nicie.

13. *Aș fi perdut*, de n'ași cre-
de. că voi vedea bunătățile lui
Iehova.

În pământul celor vii ; speră
în Iehova.

14. Întărește, și îmbărbătează
inima ta;

Da, speră în Iehova!

28.

*Rugă pentru a scăpa de nelegiuiri.
Mulțumită pentru ascultare.*

1. Un psalm al lui David,
Către tine, Iehova, strig! stân-
ca mea, să nu-mi taci!

Ca nu, tăcându-mi, să mă ase-
măn cu cei ce se pogor în groapă.

2. Ascultă vocea cererei mele,
când strig către tine,

Când ridic mânele mele către
sântul tău oracul.

3. Nu mă răpi cu nelegiuiri
și cu făcătorii de rele,

Cari cuvintează pacea aproa-
pelui lor,

Și răutatea *este* în inima lor.

4. Dă-le după faptele lor,

După răutatea lucrărilor lor;

După lucrul mânelor lor dă-le;

Dă-le plata lor.

5. Căci ei nu iau aminte la fap-
tele lui Iehova,

Nici la lucrul mânilor sale;

Surpă-i și nu-i rezidi.

6. Binecuvântat *fie* Iehova,
Pentru că a ascultat vocea ce-
rerii mele.

7. Iehova *este* puterea mea și
scutul meu;

În el s'a încrezut inima mea,
și am fost ajutat;

Veseli-se-va deci foarte inima
mea,

Și prin cântarea mea îi voi
mulțumi

8. Iehova *este* puterea *popo-
rului*,

Și tăria mântuirii unsului său
este el.

9. Ajută pe poporul tău, și binecuvintează moștenirea ta,

Păstorește-i, și înalță-i până în etern.

29.

Mărirea lui Dumnezeu în furtună.

1. Un psalm al lui David.

Dați lui Iehova, fiii celor puternici!

Dați lui Iehova mărire și putere!

2. Dați lui Iehova mărirea cuvenită numelui său,

Închinați-vă înaintea lui Iehova în podoabă sântă!

3. Vocea lui Iehova *este* preste ape:

Dumnezeul mării tună,

Iehova *ce șade* pe ape multe:

4. Vocea lui Iehova *este* puternică,

Vocea lui Iehova *este* măreață.

5. Vocea lui Iehova sfărâmă cedrii,

Da, Iehova sfărâmă cedrii Libanului,

6. Și-i face să salte ca un vițel,

Pre Liban și pre Sirion ca pre un rinocer tânăr.

7. Vocea lui Iehova varsă flăcări de foc;

8. Vocea lui Iehova cutremură deșertul,

Iehova cutremură deșertul Kadeș.

9. Vocea lui Iehova face cerboaiele să nască,

Și desgolește pădurile,

Și în templul său totul zice: Mărire!

10. Iehova a preșezut preste diluviu,

Și *ca* un rege va președe în etern.

11. Iehova va da putere poporului său.

Iehova va binecuvânta pre poporul său cu pace.

30.

Cântarea de mulțumită a lui David pentru scăparea vieții sale.

1. Un psalm, o cântare compusă la sănțirea casei lui David.

2. Te voi înalță, Iehova; căci m'ai mântuit,

Și n'ai lăsat pre neamicii mei să se bucure de mine.

3. Iehova, Dumnezeuul meu, strigat-am cătră tine,

Și m'ai vindecat.

4. Iehova, scos-ai din infern sufletul meu,

Păstratu-mi-ai viață. ca să nu mă cobor în groapă.

5. Cântați lui Iehova, cei cuvioși ai săi!

Și lăudați amintirea sa cea sântă;

6. Căci o clipă *fine* mânia sa. O vieață bunăvoința sa;

Este seara plângerea, Dimineața bucuria.

7. Dară eu zis-am în fericirea mea:

«Nu mă voi clăti în etern».

8. Iehova, prin bunăvoința ta dat-ai tărie muntelui meu:

Ascuns-ai fața ta, și am fost înspăimântat.

9. Cătră tine, Iehova, am strigat,

Și pre tine, Iehova, te am rugat :

10. «Ce folos *este* de sângele meu,

«Demă voiui pogori în groapă?

«Au pulberea te poate lăudă; poate da în știre de adevărul tău»?

11. Ascultă, Iehova, și îndură-te de mine;

Iehova, fii ajutătorul meu !

12. Schimbat-ai plângerea mea în veselie,

Deslegat-ai sacul meu, și m'ai încins cu bucurie,

13. Ca să-ți cânte sufletul *meu* și să nu tacă :

Iehova, Dumnezeul meu, în etern te voiui lăudă,

31.

Nădejdea nu ne lasă să pierim.

1. Un psalm al lui David de cântare.

2. În tine, Iehova, mă încred,

Nu lăsă să fiu rușinat niciodată ;

Întru dreptatea ta scapă-mă.

3. Pleacă spre mine urechia ta ;

Grabnic scapă-mă, fii mie stâncă tare,

Cetate, ca să mă mântui.

4. Căci stâncă mea și cetatea mea *ești* ;

Deci pentru numele tău îndreaptă-mă, și condu-mă ;

5. Scoate-mă din cursa, ce în ascuns ei mi-au întins ;

Căci tu *ești* întărirea mea.

6. Mânei tale încredințez spiritul meu :

Tu m'ai mântuit, Iehova, Dumnezeu adevărului !

7. Urăsc pre cei ce se dedau deșertăciunilor amăgitoare ;

Și în Iehova mă încred.

8. Fă să mă veselesc și să mă bucur de îndurarea ta ;

Căci ai văzut mișelia mea ;

Tu în strâmtorare căutat-ai spre sufletul meu,

9. Și nu m'ai dat în mâna neamului ;

Piciorul meu pusu-l-ai în larg.

10. Îndură-te de mine, Iehova, că sunt în strâmtorare ;

Topit de întristare este ochiul meu,

Sufletul meu și corpul meu.

11. Căci viața mea se trece în necaz,

Și anii mei în suspinuri :

Slăbită de suferință este puterea mea, din vină de fără de legea mea,

Și oasele mele se topesc.

12. Din cauza tuturor apăsătorilor mei ajuns-am de ocară.

Vecinilor mei foarte,

Și spaima cunoscuților mei ;

Cei ce mă văzură afară

Fugiră de dinaintea mea.

13. Din amintirea *tuturor*, ca un mort, sunt uitat,

Ajuns-am ca vasul cel stricat.

14. Căci auzit-am pre mulți de-făimându-mă,

Cuprinsu-m'a spaima din toate părțile ;

Căci se sfătuiesc la un loc asupra-mi ;

Cugetând să-mi răpească viața.

15. Iar eu în tine încrezându-mă, Iehova,

Zis-am: «Tu *ești* Dumnezeuul meu».

16 În mâna ta *sunt* timpurile mele,

Mântui-mă din mâna neamiciilor mei,

Și de cei ce mă urmăresc.

17. Fă să lumineze fața ta asupra servului tău,

Ajută-mă întru îndurarea ta.

18. Iehova ! nu lăsa să fiu rușinat, căci pre tine te chiem ;

Rușineze-se nelegiuirii, tacă în infern.

19. Amuțească buzele minciunei,

Cari vorbesc asupra dreptului nerușinat

Cu mândrie și dispreț !

20. Cât de mare *este* bunăta-tea ta,

Pre care ai păstrat-o celor ce se tem de tine,

Pre care ai făcut-o celor ce se încred în tine înaintea fiilor omului !

21. Tu-i acoperi cu acoperemântul feței tale de conjurările oamenilor.

Tu-i ascunzi în cortul *tău* de cearta limbelor.

22. Binecuvântat *fie* Iehova ;

Că în chip minunat prefăcutu-mi-a îndurarea sa

Într'o cetate tare.

23. Și în cutezarea mea zis-am :

«Răpit sunt de dinaintea ochilor tei» ;

Dară tu auzit-ai vocea rugăminței mele.

Când am strigat către tine.

24. Iubiți pre Iehova, toți cuvioșii săi !

Pre cei credincioși îi păzește Iehova,

Și răsplătește cu prisos celor ce lucrează mândria.

25. Întăriți-vă, și îmbărbăteze-se inima voastră,

Toți cei ce așteptați pre Iehova !

32.

Fericirea celor ce li se ieartă păcatele.

1. O povățuire a lui David.

Fericit *bărbatul*, *căruia* s'au ertat abaterile,

Al cărui păcat *este* acoperit.

2. Fericit omul, *căruia* Iehova nu-i socotește păcatul,

În al *cărui* spirit nu *este* viclenie.

3. Tăcând, topitu-s'au oasele mele.

Prin strigarea mea de toată ziua.

4. Căci ziua și noaptea mâna ta s'a îngreueat asupra-mi,

Vlaga mea prefăcutu-s'a în uscăciuni de vară. Sela.

5. Păcatele mele ți le-am mărturisit,

Și fără de legea mea nu am acoperit-o ; zis-am :

«Mărturisi-voi abaterile mele
lui Iehova,

Și tu vina păcatelor mele ai
ertat. Sela.

6. Pentru această roage-se că-
tră tine.

Tot cuviosul în timpul cuve-
nit ;

Cu adevărat, de se vor revărsa
ape multe,

Pre el nu-l vor ajunge.

7. Tu-mi ești scăpare,

De apăsare tu m'ai păzit,

Cu cântări de mântuire m'ai
înconjurat. Sela.

8. Invăța-te-voi, și-ți voi a-
răta calea, în care să umbli,

Cu ochiul meu te voi învăța ;

9. Nu fiți ca calul,

Ca catârul, fără înțelegere ;

Cu frâu și cu zăbală, podoaba
lor,

Se îmblânzesc ;

Altfel ei nu se apropie de tine.

10. Multe dureri cuprind pre
cel nelegiuit ;

Ear pre cel ce speră în Iehova
cu îndurare îl înconjuri.

11. Bucurați-vă în Iehova. și
veseliți-vă, dreptilor !

Și cântați cu bucurie, toți cei
drepti cu inimă ?

33.

*Laudă a tot-puternicei bunătăți
dumnezeesti.*

1. Bucurați-vă, dreptilor, în
Iehova ;

Celor drepti se cuvine laudă.

2. Mulțumiți lui Iehova din
citară.

Din harpă cu zece strune cân-
tați-i.

3. Cântați-i cântare nouă,
Cântați-i cu măistrie, cu stri-
găte !

4. Căci drept este cuvântul lui
Iehova,

Și toate faptele sale sunt cu
credință ;

5. El iubește dreptatea și ju-
decata ;

De îndurarea lui Iehova pă-
mântul este plin.

6. Prin cuvântul lui Iehova
cerul s'a făcut,

Și prin suflarea gurei sale
toată oștirea lui.

7. El adună în grămezi apele
mării,

Și pune adâncurile în cămări.

8. Teamă-se de Iehova tot pă-
mântul,

Cutremure-se de el toți lo-
citorii lumii !

9. Căci el a zis, și s'a făcut,
El a ordonat, și s'a zidit.

10. Iehova nimicește sfaturile
popoarelor,

Cugetările națiunilor le zădăr-
nicește.

11. Sfatul lui Iehova rămâne
în etern,

Cugetările inimei sale din ge-
nerațiune în generațiune.

12. Fericit poporul, al cărui
Dumnezeu este Iehova,

Și națiunea pre care și-a ales-o
de moștenire !

13. Din cer caută Iehova,

Vede pre toți fiii oamenilor.

14. Din locul șederei sale se uită.

Peste toți locuitorii pământului,

15. Cel ce a făcut inima lor,

Cel ce cunoaște toate faptele lor.

16 Regele nu prin mulțimea oștirii învinge.

17 Zădarnic *este* calul pentru biruință.

Și prin marea sa putere *că-lărețul* nu va scăpă.

18 Iacă, ochiul lui Iehova *este* preste cei ce se tem de dânsul,

Preste cei ce așteaptă îndurarea sa;

19 Ca să scape de moarte sufletele lor,

Întreținându-i în foamete.

20 Sufletul nostru a sperat în Iehova,

El *este* ajutorul nostru și scutul nostru.

21. Întrî'nsul se va bucura inima noastră,

Căci în sântul său nume ne-am încrezut.

22. Fie îndurarea ta, Iehova, preste noi,

După cum ne-am încrezut în tine.

34.

Invioșare spre a preamări ajutorul lui Dumnezeu și a se teme de dânsul.

1. Un psalm al lui David, compus când își prefăcù mintea înaintea lui Abimelec, care-l alungă, și el se duse.

2. Binecuvânta-voi pre Iehova în tot timpul;

Pururea *fie* lauda lui în gura mea.

3. În Iehova laudese sufletul meu;

Auzi-vor cei săraci și se vor bucură.

4. Măriți pre Iehova cu mine, Și să înălțăm împreună numele său!

5. Căutat-am pre Iehova, și el mi-a răspuns,

Și de toate temerile mele m'a scăpat.

6. Ei căutară spre el, și erau plini de bucurie,

Și fața lor nu se roși.

7. Săracul acesta a strigat, și Iehova l-a auzit,

Și din toate nevoile l-a mântuit.

8. Îngerul lui Iehova tabără în jurul celor ce se tem de dânsul, Și-i mântue.

9. Gustați și vedeți cât de bun *este* Iehova,

Fericit bărbatul *ce* se încrede în el.

10. Temeți-vă de Iehova, voi sântii săi,

Căci nimic nu lipsește celor ce se tem de dânsul,

11. Leii tineri sufer lipsă și flămânzesc,

Iar cei ce caută pre Iehova nu duc lipsă de bine.

12. Veniți, fiilor, ascultați-mă, Temerea de Iehova vă voi învăța.

13. Cine *este* omul, *ce* dorește viață,

Și iubește zile *multe*, să vază binele?

14. Ferește limba ta de rău,

Și buzele tale de a vorbi violenție;

15. Depărtează-te de răutate, și fă bine,

Caută pace, și urmează-o,

16. Ochii lui Iehova *sunt* spre cei drepti,

Și urechile lui spre strigarea lor;

17. Fața lui Iehova *este* împotriva făcătorilor de rele,

Ca să piardă de pe pământ amintirea lor.

18. *Drepții* strigă, și Iehova aude,

Și din toate nevoile lor îi scapă.

19. Aproape *este* Iehova celor cu inima zdrobită,

Și pre cei cu spirit umilit îi ajută.

20. Multe *sunt* durerile drepților,

Doară din toate îi scapă Iehova,

21. Cel ce păzește toate oasele lui,

Ba nici unul din ele să nu se frângă.

22. Pre cel rău îl ucide nefericirea,

Și cei ce urăsc pe cel drept se vor pedepsi.

23. Iehova mântue viața servilor săi,

Și toți cei ce se încred în el nu se vor pedepsi.

35.

Rugăciune spre a scăpa de vrăjmași îndărjiți.

1. Un psalm al lui David.

Ceartă, Iehova, pre cei ce se ceartă cu mine;

Luptă-te cu cei ce se luptă cu mine.

2. Iea pavăza și scutul,

Și scoală-te în ajutorul meu.

3. Întinde lancea,

Și închide calea celor ce mă urmăresc;

Zi sufletului meu: «Ajutorul tău eu *sunt*».

4. Rușinați și înfrunțați să fie,

Cei ce caută sufletul meu;

Fie fugăriți și rușinați

Cei ce cugetă nefericirea mea;

5. Fie ca pleava înaintea vântului,

Și îngerul lui Iehova să-i urmărească;

6. Fie calea lor întunecată și lunecoasă;

Și îngerul lui Iehova să-i gonească.

7. Căci fără cuvânt îmi puseră în groapă latul lor,

Fără cuvânt săpară *groapă* vieții mele.

8. Vie preste dânsul pe neașteptate ruina,

Și lanțul său, pre care în ascuns l-a întins. să-l prindă;

Cadă el în ruina sa.

9. Iar sufletul meu să se veselească în Iehova,

Să se bucure de mântuirea lui.

10. Toate oasele mele să zică:
«Iehova, cine *este* ca tine ?

«Care scapi pre cel sărman
de cel ce este mai tare de cât
dânsul,

«Da, pre cel apăsător și pre cel
sărac de prădătorul său».

11. Marturi nedrepti se scoală;
De cele ce nu știam m'au în-
trebat;

12. Răsplătitu-mi-au rău pen-
tru bine,

Văduvind sufletul meu.

13. Iar eu, când ei erau bol-
navi,

Îmbrăcatu-m'am cu sac,

Amărat-am sufletul meu cu
ajunare,

Și rugatu-m'am cu *capul* ple-
cat la sân.

14. Ca *cu* un amic, *ca cu* un
frate m'am purtat, ca cel ce plân-
ge pre mumă-sa,

Plin de durere, cu *capul* ple-
cat.

15. Iar ei se bucurară de că-
dere mea, și se adunară;

Se adunară asupra-mi *cu* oa-
meni de nimic și necunoscuți,

Mă defăimară, și nu înce-
tează;

16. Cu caraghioși oaspețelor

Crâșnesc dinții lor asupra-mi.

17. Doamne, până când vei
privi *aceasta* ?

Scapă sufletul meu de stri-
căciunea lor.

De puileului pre unicul meu!

18. Lăuda-te-voiu în adunare
mare,

În popor numeros te voiu mări.

19. O, să nu se bucure de mi-
ne neamicii cei fără cuvânt ai
mei,

Cei ce mă urăsc fără temei
să nu-și facă cu ochiul.

20. De pace ei nu vorbesc,
Și împotriva celor liniștiți ai
pământului cugetă cuvinte amă-
gitoare.

21. Și-au lărgit gura asupra-
mi zicând :

Ha, ha ! A văzut ochiul no-
stru *împlinirea dorinței noa-
stre*.

22. Văzut-ai *aceasta*, Iehova,
nu tăceă, Doamne !

Nu te depărtă dela mine !

23. Scoală-te, și deșteaptă-te
pentru dreptatea mea,

Dumnezeul meu și Domnul
meu, pentru cearta mea !

24. Judecă-mă după drepta-
tea ta, Iehova Dumnezeul meu,

Ca ei să nu se bucure de mine;

25. Să nu zică în inima lor :

«Ha, dorința noastră s'a *îm-
plinit* !»

Să nu zică : «Înghițitu-l-am !»

26. Rușineze-se și roșească-se
dela olaltă

Cei ce se bucură de neferi-
cirea mea;

Îmbracă-se cu rușine și ocară

Cei ce se îngânfă asupra-mi.

27. Să se bucure și să se ve-
selească

Cei ce doresc dreptatea mea:

Și să zică pururea :

«Mare este Iehova,

«Care voește pacea servului
său.»

28. Și limba mea va spune
dreptatea ta,
Toată ziua lauda ta.

36.

Tânguire despre cei nelegiuți, Bunătatea lui Dumnezeu față de cei cuvioși.

1. Un psalm al lui David, robul Domnului.

2. Fărădelegile nelegiuitului zic în inima mea :

Nu *este* temere de Dumnezeu înaintea ochilor săi.

3. Căci *fărădelegea* îi măgulește vederea

Cu nedescoperirea și nepepsirea nelegiuirii sale.

4. Cuvintele gurii sale *sunt* răutate și vicleșug,

Lăsatu-s'a de a fi înțelept de a face bine.

5. Răutate cugetă pe patul său,

Pusu-s'a pe o cale, *ce nu este* bună :

Răul nu-l urăște

6. Iehova, până la cer *se întinde* îndurarea ta,

Credincioșia ta până la nouri,

7. Dreptatea ta *este* ca munții cei înalți,

Judecățile tale *ca* adâncul cel mare ;

Pre oameni și vite ajuți, Iehova !

8. Cât de prețioase *sunt* îndurările tale, Dumnezeu !

Și fiii oamenilor te trag supt umbra aripelor tale,

9. Ei se satură din grăsimea casei tale,
Și cu torentul desfătărilor tale îi adăpi.

10. Căci la tine *este* izvorul vieții ;

În lumina ta vedem lumina.

11. Urmează cu îndurarea ta către cei ce te cunosc,

Și cu dreptatea ta către cei drepti cu inimă.

12. Să nu mă calce piciorul mândriei,

Și mâna nelegiuților să nu mă alunge !

13. Acolo căzură făcătorii de rele,

Ei fură răsturnați, și nu putură să se scoale.

37.

Fericirea nelegiuților să nu mănânce sufletul cuvioșilor.

1. Un psalm al lui David.

Nu te aprinde cu făcătorii de rele,

Nu râvniți pre cei ce fac nelegiuire.

2. Căci curând se vor cosi ca fânul,

Și ca iarba verde vor vesteji.

3. Încrede-te în Iehova, și fă bine,

Locuște pământul și paște adevărul !

4. Desfătează-te în Iehova :

Și el îți va da dorințele inimii tale.

5. Încredințează lui Iehova calea ta,

Și încrede-te în el, și el va face *aceasta* :

6. Va scoate, ca lumina, drep-
tatea ta,

Și judecata ta, ca miază-ziuă.

7. Fii liniștit înaintea lui Ie-
hova, și așteaptă-l;

Nu te aprinde asupra celuia
ce sporește în calea sa,

Asupra omului, ce aduce în-
tru îndeplinire planurile *sale*.

8. Lasă-te de mânie și pără-
sește furia ;

Nu te aprinde spre facere de
rău.

9. Căci făcătorii de rele se vor
stărpî ;

Dară cei ce speră în Iehova,
aceia vor moșteni pământul.

10. Încă puțin și nelegiuitul
nu va mai fi.

Și de vei căuta spre locul său,
el nu va mai fi.

11. Dară cei blânzi vor mo-
șteni pământul,

Și se vor desfătă între bel-
șugul păcei,

12. Nelegiuitul urzește asupra
celui drept,

Și crășnește la dânsul din din-
ții săi :

13. Domnul râde de el,

Căci vede, că vine ziua lui.

14. Nelegiuiții scot sabia, și-și
întind arcul,

Ca să doboare pre cel sărman
și sărac,

Ca să junghie pre cei ce um-
blă pe calea cea dreaptă ;

15. Dară sabia lor va intra
în inima lor,

Și arcurile lor se vor sfărâma.

16. Mai bun *este* puținul celui
drept,

Decât prisosul multor nele-
giuiți.

17. Căci brațele nelegiuiților
se vor sfărâma ;

Dară pre cei drepti îi sprijि-
nește Iehova.

18. Iehova știe zilele celor fără
prihană,

Și moștenirea lor va fi în etern ;

19. Ei nu vor fi rușinați în
timpul nefericirii,

Și în zilele foametei se vor să-
tură.

20. Ear nelegiuiții vor perî,

Și neamicii lui Iehova, ca gră-
simea mieilor.

Și vor stinge, în fum se vor
stinge.

21. Nelegiuitul împrumută, și
nu plătește ;

Iar dreptul *este* îndurător și
dă :

22. Căci cei binecuvântați de
el vor moșteni pământul,

Și cei blestemați de el se vor
stărpî.

23. De Iehova se îndreaptă pa-
șii omului *celui drept*,

Căci calea sa e bine plăcută lui.

24. Chiar de va cădea, nu se
va sdruncină ;

Căci Iehova sprijinește mâna
lui.

25. Tânăr am fost, și am îm-
bătrânit,

Și n'am văzut pre cel drept
părăsit,

Sau sămânța lui cerând pâne.

26. În tot timpul *este* îndurător, și împrumută.

Și sămânța lui *este* binecuvântată.

27. Depărtează-te de rău, și fă bine,

Și vei rămâne în etern ;

28. Căci Iehova iubește dreptatea,

Și nu va părăsi pre cuvioșii săi ;

În etern vor fi păziți :

Dară sămânța nelegiuitului se va stărpi.

29. Cei drepti vor moșteni pământul,

Și vor locui întrânsul în etern.

30. Gura dreptului grăește înțelepciune,

Și limba lui vorbește dreptate.

31. Legea Dumnezeului său *este* în inima sa,

Și pașii săi nu se vor clăti.

32. Nelegiuitul pândește pre cel drept,

Și caută a-l omori.

33. Iehova nu-l valăsă în mâna lui,

Și nu-l va lăsa să fie condamnat, când *îl* vor judeca.

34. Speră în Iehova, și păzește calea lui,

Și el te va înălța, ca să moștenești pământul ;

Stărpirea nelegiuiților o vei vedea.

35. Văzut-am un nelegiuit cutetător,

Întinzându-se ca un arbore verde pământean !

36. Totuși perî, și iacă, n'a mai fost.

Căutatu-l-am, și nu se putu află.

37. Iea seamă la cel nevino-vat, și caută la cel drept :

Căci omul păcei are viitor.

38. Iar făcătorii de rele de la o laltă se stârpesc,

Viitorul nelegiuiților se nimește.

39. Dară ajutorul celor drepti *vine* dela Iehova,

El *este* tăria lor în timp de nevoie.

40. Căci pre ei îi ajută Iehova. și-i scapă ;

Îi scapă de cei nelegiuiți, și-i mântue,

Fiind-că se încred în el.

38.

Tânguirea lui David fiind năpăstuit de suferinți și dușmănie. Rugă pentru ajutor.

1. Un psalm al lui David spre aducere aminte.

2. Iehova, nu mă mustră în mânia ta.

Și nici nu mă pedepsi în urgia ta.

3. Căci săgețile tale s'au înfipt în mine,

Și mâna ta mă apasă.

4. Nimic nu *este* sănătos în carnea mea,

De mânia ta ; nici o liniște în oasele mele,

De păcatul meu.

5. Căci nedreptățile mele au covârșit capul meu ;

Ca o sarcină grea s'au îngreueat preste mine.

6. Împușite, puruiate sunt rănilile mele,

Din nebunia mea.

7. Încovăiat, gârbovit sunt foarte ;

Toată ziua umblu plin de durere.

8. Căci coapsele mele *sunt* pline de arsură,

Și nimic nu *este* sănătos în carnea mea.

9. Înțepenit, sfărâmat sunt foarte,

Mugesc de neliniștea inimei mele.

10. O Doamne, înaintea ta *este* tot dorul meu,

Și suspinul meu de tine nu este ascuns ;

11. Inima mea bate tare, părăsindu-m'a puterea mea,

Și lumina ochilor mei, nici ea nu este cu mine.

12. Iubiții mei și amicii mei stau departe de rana mea,

Și rudele mele s'au așezat de parte.

13. Căci o cursă *îmi* întinseră cei ce caută sufletul meu,

Și cei ce caută nefericirea mea au hotărît ruina mea,

Și cugetă vicleșug toată ziua.

14. Dară eu, ca un surd, nu aud ;

Sunt ca un mut, ce nu-și deschide gura sa :

15. Sunt ca un om ce nu aude,

Și în a cărui gură nu *este* răspuns.

16. Căci pre tine, Iehova, te aștept ;

Tu vei răspunde, Doamne. Dumnezeuul meu !

17. Căci zis-am : *Ascultă-mă*. Căci altfel ei se vor bucura de mine !

Când piciorul meu se clătește ei se înalță asupra-mi.

18. Căci aproape de cădere sunt. Și durerea mea *este* pururea înaintea mea.

19. Căci eu mărturisesc fără de legea mea.

Mă întristezi de păcatul meu.

20. Dară neamicii mei *sunt* vii, sunt tari,

Și mulți sunt cei ce fără cuvânt mă urăsc,

21. Și răsplătind cu rău pentru bine,

Mă urăsc, pentru că urmez binele,

22. Nu mă părăsi, Iehova, Dumnezeuul meu !

Nu te depărta dela mine.

23. Grăbește-te spre ajutorul meu,

Doamne, mântuirea mea.

39.

Văzând slăbiciunea omului iea hotărârea de a tace cu răbdare. Rugăciune pentru mângâiere dumnezească.

1. Maistrului de cântare, lui Iedutun.

Un psalm al lui David.

2. Zis-am : Păzi-voiu căile mele
Ca să nu păcătuiesc cu limba mea ;

Pune-voiui frâu gurei mele,
Cât va sta nelegiuitul înaintea mea.

3. Amuțit-am în tăcere,
Tăcut-am chiar și binele;
Dară durerea mea *tot s'a ațâțat*.

4. Inima mea înferbintatu-sa
în lăuntru meu,
Și cugetând eu, foc a cuprins-o;
Atuncea vorbit-am cu limba mea:

5. Fă-mi cunoscut, Iehova sfârșitul meu,

Și măsura zilelor mele, cât *este*,
Ca să știu, cât de trecător sunt.

6. Iacă, pe degete urzit-ai zilele mele,

Și vieța mea o nimică *este*
înaintea ta:

Da, o suflare *este* tot omul,
ori cât de tare *ar sta*. Sela.

7. Da, ca o nălucă umblă omul,
În zadar se neliniștește:

Adună *avuții*, și nu știe cine
le va strânge.

8. Și acumce să aștept, Doamne?

Speranța mea *este* în tine!

9. De toate fără de legile mele
scapă-mă;

Nu mă face de rușine nebului.

10. Tăcut-am, gura mea n'am
deschis,

Căci tu ai făcut *aceasta*.

11. Depărtează dela mine rana
ta,

Căci per de lovirea mânei tale.

12. Când mustri pe om, și-l
pedepsești pentru păcatul său,

Tu faci să se mistue, ca mo-
lia, cele mai dorite ale lui;

Da, numai o suflare *este* tot
omul. Sela.

13. Ascultă ruga mea, Iehova!
Și ia în urechi strigarea mea;
La lacrimile mele nu tăceă:
Căci străin *sunt* la tine,
Nimernic, ca toți părinții mei.

14. Întoarce-te dela mine, ca
să mai fiu voios,

Mai înainte de a mă duce și
a nu mai fi.

40.

*Cuviosul mântuit, jertfește lui Dumne-
zeu mulțumită, ascultare și rugă.*

1. Maistrului de cântare, Un
psalm al lui David.

2. Sperat-am în Iehova,
Și el se plecă către mine, și
auzi strigarea mea.

3. Și mă scoase din groapa
stricăciunii,

Din tina noroioasă.

Și puse pe o stâncă picioarele
mele,

Întărind pașii mei;

4. Și puse în gura mea o cân-
tare nouă,

Lauda Dumnezeului nostru,

Mulți o vor vedeă, și se vor
teme,

Și se vor încrede în Iehova.

5. Fericit bărbatul, ce pune
speranța sa în Iehova,

Și nu caută spre cei îngâm-
fați și amici ai minciunii!

6. Iehova, Dumnezeul meu,
mari *sunt* minunile tale, pre cari
le-ai făcut;

Și cugetările tale, *pre cari le arăți* nouă; *ție nu este cine să se asemeze;*

Voiu spune, și voiu vorbi *de dănsule,*

Deși nu se pot număra.

7. Sacrificii și daruri nu voești,
Urechile mi-ai găurit,
Olocaustele și sacrificiile pentru păcat n'ai cerut.

8. Atuncea zis-am: Iacă, vin;
În tuiul cărții scris *este* pentru mine;

9. Îmi place să fac voia ta, Dumnezeuul meu.

Și legea ta *este* în lăuntrul meu;

10. Predicat-am dreptatea ta în adunare mare;

Iacă, buzele mele nu le-am oprit, Iehova, tu o știi.

11. Dreptatea ta n'am ascuns-o în inima mea,

Credința ta și mântuirea ta am prochemat.

N'am ascuns îndurarea ta și adevărul tău în adunare mare.

12 Tu, Iehova, nu vei opri îndurarea ta dela mine,

Mila ta și adevărul tău pururea mă vor păzi.

13. Căci înconjuratu-m'au nefericiri nenumărate,

Ajunsu-m'au fără-de-legile mele,

De nu pot vedea;

Mai numeroase sunt decât părul capului meu,

Și bărbăția îmi lipsește.

14. O, binevoește, Iehova, a mă mântui,

Iehova, spre ajutorul meu grăbește-te!

15. Rușineze-se și roșească toți.
Cei ce caută sufletul meu, ca să-l piardă;

Dea înapoi și rușineze-se,
Cei ce doresc nefericirea mea.

16. Să se piardă, și să aibă rușinea de răsplată

Cei ce-mi zic: Ha! Ha!

17. *Dară* bucure-se și veselească-se în tine

Toți cei ce te caută;

Să zică pururea: «Mare este Iehova!»

Cei ce iubesc ajutorul tău.

18. De și *sunt* sărman și sărac,

Dară Domnul va îngrijî de mine;

Ajutătorul meu și mântuitorul meu tu *ești*;

Dumnezeul meu, nu întârziă!

41.

Tânguire în timpul boalei, în privința dușmanilor ce-i poftesc peirea lui și în privința prietenilor necredincioși

1. Maistrului de cântare. Un psalm al lui David.

2. Fericit cel ce iă aminte celui sărac!

În ziua nefericirii îl va scăpa Iehova.

3. Iehova îl va păzi, și-l va ține în viață,

Și va fi binecuvântat pe pământ;

Tu nu-l vei da în voia neamicilor săi.

4. Iehova îl va sprijini pe patul durerilor ;

Tu vei face tot așternutul său în boala sa.

5. Eu am zis: «Iehova, îndu-ră-te de mine,

«Vindecă sufletul meu; căci am păcatul ție».

6. Neamicii mei vorbesc rău de mine,

«Când va muri și va perî nu-mele lui?»

7. Și când *vre-unul* vine, să mă vadă,

Vorbește fățarnic, inima sa a-dună gânduri rele,

Ele es afară și o spune.

8. Împreună șoptesc asupra-mi cei ce mă urăsc;

Cugetă stricăciunea mea;

9. Boală rea se ține de dânsul.

«Și cel ce zace nu se va mai ridică!»

10. Chiar și omul, cu care e-ram în pace, în care mă încre-deam,

Care mănca pânea mea, ridi-cat-a călcâiul asupra-mi.

11. Dară tu, Iehovo, îndură-te de mine,

Și ridică-mă, ca să le răsplă-tesc!

12. În aceasta voi cunoaște că ai plăcere de mine:

Că neamicul meu nu se va ve-seli de mine.

13. *Căci* pre mine în ne-prihănirea mea tu m'ai sprij-i-nit,

Și m'ai pus înaintea feței tale în etern.

14. Binecuvântat fie Iehova, Dumnezeul lui Israel,

Din etern și în etern!

Amin și Amin.

CARTEA A DOUA.

42.

Dor după sanctuar în țară străină.

1. Maistrului de cântare O în-vățătură dela fii lui Korah.

2. Cum cerbul dorește după izvorul de apă,

Așa dorește sufletul meu du-pă tine, Dumnezeule!

3. Sufletul meu însetează du-pă Dumnezeu, după Dumnezeul cel viu:

«Când voi veni și mă voi u-arăta înaintea lui Dumnezeu?»

4. Lacrimele mele făcutu-s'au pânea mea ziua și noaptea,

Când în toate zilele mi se zicea:

«Unde *este* Dumnezeul tău?»

5. De acestea amintiam, revăr-sând în mine sufletul meu:

Când mergeam cu gloata *când* mă duceam la casa lui Dumne-zeu

Cu strigăte de bucurie și de laudă,

Cu mulțime ce sărbătoria.

6. Ce ești întristat, suflete al meu?

Și ce suspini în mine?

Așteaptă pre Dumnezeu, căci încă îl voi lauda.

Pentru ajutorul feței sale.

7. Dumnezeul meu, sufletul meu este întristat în mine:

De aceea îmi amintesc de tine
din pământul Iordanului și al
Herimonului,

Din muntele Mizar.

8. Adâncul preadânc cheamă,
la vuetul jghiaburilor tale,

Toate undele tale și valurile
tale au trecut preste mine,

9. Iehova ziua ordonează în-
durarea sa,

Și noaptea cântarea lui *este* cu
mine,

Și ruga mea către Dumnezeu
vieței mele.

10. Voiu zice către Dumnezeu,
stânca mea :

«Pentru ce m'ai uitat?

«De ce trebuie să umblu plin
de durere supt apăsarea neami-
cului?»

11. Când zdrobite erau oasele
mele, batjocoritu-m'au apăsăto-
rii mei,

Pe toată ziua, zicându-mi :

«Unde *este* Dumnezeul tău?»

12. Ce ești întristat, suflete al
meu,

Și ce suspini în mine?

Așteaptă pre Dumnezeu, căci
încă îl voiu lăudă,

Ajutorul feței mele, și Dum-
nezeul meu!

43.

Urmare.

1. Judecă-mă, Dumnezeule, și
apără cauza mea,

În potriva unui popor necu-
vios;

De omul violenției și al nedrep-
tății scapă-mă.

2. Căci tu *ești* Dumnezeul meu
scutitor!

Pentru ce m'ai lepădat?

De ce trebuie să umblu plin
de durere supt apăsarea nea-
micului?

3. Trimete lumina ta și ade-
vărul tău,

Ca să mă conducă,

Ca să mă ducă la muntele tău
cel sânt și la locuințele tale;

4. Ca să vin la altarul lui Dum-
nezeu,

La Dumnezeu, bucuria mea
cea mare,

Și să te laud din gitară, Dum-
nezeule, Dumnezeul meu!

5. Ce ești întristat, suflete al
meu.

Și ce suspini în mine?

Așteaptă pre Dumnezeu, căci
încă îl voiu lăudă,

Ajutorul feței mele și Dum-
nezeul meu!

44.

*Tânguire că Dumnezeu a răspins pe
poporul său.*

1. Maistrului de cântare. O în-
vățătură dela fii lui Korah.

2. Dumnezeule, cu urechile
noastre am auzit:

Părinții noștri ne-au spus

Faptele *ce le-ai* făcut în zilele
lor,

În zilele trecute.

3. Tu prin mâna ta alungat-
ai națiuni,

Iar pre dânșii i-ai plantat;

Perdut-ai popoare,

Iar pre ei i-ai lătit.

4. Că nu prin sabia lor luat-au pământul *acesta* în stăpânire,

Și nu brațul lor ajutat-i-a pre ei;

Ci dreapta ta și brațul tău și lumina feții tale;

Căci i-ai iubit.

5. Tu ești regele meu, Dumnezeu!

Fă mântuire lui Iacob.

6. Prin tine vom împunge pre apăsătorii noștri,

În numele tău călca-vom în picioare pe împotrivorii noștri.

7. Căci nu în arcu meu mă voiu încrede,

Și sabia mea nu mă va ajuta:

8. Ci tu ajutat-ne-ai împotriva apăsătorilor noștri,

Și pre cei ce ne urăsc ai rușinat.

9. Pre Dumnezeu lăudăm toată ziua,

Și numele tău îl mărturisim în etern. Sela.

10. Dară *acum* lepădatu-ne-ai și ne-ai rușinat,

Și nu ești cu oștirile noastre:

11. Tu ne-ai făcut să ne întorcem îndărăt de dinaintea neamicilor *noștri*.

Și cei ce ne urăsc și-au făcut prada lor,

12. Făcutu-ne-ai ca oile *hotărâte* spre mâncare,

Și între popoare ne-ai împraștiat.

13. Vândut-ai pentru puțin poporul tău.

Și n'ai suit prețul vânzării lor.

14. Făcutu-ne-ai de rușine vecinilor noștri,

De răs și de batjocură celor din împrejurul nostru.

15. Făcutu-ne-ai de proverb între popoare.

De clătire cu capul între națiuni.

16. În toată ziua rușinarea mea stă înaintea-mi,

Și fața mea de rușine s'a acoperit,

17. La auzul vocii înjurătorului și a batjocoritorului.

La *vederea* neamicului și a celui lacom de răsbunare.

18. Venit-au toate aceste preste noi,

Dară noi nu te-am uitat,

Nici n'am fost necredincioși legământului tău;

19. Inima noastră nu s'a întors îndărăt,

Și pasul nostru nu s'a abătut din calea ta:

20. Deși ca pre dragoni ne-ai zdrobit,

Și ne-ai acoperit cu umbrele morții.

21. De-am fi uitat numele Dumnezeului nostru.

Și *de*-am fi întins mânele noastre către un zeu străin:

22. Au nu ar cercetă Dumnezeu aceasta?

Căci el cunoaște ascunsurile inimii,

23. Da, în toate zilele suntem uciși pentru tine,

Socotești ca oile *hotărâte* la junghiere.

24. Scoală-te! pentruce dormi, Doamne?

Deșteaptă-te! nu *ne* lepădă pentru totdeauna.

25. De ce ascunzi fața ta?

De ce uiți mișelia și apăsarea noastră?

26. Căci plecat spre pulbere este sufletul nostru,

Corpul nostru lipit de pământ.

27. Scoală-te întru ajutorul nostru,

Și mântue-ne pentru îndurarea ta.

45.

Cuvântare de laudă pentru unsul lui Dumnezeu și pentru mireasa sa.

1. Maistrului de cântare, pe Șoșanîm.

O învățătură sau o cântare dela fiii lui Korah, despre iubire.

2. Inima mea ferbe de o cântare frumoasă,

Eu închin regelui lucrarea mea.

Limba mea *este* condeiul unui scriitor iscusit!

3. Tu ești mai frumos decât fiii oamenilor,

Harul este vărsat pe buzele tale;

De aceea Dumnezeu binecuvântatu-te-a în etern.

4. Viteazule! Începe la coapsă sabia ta,

Mărirea ta și strălucirea ta;

5. Prosperă în strălucirea ta, Înaintează pentru *apărarea*

adevărului dreptății *strâmbă-*

tățite, și a blândeții,

Și dreapta ta te va învăța lucruri înfricoșate!

6. Ascuțească-se săgețile tale, *străpungă* inimile neamicilor regelui;

Supt pașii tei cadă popoarele.

7. Tronul tău, Dumnezeule, *stă* în etern și perpetuu,

Sceptrul dreptății *este* sceptrul împărăției tale.

8. Tu iubești dreptatea și urăști nelegiuirea;

De aceea unsu-te-a Dumnezeu, Dumnezeul tău

Cu oleiul bucuriei mai mult decât pre soții tăi.

9. Smirnă și *aloeși* casie *sunt* toate vestmintele tale;

În palaturi de fildeș cu cântări de organe te-au veselit.

19. Fete de regi *sunt* între scumpele tale,

Regina stă la dreapta ta în aur de Ofir.

11. Ascultă, fiică, și vezi, și pleacă urechia ta:

Uită pre poporul tău și casa părintelui tău.

12. Atuncea va pofti regele frumusețea ta;

Căci el *este* Domnul tău, și închină-te lui,

13. Și cu daruri, fiică a Tirului, Vor saluta avuții poporului fața ta.

14. Însăși măreție *este* fata regelui în camera sa,

Țesătură de aur *este* vestmântul ei.

15. În vestminte pestrițe ea se aduce la rege,

În urmă fecioarele, amicele ei,
Se aduc la tine:

16. Se aduc cu bucurie și veselie,

Intră în palatul regelui.

17. În locul părinților tăi vor fi fiii tăi,

Pre cari-i vei pune domni preste toată țara.

18. Voi face să se amintească numele tău din generațiune în generațiune,

Și popoarele te vor lăuda în etern și perpetuu.

46.

Cptate tare este Dumnezeul nostru.

1. Maistrului de cântare. O învățătură dela fiii lui Korah, pe Alamot.

2. Dumnezeu ne *este* scăpare și putere,

Ajutor cercat foarte în nevoi.

3. De aceea nu ne temem,
Chiar când pământul s'ar răsturnă,

Când munții s'ar mută în inimile mării;

4. Când apele sale ar vâi și ar spumă,

Și munții s'ar clăti de urgia ei. Sela.

El *este* fluviul,

Ale cărui pârae desfătează cetatea lui Dumnezeu,

Sanctuarul locuințelor celui Prea-înalt.

6. Dumnezeu *este* în mijlocul ei,
Nu se va clăti;

Dumnezeu o va ajuta la revărsatul zorilor.

7. Popoare au vuit, regate s'au clătit;

El sună cu vocea sa, pământul se topește;

8. Iehova *Dumnezeul* oștirilor, *este* cu noi,

Scăparea noastră *este* Dumnezeul lui Iacob. Sela.

9. Veniți, priviți lucrurile lui Iehova,

Cel ce pustiiri a făcut pe pământ!

10. El până la marginea pământului pune capăt războaielor;

Rupe arcul și sfărâmă lancea, Cu foc arde carele.

11. Fiți liniștiți, și recunoașteți că eu *sunt* Dumnezeu,

Înalt între popoare.

Înalt pe pământ!

12. Iehova, *Dumnezeul* oștirilor, *este* cu noi,

Scăparea noastră *este* Dumnezeul lui Iacob. Sela.

47.

Dumnezeu e rege.

1. Un psalm de la fiii lui Korah.

2. Popoarelor toate, bateți în palme;

Strigați lui Dumnezeu cu voce de bucurie!

3. Căci Iehova, cel Preaînalt, înfricoșat este,

Rege mare preste tot pământul.

4. El supusu-ne-a popoarele.

Și națiunile sub picioarele noastre;

5. Alesu-ne-a moștenirea noastră.

Fala lui Iacob, pre care l-ai iubit. Sela.

6. Suiu-s'a Dumnezeu cu strigări de bucurie,

Iehova cu voce de trâmbiță.

7. Cântați lui Dumnezeu, cântați-i,

Cântați regelui nostru cântați-i

8. Căci rege preste tot pământul *este* Dumnezeu,

Cântați-i cântare:

9. Dumnezeu domnește preste popoare,

Dumnezeu șade pe sântul său tron.

10. Domnii popoarelor s'au adunat.

Poporul Dumnezeului lui Abraham:

Căci ale lui Dumnezeu *sunt* scuturile pământului:

El este înalt foarte.

48.

Bucuria Sionului pentru ajutorul lui Dumnezeu în strămtorările de nevoi.

1. Maistrului de cântare. O cântare sau un psalm dela fiii lui Korah.

2. Mare *este* Iehova și vrednic de laudă,

În cetatea Dumnezeului nostru, pe muntele său cel sânt,

3. Frumoasă înălțime, bucuria a tot pământul *este* muntele Sion;

În laturile de cătră miază-noapte *este* cetatea regelui celui mare.

4. Dumnezeu, în palaturile ei, este cunoscut ca o întărire înaltă.

5. Căci iacă, regii s'au adunat,

Trecut-au dela olaltă.

6. O văzură; și se uimiră.

Se spăimântară și fugiră repede.

7. Tremur i-a cuprins acolo.

Dureri, ca pre femei în facere.

8. Prin vântul de răsărit ai sfărâmat corăbiile Tarșișului.

9. După cum am auzit așa am și văzut.

În cetatea lui Iehova *Dumnezeul* oștirilor, în cetatea Dumnezeului nostru;

Dumnezeu o va întări în etern. Sela.

10. Cugetat-am Dumnezeule, la îndurarea ta,

În templul tău.

11. Cum *este* numele tău, Dumnezeule!

Așa *este* și lauda ta până la marginele pământului:

De dreptate este plină dreapta ta.

12. Muntele Sion se veselește!

Și fiicele lui Iuda se bucură
pentru judecățile tale.

13. Înconju-rați Sionul, și-l o-
coliți,

Numă-rați turnurile sale;

14. Luați seamă la zidul său,
priviți palaturile lui,

Ca să spuneți *de ele* genera-
țiunii viitoare.

15. Căci acest Dumnezeu *este*
Dumnezeul nostru în etern și
perpetu,

Și el până la moarte ne va
fi conducător.

49.

*Norocul nelegiuirilor se isprăvește cu
moartea.*

1. Maistrului de cântare. Un
psalm de la fiii lui Korah.

2. Ascultați acestea toate po-
poarele.

Luați în ureche toți locuitorii
lumei!

3. Cel mic, ca și cel mare.

Avutul și săracul împreună.

4. Înțelepciunea *vă* va vorbi
gura mea,

Și cugetarea inimei mele *va*
fi cu pricepere.

5. Pleca-voiu urechia mea în
parabolă,

Cu citară descoperi-voiu a-
dânca mea știință.

6. De ce să mă tem în zilele
de nefericire,

Când mă înconjoară răuta-
tea celor ce mă pândesc,

7. Celor ce se încred în avu-
ția lor,

Și se fălesc în mulțimea ave-
rii lor?

8. Fratele pre frate nu poate
răscumpără de moarte,

Nu poate da lui Dumnezeu
prețul răscumpărării sale;

9. (Prea scumpă este răscum-
părarea vieții lor,

Și în etern nu se poate face;)

10. *Adecă*, să trăiască în etern,
Să nu vadă el mormântul.

11. Da, el îl va vedea; *chiar*
înțelepții mor,

Și cu dâșii pierе și nebunul
și prostul,

Și lasă altora averea lor.

12. Lăuntrul lor *se mângulește*,
că casele lor vor stă în etern,

Și locuințele lor din genera-
țiune în generațiune;

Și numesc *încă* cu numele
lor pământurile lor.

13. Totuși, *în* strălucire omul
nu se poate ținea,

Ci asemenea animalelor se
stinge,

14. Aceasta *este* calea lor, ne-
bunia lor;

Și pre dâșii îi urmează cei, că-
rora le plac cuvintele lor. Sela.

15. Ca oile în infern vor fi
puși,

Moartea îi va paște;

Și în dimineața *aceea* vor dom-
ni preste dâșii cei drepți,

Și mutra lor o va mânca în-
fernul, locaș nu vor mai avea.

16. Dară Dumnezeu va răs-
cumpără sufletul meu din pu-
terea infernului,

Și mă va primi. Sela.

17. Nu te teme, când se înăvuşeşte care-va,

Când se îmmulţeşte mărirea casei sale :

18. Căci nimic va lua *cu sine* la moartea sa,

Mărirea lui nu se va pogori după dânsul.

19. Cu toate că a îndestulat sufletul său în viaţa sa,

(Şi eşti lăudat, când îţi lucrezi bunuri).

20. El se va duce la generaţiunea părinţilor săi,

Cari în etern nu văd lumina,

21. Omul în mărire şi fără de minte,

Asemenea vitelor va perî.

50.

Adevărata jertfă de mulţumire.

1. Un psalm al lui Asaf.

A tot puternicul Dumnezeu. Iehova, vorbeşte.

Şi chiamă pământul

Dela răsăritul soarelui până la apusul lui.

2. Din Sion, desăvârşirea frumuseţii,

Dumnezeu străluceşte.

3. Dumnezeuul nostru vine, şi nu tace ;

Focul mistue înaintea lui,

Şi în jurul său vifor cumplit.

4. El chiamă cerul de sus şi pământul,

Ca să judece pre poporul său:

5. «Adunaţi-mi pre cuvioşii mei,

«Cari au încheiat legământ cu mine prin sacrificiu »

6. Şi cerurile proclămă dreptatea lui,

Căci Dumnezeu *este* cel ce judecă. Sela.

7. «Ascultă poporul meu, şi-ţi voi vorbi,

«*Ascultă*, Israele, că voi mărturisi asupra-ţi ;

«Dumnezeu, Dumnezeul tău eu *sunt*.

8. «Nu pentru sacrificiele tale te voi mustră,

«Nici pentru olocaustele tale, *ce* pururea *sunt* înaintea mea.

9. «Nu voi lua din casa ta tauri,

«*Nici* din staulele tale *ţapi* ;

10. «Căci ale mele *sunt* toate fiarele pădurii,

«Şi vitele *ce pasc* în mii de munţi ;

11. «Cunosc toate păsările munţilor,

«Şi tot ce mişcă pe câmp îmi *este* cunoscut.

12. «De-aşi fi flămând, nu *ţi-aşi* spune ;

«Căci a mea *este* lumea şi plinitatea ei.

13. «Au mănânc eu carnea taurilor,

«Şi beau sângele *ţapilor* ?

14. «Sacrifică lui Dumnezeu mulţumire,

«Şi plăteşte celui Prea-înalt voturile tale ;

15. «Şi chiamă-mă în ziua nevoiei :

«Eu te voi u mântuî şi nu mă vei mări.»

16. «Dară celui nelegiuit îi zice Dumnezeu:

«Ce ai tu să prochiemi aşezămintele mele?»

«Şi în gura ta să iei legămîntul meu?»

17. «Căci urăşti învăătura, «Şi lepezi cuvintele mele înapoia ta.

18. «De vezi un fur, eşti amic cu el,

«Şi cu adulterul este partea ta.

19. «Gura ta împins-ai spre rele,

«Şi limba ta urzeşte vicleşug.

20. «Şezi şi vorbeşti asupra fratelui tău,

«Pre fiul mumei tale îl înegreşti,

21. «Acestea ai făcut, şi eu am tăcut,

«Socotit-ai *poate*, că eu ca tine *sunt*:

Dară te voi u muştră, şi voi u pune *toate* înaintea ochilor tei.

22. «Luaţi deci seamă de aceasta, cei ce uitaţi pre Dumnezeu!

«Ca să nu sfâşiu, fără să fie cine să *va* scape.

23. «Cine sacrifică laudă, mă onorează;

«Şi celui ce ia aminte la calea sa,

«Îi voi u arătă mântuirea lui Dumnezeu».

51.

Rugăciunea de pocăinţă a lui David.

1. Maistrului de cântare. Un psalm al lui David.

2. Compus când veni la dânsul profetul Natan, după ce a intrat la Bat-Şeba.

3. Milueşte-mă, Dumnezeule, După mila ta;

După mulţimea îndurărilor tale,

Şterge fără de legea mea.

4. Spală-mă de tot de fără de legea mea,

Şi de păcatul meu curăţeşte-mă.

5. Căci fără de legea mea o cunosc,

Şi păcatul meu *este* pururea înaintea mea.

6. Numai ție unuia am greşit, Şi *acest* rău înaintea ta am făcut,

Ca să te îndreptezi întru cuvintele tale,

Şi să fii curat în judecăţile tale.

7. *Că* iacă, întru fără de legi m'am născut,

Şi în păcate m'a conceput mama mea.

8. *Că* iacă, adevărul iubeşti în lăuntrul *omului*,

Şi înţelepciunea *ta* m'ai învăţat în ascunsul inimei mele.

9. Stropi-mă-vei cu isop, şi mă voi u curăţi,

Spăla-mă-vei, şi mai tare decât omăţul mă voi u albi.

10. Auzului meu dă bucurie şi veselie.

Casă se bucore oasele, *ce le-ai* sfârâmat.

11. Întoarce fața ta dela păcatele mele.

Sterge toate fără de legile mele

12. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeuule,

Și spirit drept înouăște în lăuntru meu.

13. Nu mă lepădă dela fața ta,

Și spiritul tău cel sânt nu-l lua dela mine.

14. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale,

Și cu spirit binevoitor sprijinește-mă.

15. *Atuncea* învăța-voi pre cei fără de lege căile tale,

Și cei păcătoși la tine se vor întoarce.

16. Scapă-mă de sânghiuri, Dumnezeuule, Dumnezeuul mântuirii mele,

Și bucura-se-va limba mea de dreptatea ta.

17. Doamne, deschide buzele mele,

Și gura mea va cuvânta lauda ta.

18. Căci sacrificiu de ai fi binevoit, aș fi dat;

Olocauste nu ceri.

19. Sacrificiile lui Dumnezeu *sunt* un spirit zdrobit.

O inimă înfrântă și zdrobită nu vei urgisi, Dumnezeuule.

20. Fă bine întru bunăvoința ta Sionului,

Zidește zidurile Ierusalimului.

21. Atuncea vei bine-primi sacrificiile dreptății,

Olocaustele și arderile de tot;

Și atuncea vor aduce pe altarul tău tauri.

52

Mângâierea cuviosului în ciuda cleve-torului.

1. Maistrului de cântare. O învățătură a lui David.

2. Compusă când Doeg, Edomitul, veni, și înștiință pre Saul, și-i zișe: David a venit în casa lui Ahimelec.

3. De ce te fălești întru răutate, puternice?

Îndurarea lui Dumnezeu pe toată ziua *se arată*.

4. Limba ta nedreptate vorbește,

Ca un brici ascuțit, uneltind violenție.

5. Tu iubești răul mai mult decât binele,

A vorbi minciună mai mult decât adevărul. Sela.

6. Iubești toate cuvintele ruinate,

Limbă vicleană!

7. De aceea Dumnezeu te va sfârâma pentru totdeauna,

Te va răpi, și te va smulge din cort,

Și te va desrădăcina din pământul celor vii. Sela.

8. Cei drepti vor vedeă *acea-sta*, și se vor teme,

Și vor râde de el, *zicând*:

9. « Iacă omul, *care n'a luat pre Dumnezeu de scut al său,*
« Ci s'a înorezut în mulțimea
avuției sale,

« *Și s'a rezămat pe răutatea sa!* »

10. Iar eu ca un oliv verde
sunt în casa lui Dumnezeu!

Mă încred în îndurarea lui
Dumnezeu în etern și perpetu.

11. Te voi lăuda în etern, pen-
tru-că ai făcut *aceasta.*

Și voi spera în numele tău,
Căci el *este* bun cuvioșilor
tăi.

53.

*Oftare după mântuirea din corupțiu-
nea generală omenească.*

1. Maistrului de cântare, pe
Mahalat. O învățătură a lui Da-
vid.

2. Nebunul zice în inima sa:
« Nu *este* Dumnezeu. »

Stricați și urîți sunt în fără-
de-legile lor,

Nici unul nu face bine

3. Dumnezeu din cer privește
la fii oamenilor,

Să vadă, de este vre-un înțe-
lept,

Care caută pre Dumnezeu:

4. Toți s'au abătut, S'au stri-
cat de tot;

Niminea nu face bine, chiar
nici unul.

5. Au n'au știință făcătorii de
rele,

Cari mănâncă pre poporul
meu,

Cum ar mânca pânea? Lui
Dumnezeu nu s'au rugat.

6. Deci cutremur i-a cuprins,
unde frica nu încăpea;

Căci Dumnezeu a împrăștiat
oasele apăsătorilor tăi:

Făcut-*i*-ai de rușine, pentru
că Dumnezeu i-a lepădat.

7. O! de *ar veni* din Sion mân-
tuirea lui Israel!

Când Dumnezeu va întoarce
pre captivii poporului său,

Bucura-se-va Iacob, veseli-se-
va Israel.

54.

Rugăciune pentru mântuire.

1. Maistrului de cântare pe
coarde.

O învățătură a lui David; 2.
compusă, când Zifeii veniră, și
ziseră lui Saul:

Iacă, David este ascuns la
noi.

3. Dumnezeule, mântui-mă
prin numele tău,

Și prin puterea ta apără drep-
tul meu!

4. Dumnezeule, ascultă ruga
mea,

Ia în urechie cuvintele gurei
mele.

5 Căci străinii s'au sculat a-
supră-mi,

Și oameni cumpliți caută viața
mea,

Cari nu pun pre Dumnezeu
înaintea lor. Sela.

6. Iacă, Dumnezeu îmi *este* a-
jutor,

Domnul *este* între cei ce sprijinesc viața mea.

7. Răutatea lor o va întoarce asupra împotrivorilor mei;

Întru adevărul tău nimicește-i.

8. Îți voiui sacrifica cu spirit binevoitor,

Voiu lăudă numele tău, Iehova; căci *este* bun.

9. Căci din toată nevoia el m'a scăpat,

Și asupra neamicilor mei ochiul meu a văzut *împlinirea dorinței sale*.

55.

*Rugăciune în potriva fraților falși.
Mângâiere în Dumnezeu.*

1. Maistrului de cântare pe coarde.

O învățătură a lui David.

2. Ia în urechi, Dumnezeule, ruga mea,

Și nu te ascunde de cererea mea!

3. Ascultă-mă, și răspunde-mi;

Umblu rătăcind în întristarea mea, și suspin,

4. De vocea neamicului,

De apăsarea nelegiuitului;

Căci ei aruncă preste mine nefericire,

Și cu mânie mă urăsc.

5. Inima mea tremură în mine, și spaima de moarte au căzut preste mine.

6. Temere și cutremur au venit preste mine,

Și groaza m'a acoperit.

7. Zis-am atuncea: «Cine-mi va da aripi, ca de porumb?

«Să sbor, și să găsesc repaus.

8. Iacă, departe aş sbură,

«În pustiu m'ași opri; Sela;

9. «M'aș grăbi să scap

«De dinaintea vântului aprig, de dinaintea fortunei».

10. Nimicește-i, Doamne, împarte limbele lor,

Căci văd silnicie și ceartă în cetate:

11. Ziua și noaptea ocolesc zidurile ei,

Și necazul și neliniștea sunt în mijlocul ei;

12. Răutatea *este* în lăuntrulei. Apăsarea și vicleșugul nu se depărtează din ulițele ei.

13. Că nu un neamic m'a batjocorit;

Ași fi suferit *aceasta*;

Nu cel ce mă ură s'a sculat asupra-mi;

M'ași fi ascuns de el;

14. Ci tu, omule, *care erai* de o potrivă mie,

Amicul meu și cunoscutul meu;

15. Avut-am dulci întrevorbiri,

Împreună mers-am în casa lui Dumnezeu cu mulțimea.

16. Surprindă-i moartea!

Coboară-se de vii în infern!

Căci răutate *este* în locuința lor, în lă-întrul lor.

17. Striga-voiu către Dumnezeu,

Și Iehova mă va mântui.

18. Seara și dimineața și la amiază mă voiui tânguî,

Și voiui suspină;

Și el va ascultă vocea mea.
19. Scuti-va cu pace viața mea
în lupta ce mi-*se face*;

Căci mulți vin asupra-mi.

20. Dumnezeu va ascultă, și-i
va umili,

El, care tronează din vechi.

Pre ei, pentru cari nu *este spe-*
ranță de schimbare,

Pre cei ce nu se tem de Dum-
nezeu.

21. Pus-au mânele lor pe cei
ce erau în pace cu ei.

Si au frânt legământul *făcut*
cu ei.

22. Cuvinte gurei ori-*căruia*
din ei sunt mai aluncoase de-
cât untul,

Dară rezelul *este* în inima sa;

Cuvintele sale sunt mai moi
decât oleul,

Dară ele *sunt* tot atâtea săbii.

23. Aruncă lui Iehova sarcina
ta,

Și el te va ușurà;

Nu va lăsa în etern ca cel drept
să se clatine

24. Ci pre ei Dumnezeu îi va
coborî în adâncul mormântu-
lui,

Bărbații sânghiurilor și ai vi-
cleșugului nu vor ajunge nici
la jumătatea zilelor lor;

Dară eu, eu mă încred în tine.

56.

Rugăciune de mângâiere în timpul pri-
gonirii.

1. Maistrului de cântare, după
Ionat-elem-rehakim. O cântare

de auralui David, compusă când
Filistenii îl prinseră în Gat.

2. Îndură-te de mine, Dumne-
zeule!

Căci un muritor forăește la
mine,

Toată ziua luptându-se, mă
asuprește;

3. Toată ziua forăesc neami-
cii mei;

Că mulți *sunt* cei ce se luptă
cu mine *din* înălțime.

4. În ziua când mă voiu teme,
Încrede-mă-voiu în tine.

5. În *tine*, Dumnezeule, al că-
rui cuvânt laud,

În Dumnezeu încrede-mă-voiu:
nu mă voiu teme;

Ce-mi poate face carnea?

6. În tot timpul ei strâmbă-
tătesc cuvintele mele,

Asupra-mi *sunt îndreptate*
spre rău toate gândurile lor.

7. Se adună, se ascund,

Pândesc călcâiul meu;

Căci caută sufletul meu.

8. Au doară întru răutate vor
scăpă?

Dumnezeule, cu mânia *ta* sfă-
rămă popoarele *acestea*.

9. Tu ai numărat pasurile mele;

În foi ai pus lacrimile mele;

Oare nu *sunt* ele în cartea ta?

10. Ori în ce zi *te* voiu chiemă,
întoarce-se-vor înapoi neamicii
mei;

Aceasta o știu, căci cu mine
este Dumnezeu.

11. În Dumnezeu, al căru cu-
vânt laud,

În Iehova, al căru cuvânt laud,

12. În Dumnezeu mă încred :
nu mă tem ;

Ce-mi poate face omul ?

13. Spre mine, Dumnezeule,
sunt voturile tale,

Sacrificii de bucurie îți voi
plăti.

14. Căci de moarteai mântuit
sufletul meu,

De alunecare picioarele mele;

Ca să umblu înaintea lui Dum-
nezeu în lumina vieții.

57.

*Rugăciunea lui David pentru ajutor.
Preamărire bunătății lui Dumne-
zeu.*

1. Maistrului de cântare, după
Altașet. O cântare de aur a lui
David, compusă când fugi de
dinaintea lui Saul în peșteră.

2. Îndură-te de mine, Dum-
nezeule, îndură-te de mine,

Căci în tine se încrede sufle-
tul meu,

Și supt umbra aripelor tale
caut adăpost,

Până va trece fortuna.

3. Striga-voi cătră Dumne-
zeul cel Prea înalt,

Cătră Dumnezeu, care *toate*
mi-a împlinit.

4. El va trimete din cer și mă
va ajuta ;

Va batjocori pre cel ce foră-
ște la mine. Sela.

Dumnezeu va trimete indu-
rarea sa și adevărul său,

5. *Să scape* sufletul meu *din*
mijlocul leilor,

Ce zac aprinși *în juru-mi*.

De fiii oamenilor, ai căror dinți
sunt lănci și săgeți,

Și limba lor sabie ascuțită.

6. Înălță-te mai sus de ceruri.
Dumnezeule ?

Preste tot pământul *fie* mă-
rirea ta !

7. Ei pregătesc cursă pașilor
mei,

Sufletul meu se încovoie ;

Groapă sapă înaintea mea ;

Să cadă ei *înșiși* în ea. Sela.

8. Gata *este* inima mea, Dum-
nezeule, gata *este* inima mea,

Voiu cânta și voiu psalmodia.

9. Deșteaptă-te, suflete al meu,
deșteaptă-te, harpă și citară !

Să deștept zorile.

10. Lăuda-te-voi în între po-
poare, Dumnezeule,

Cânta-te-voi în între națiuni.

11. Căci mare până la cer *este*
îndurarea ta,

Și până la nouri adevărul tău.

12. Înălță-te mai sus de ce-
ruri, Dumnezeule,

Preste tot pământul *fie* mă-
rirea ta !

58.

*Dumnezeu mai e încă judecător pe pă-
mânt.*

1. Maistrului de cântare, după
Altașet. O cântare de aur a lui
David.

2. Adecă adevăr, dreptate, vor-
biți, judecătorilor ?

Judecați oare cu drept, voi
fii ai oamenilor ?

3. Dară în inimă uneltiți răutate,

Și cu mâinile voastre cumpăniți silnicie pe pământ.

4. Din mitra *muneii* lor se abat *dela lege* cei nelegiuți,

Din sânul ei rătăcesc cei ce vorbesc minciuni.

5. Venin este într'înșii, ca și veninul de șearpe,

Sunt ca vipera cea surdă, *ce-și* astupă urechile sale;

6. Ce ne ascultă de vocea încântătorilor,

De a fermecătorului celui mai iscusit.

7. Dumnezeule sfărâmă dinții lor în gura lor.

Dinții măselari ai leilor celor tineri zdrobește-i, Iehova.

8. Topească-se ca apa, *ce* se scurge;

Întindă-și săgețile lui până se vor tâmpi.

9. Poară ca culbecul, *care* târându-se. se topește,

Ca abortul femeii, să nu vadă soarele.

10. Mai 'nainte de ce oalele voastre să vadă *focul de spin*,

Pre cel verde, ca și pre cel uscat il va spulberă.

11. Cel drept se va bucura, că va vedeă răzbunarea *sa*;

Picioarele sale le va spăla în sângele nelegiuitului;

12. Și omul va zice :

«Da, *este* răsplătire pentru cel drept,

«Da, este un Dumnezeu, care judecă pământul.

59.

Rugăciune pentru ajutorul lui Dumnezeu împotriva uneltirilor rele.

1. Maistrului de cântare, după Altașet. O cântare de aur a lui David, compusă când Saul trimese, și-i pândiră casa, ca să-l omoară.

2. Mântui-mă de neamicii mei, Dumnezeul meu !

Apără-mă de cei ce se scoală asupra-mi

3. Mântui-mă de făcătorii de rele,

Și ajută-mă în contra bărbaților sângiurilor.

4. Căci iacă, pândesc sufletul meu.

Asupra-mi se adună cei puternici,

Fără vinovat să fiu, și fără să fiu greșit, Iehova !

5. Fără *să am* vină, aleargă și se pregătesc;

Deșteaptă-te să mă ajuți și privește.

6. Tu, Iehova, Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel,

Deșteaptă-te, să pedepsești toate popoarele;

Nu te îndură de toți *acești* nelegiuți violeni. Sela.

7. Ei se întorc seara, urlă ca cânele,

Și înconjoară cetatea.

8. Iacă, ei varsă *cuvinte* cu gura lor;

Săbii *sunt* în buzele lor;

Căci zic : «Cine aude *acea-sta* ?»

9. Dară tu, Iehova, îți râzi de dânsii,

Îți bați joc de toate popoarele.

10. Puterea mea, pre tine te aștept ;

Căci Dumnezeu *este* scăparea mea.

11. Dumnezeuul îndurării mele mă va preîntâmpină,

Dumnezeu mă va face să văd *împlinirea dorinței mele* asupra neamicilor mei ;

12. Nu-i ucide, ca poporul meu să nu uite *aceasta* ;

Sgudui-i prin puterea ta, și surpă-i,

Scutul nostru, o Doamne !

13. *Tot* cuvântul gurii lor și al buzelor lor *este* păcat ;

Prindă-se deci în mândria lor,

Pentru blestemul și minciuna ce vorbesc.

14. Nimicește-i în mânia ta, nimicește-i, ca să nu mai fie,

Ca să știe, că Dumnezeu domnește în Iacob,

Până la marginile pământului. Sela.

15. Ei se întorc seara, urlă ca cânele,

Și înconjoară cetatea ;

16. Ei merg din loc în loc după mâncare ;

Și mârăesc de nesaț.

17. Dară eu voi cânta puterea ta,

Dimineața voi lăuda îndurarea ta ;

Căci tu mi-ai fost tărie și scăpare în ziua strâmtorării mele.

18. Puterea mea, ție-ți voi psalmodia ;

Căci Dumnezeu *est*etăria mea, Dumnezeuul îndurării mele.

60.

Rugăciune în timpuri de rezbel.

1. Maistrului de cântare, după Șuşan-Edut. O cântare de aur a lui David, spre învățătură ; 2. compusă când cuceri Aram-Naharaimul și Aram-Zoba, și Ioab se întoarce și bătă din Edom în Valea Sărei două-spre-zece mii de inși.

3. Dumnezeule, tu ne-ai lepădat și ne-ai risipit,

Te-ai mâniat ; întoarce-te iarăși spre noi.

4. Cutremurat-ai pământul. l-ai despicat :

Vindecă stricăciunile lui, căci se clatină.

5. Făcut-ai pre poporul tău să vadă asprimea.

Adăpatu-ne-ai cu vin îmbătător.

6. *Dară pe urmă* dat-ai celor ce se tem de tine steag.

Ca să-l înalțe pentru *biruința* adevărului. Sela.

7. Ca să se mântuiască iubiții tăi,

Ajută cu dreapta ta, și răspunde-mi.

8. Dumnezeu a promis în sântenia sa ;

Bucura-mă-voiu, împărțin-du-vă Sichemul,

Și valea Sichemului măsurând-o ;

9. Al meu *este* Galaadul și al meu Manasse,

Efraimul *este* tăria capului meu, Iuda legislatorul meu :

10. Moabul *este* ligheanul meu, Asupra Edomului arunc încălțăminte mea ;

Filistio ! bucură-te de mine.

11. Cine mă va duce la cetatea cea întărită ?

Cine mă va duce la Edom ?

12. Au nu tu, Dumnezeuule, *cel* ce ne-ai lepădat ?

Și au nu tu, Dumnezeuule, *cel* ce n'ai eșit cu oștirile noastre ?

13. Dă-ne ajutor, ca să scăpăm din strâmtorare,

Căci amăgitor *este* ajutorul omului.

14. Cu Dumnezeu face-vom lucruri mărețe,

Și el va călca în picioare pre neamicii noștri.

61.

Rugăciunea regelui năpăstuit.

1. Maistrului de cântare, pe coarde.

Un psalm al lui David.

2. Ascultă, Dumnezeuule, strigarea mea,

Ia seamă la ruga mea !

3. Dela marginea pământului strig către tine,

În lăncezirea inimei mele ;

Du-mă pe stâncă, că *este* prea înaltă pentru mine ;

4. Căci tu ai fost adăpostul meu,

Turnul *meu* cel tare înaintea neamicului.

5. Fă-mă să locuiesc în cortul tău pururea,

Să aflu adăpost supt scutul aripelor tale. Sela.

6. Căci tu, Dumnezeuule, ai ascultat voturile mele,

Mi-ai dat moștenirea celor ce se tem de numele tău,

7. Aduge zile la zilele regelui, Anii săi *fie* ca șirul generațiilor ;

8. Să troneze în etern înaintea lui Dumnezeu,

Fă ca să-l păzească mila și adevărul tău,

9. Așa voiu cânta numelui tău pururea ;

Ca să plătesc voturile mele în fiecare zi.

62.

Speranță tăcută în Dumnezeu. Nimic-nicia oamenilor.

1. Maistrului de cântare, lui Iedutun. Un psalm al lui David.

2. Numai în Dumnezeu este liniștit sufletul meu ;

Deladânsul vine ajutorul meu.

3. Numai el *este* stâncă mea și ajutorul meu,

Scăparea mea : cu totul nu mă voiu clăti.

4. Până când vă veți rezezi asupra unui singur om ?

Veți năvăli toți *asupra-i*,

Ca la un perete, gata a cădea

Ca pe un zid, gata a se sur-
pă ?

5. Da, se sfătuiesc să-l răs-
toarne din înălțimea sa, iubesc
minciuna ;

Cu gura lor binecuvântează,
și în inima lor blesteamă. Sela.

6. Numai în Dumnezeu este
liniștit sufletul meu ;

Căci dela dânsul *vine* speranța
mea.

7. Numai el *este* stânca mea
și ajutorul meu,

Adăpostul meu: nu mă voi u-
clăti.

8. În Dumnezeu *este* ajutorul
meu și onoarea mea ;

Stânca puterii mele, adăpostul
meu *este* în Dumnezeu.

9. Încrede-te în el în tot timpul.
poporule,

Vărsați înaintea lui inima voa-
stră ;

Dumnezeu *este* adăpostul no-
stru. Sela.

10. O suflare numai *sunt* cei
mici, minciună cei mari,

Puși în cumpănă, cu toți *sunt*
mai ușor decât suflarea.

11. Nu sperați în apăsare sau
în răpire ; nu fiți deșerti ;

De sporește *avuția voastră*,
nu vă alipiți inimă *de ea*.

13. Odată vorbi Dumnezeu,
de două ori am auzit aceasta:

Că puterea *este* a lui Dumne-
zeu.

13. Și a ta Doamne, *este* în-
durarea ;

Căci tu răsplătești omului du-
pă fapta lui.

63.

Dor de Dumnezeu în sanctuarul său.

1. Un psalm al lui David, com-
pus când eră în deșertul lui Iuda.

2. Dumnezeuule, Dumnezeuul meu
tu *esti* ; pre tine te caut ;

Sufletul tău însetează după
tine, carnea mea lânțezește după
tine

Într'un pământ sec, uscat și
fără apă ;

3. Ca să văd puterea ta și mă-
rirea ta,

Așa precum te-am văzut în
sanctuar.

4. Căci mai bună *este* îndu-
rarea ta decât viața ;

Buzele mele te vor lauda.

5. Așa te voi binecuvânta în
viața mea ;

În numele tău voi ridica mâ-
nile mele.

6. Sufletul meu se satură *de*
măduvă și *de* grăsime,

Și gura mea *te* laudă cu buze
de bucurie :

7. Când îmi aduc aminte de
tine în așternutul meu.

În vegherile *noptii* cuget la
tine.

8. Căci tu ai fost ajutorul meu,
și supt umbra aripelor tale
voi căuta adăpost.

9. Sufletul meu este lipit de
tine,

Dreapta ta mă sprijine.

10. Dară cei ce caută să piardă
viața mea,

Vor intra în adâncurile pă-
mântului,

11. Ver cădeà de sabie,
Vor fi partea șacalilor.
12. Veseli-se-va regele în Dum-
nezeu;
Laude-se tot cel ce se jură în
numele său:
Căci astupa-se-va gura celor
ce vorbesc minciună.

64.

*Rugăciunea lui David pentru ocrotirea
dumnezească împotriva clevetitorilor.*

1. Maistrului de cântare. Un
psalm al lui David.

2. Ascultă, Dumnezeu, vocea
mea în plângerea mea;

De spaima neamicului păzește
viața mea.

3. Ascunde-mă de adunarea
celor nelegiuiți,

De ceata făcătorilor de rele;

4. Cari ascut, ca o sabie limba
lor,

Aruncă, ca pre săgeți, cuvîn-
tele lor amare;

5. Ca să săgeteze întru ascuns
pe cel fără prihană;

Deodată îi săgetează, și nu se
tem.

6. Se întăresc în planul cel
rău.

Pun la cale ca să întindă curse;
Zic: «Cine va vedeà?»

7. Uneltesc rele:

Sunt gata la planul uneltit!

Iăuntru! Fiecăruia și inima lui
sunt adânci.

8. Dară Dumnezeu îl va lovi
deodată cu săgeata.

Și rănilor se vor ivi.

9. Și însăși limbele lor îi vor
răsturnă;

Clăti-va cu capul tot cel ce-i
va privi.

10. Și se vor teme toți oamenii,
și vor da în știre fapta lui Dum-
nezeu,

Și vor înțelege lucrarea sa.

11. Cel drept bucura-se-va în
Iehova, și se va încrede în el,

Și se vor lăuda toți cei drepti
cu inimă.

65.

*O cântare de mulțămintă a poporului
lui Dumnezeu pentru binecuvântarea
duhovnicească și trupească.*

1. Maistrului de cântare. Un
psalm sau o cântare a lui David.

2. Ție, Dumnezeu, cuvine-se
laudă în Sion,

Și ți se va plăti votul.

3. Tu cel ce ascuți rugăciunea,
Cătră tine aleargă toată ființa.

4. Învinsu-m'au fărădelegile;
Tu erți abaterile noastre.

5. Fericit bărbatul, pre care
tu-l alegi,

Și-l lași să se apropie, ca să
locuiască în curțile tale,

Sătura-ne-vom de bunurile ca-
sei tale,

Templul tău cel sânt!

6. Tu ne răspunzi, făcând lu-
cruri înfricoșate cu dreptate.

Dumnezeul mântuirii noastre.

Speranța tuturor celor ce lo-
cuesc până la marginile pă-
mântului,

Și ale mării cele mai îndepăr-
tate.

7 Tu cel ce întărești munții prin puterea ta.

Tu cel ce ești încins cu tărie;

8. Care alină mugetul mărilor,

Mugetul valurilor și freamă-tul popoarelor,

9. Și cei ce locuiesc chiar la marginile *pământului* se tem de semnele tale.

Esirile dimineții și ale serei tu le faci să cânte de bucurie:

10. Cercetezi pământul, și-l adapi;

Și-l umpli de avuții.

(Plin de apă este pârâul lui Dumnezeu);

Tu pregătești grâul lor;

Așa îl pregătești:

11. Brazdele sale adapi,

Bulgării săi îi netezești,

Cu ploaie îi înmoi,

Și binecuvintezi fructele sale,

12 Încununi anul cu bunurile tale,

Și dâra carului tău stropește grăsime.

13. Stropește chiar și pășunile pustiului;

Și colinele se împodobesc;

14. Cu turme se îmbracă câmpiile,

Și văile în grâu se învelesc:

Se înmândresc, și cântă.

66.

Mulțumită lui Dumnezeu, pentru minunata sa povățuire a poporului său.

1. Maistrului de cântare. O cântare sau un psalm.

Țărilor toate, strigați de bucurie lui Dumnezeu,

2. Cântați măririi numelui său.

Dați-i mărire și laudă;

3. Ziceți lui Dumnezeu: «Cât de înfricoșate *sunt* faptele tale!

«De mărimea puterii tale ne-amicii tăi te linguesc.

4. «Tot pământul ți se prostorne, și-ți cântă,

«Cântă numelui tău». Sela.

5. Veniți, și vedeți lucrurile lui Dumnezeu;

Minunat *este* el în faptele *sale* asupra fiilor oamenilor:

6. Prefăcut-a marea în uscat,

Prin fluviu trecură pe jos;

Acolo ne-am bucurat de dansul.

7. El domnește prin puterea sa în etern,

Ochii săi privesc popoarele,

Ca să nu se înalțe răsculătorii. Sela.

8. Binecuvântați, popoarelor, pre Dumnezeuul nostru,

Și faceți să se audă vocea laudei sale,

9. A celui ce a păstrat în viață sufletul nostru,

Și n'a lăsat să se clătească piciorul nostru.

10. Că tu, Dumnezeule, ne-ai cercat pre noi,

Ne-ai curățit, cum se curăță argintul.

11. Dusu-ne-ai în cursă;

Pus-ai sarcină grea pe coapsele noastre;

12. Lăsat-ai pre oameni să încalece pe capul nostru.

Trecut-am prin foc și prin apă:
Și scosu-ne-ai la *loc* îmbelșugat.

13. Veni-voiu în casa ta cu olocauste,

Și-ți voiu plăti voturile mele,

14. Pre cari le-au cuvântat buzele mele,

Și le-a vorbit gura mea în strâmtorarea mea.

15. Olocauste de *vite* grase îți voiu aduce, cu grăsimea berbecelui;

Sacrifica-voiu ție boi și țapi. Sela.

16. Veniți și ascultați, toți cei ce vă temeți de Dumnezeu!

Căci voiu spune ceea ce a făcut sufletului meu:

17. Cătră dânsul am strigat cu gura mea,

Și cântare de laudă a fost supt limba mea.

18. De ași fi cugetat rele întru inima mea,

Domnul nu m'ar fi ascultat;

19. *Dară* cu adevărat! Dumnezeu a ascultat,

A luat aminte de vocea rugăciunii mele.

20. Binecuvântat *sie* Dumnezeu,

Care n'a respins rugăciunea mea, și n'a îndepărtat dela mine îndurarea sa.

67.

Preamărire a binecuvântării dumneze-ești asupra tuturor popoarelor.

1. Maistrului de cântare, pe coarde.

Un psalm sau o cântare.

2. Miluește-ne, Dumnezeuule. și ne binecuvintează;

Fă să lucească fața sa preste noi. Sela.

3. Ca să se cunoască pe pământ calea ta,

Între toate popoarele mântuirea ta.

4. Să te laude pre tine, Dumnezeuule!

Să te laude pre tine toate popoarele!

5. Popoarele să se bucure și să-ți cânte de bucurie;

Căci popoarele cu dreptate le judeci.

Și conduci națiunile pe pământ. Sela.

6. Pre tine să te laude popoarele, Dumnezeuule!

Pre tine să te laude toate popoarele!

7. Pământul să dea fructele sale;

Binecuvinteze-ne Dumnezeu, Dumnezeul nostru;

8. Binecuvinteze-ne Dumnezeu,

Și să se teamă de el toate marginile pământului.

68.

Cântare de Biruință.

1. Maistrului de cântare. Un psalm sau o cântare a lui David.

2. Scoale-se Dumnezeu, risipească-se neamicii săi,

Și să fugă dinaintea lui cei ce îl urăsc!

3. Cum se spulberă fumul, *așă* să-*i* spulberi,

Cum se topește ceara înaintea focului,

Așă piară nelegiuiții de dina-
tea lui Dumnezeu!

4. Iar cei drepti să se bucure,

Și să se laude înaintea lui
Dumnezeu,

Să se veselească în desfătare!

5. Cântați lui Dumnezeu, psal-
modiați numelui lui,

Faceți calea celui ce călătorește
prin deșerturi;

Iah este numele lui *și* bucu-
rați-vă înaintea lui

6. Părinte al orfanilor *și* ju-
decător al văduvelor

Este Dumnezeu în sântul său
locaș.

7. Dumnezeu așează pre cei
singuratici în familii,

Scoate pre cei încâtușați, la
fericire;

Iar cei ce se abat locuiesc pă-
mânt sterp.

8. Dumnezeule, când ai ieșit
înaintea poporului tău,

Când ai pășit în pustiu, Sela:

9. Cutremuratu-s'a pământul,
Cerurile însăși vărsatu-s'au

în *ape* înaintea lui Dumnezeu,

Chiar *și* Sinaiul *tremurat-a*
înaintea lui Dumnezeu, Dumne-
zeul lui Israel.

10. Cu ploae îmbelșugată stro-
pit-ai, Dumnezeule, moștenirea
ta ;

Și slabă fiind, ai întărit-o.

11. Turma ta locuî într'însa;

Dară turmei apăsate tu pre-

gătit-ai bunurile tale, Dumne-
zeule!

12. Domnul dă cuvânt,

Mare *este* oștirea vestitoare-
lor lui.

13. *La auzul lui* regii oștiri-
lor fug,

Și doamnă acasă împarte pra-
da lor,

14. Când repauzat-ați în stau-
lele *voastre*,

Strălucind ați fost ca aripile
argintii ale porumbului,

Și ca penișul său, *ce bate* în
verde *și* auriu.

15. Atuncea când Atotputer-
nicul împrăștiind pre regii din
mijlocul ei,

Alb ca omătul *de oasele lor*
a fost muntele Zalmon.

16. Munte înalt *este* muntele
Basanului,

Munte cu piscuri multe *este*
muntele Basanului.

17. De ce priviți cu pizmă, mun-
ților cu piscuri multe,

La muntele, *pre care* alesu-
l-a Dumnezeu sie-și spre locu-
ința *sa* ?

Da, Iehova va locui *pe el* în
etern.

18. Carele lui Dumnezeu *se nu-
mără* cu mii de mii,

În mijlocul lor *este* Domnul;
Sinai ajuns Sionul în sântenie.

19. Suiu-te-ai pe înălțime, lu-
at-ai captivi,

Primit-ai daruri dela oameni,

Chiar *și dela* cei ce s'au abă-
tut, ca să troneze *acolo* Iehova.
Dumnezeu.

20. Binecuvântat *fie* Domnul
în toate zilele;

Sarcine *de* se pun asupra-ne,
Dumnezeu *este* ajutorul nostru.
Sela.

21. Dumnezeuul nostru *este*
Dumnezeu al mântuirii,
Șiale lui Iehova, Domnul, *sunt*
eșirile din moarte.

22. Dară Dumnezeu va sfărâ-
mă capul neamicilor săi,

Creștetul păros al aceluia, ce
pururea umblă în păcatele sale.

23. Domnul a zis: Din Basan
îi voi în întoarce,

«*Îi* voi în întoarce din adân-
curile mării;

24. «Ca piciorul tău, sfărâ-
mându-i, *să calce* în sângele
lor;

«Și limba câinilor tăi să aibă
parte de neamici.»

25. *Iacă*, ei văd ducerea ta,
Dumnezeule,

Ducerea Dumnezeului meu,
Regelui meu, în sanctuar.

Înainte *merg* cântăreții, în ur-
mă cei ce joc din citară,

În mijloc fecioarele ce cântă
din timpane.

27. Binecuvântați în adunări
pre Dumnezeu,

Pre Domnul, *voi* cei din iz-
voarele lui Israel!

28. Acolo *este* Benjaminul, cel
mai tânăr, domnul lor.

Mai marii lui Iuda, ceata lor,

Mai marii lui Zabulon, mai
marii lui Neftali

29. Dumnezeul tău a rânduit
puterea ta:

Întărește, Dumnezeule, ceea
ce ai făcut pentru noi.

30. Pentru templul tău cel din
Ierusalim,

Aducă-ți regii daruri.

31. Mustră feara trestiei, mul-
țimea taurilor cu vițeei popoa-
relor,

Ca să se supună cu plăci de
argint.

El a risipit popoarele *ce* iu-
besc resbelul.

32. Mai marii Egiptului vin,
Etiopia întinde iute mâinile
sale către Dumnezeu.

33. Regate ale pământului,
cântați lui Dumnezeu,

Psalmodiați Domnului, Sela:

34. Lui, celui ce călărește pe
cerurile cerurilor din vechime!

Iacă, el face să răsunе vocea
sa, vocea puternică.

35. Dați putere lui Dumnezeu;

Preste Israel *este* mărirea lui,

Și puterea lui în nori.

36. Înfricoșat *ești*, Dumneze-
ule, din sanctuarele tale;

Dumnezeul lui Israel dă pu-
tere și tărie poporului,

Binecuvântat *fie* Dumnezeu.

69.

*Robul lui Dumnezeu în suferința cea
mai adâncă.*

1. Maistrului de cântare, după
Șoșanin. Un psalm al lui Da-
vid.

2. Ajută-mă, Dumnezeule!

Căci apele au străbătut până
la sufletul *meu*.

3. Afundat sunt în nomol adânc, unde nu *este* loc de stă-tut;

Am dat de adâncimile apelor, și valurile m'au înundat.

4. Obosit sunt de strigarea mea uscat este gâtleejul meu,

Slăbesc ochii mei, așteptând pre Dumnezeuul meu.

5. Mai mulți decât părul capului meu,

Sunt cei ce mă urăsc fără cu-vânt;

Tari *sunt* cei ce caută a mă perde, pe nedreptul neamici ai mei;

*Ceeace*n'am răpitapucatsunt să plătesc.

6. Dumnezeuule, tu știi nebu-nia mea,

Și greșelele mele nu sunt as-cunse de tine.

7. Să nu se rușineze prin mine Cei ce speră în tine, Iehova, Domnul oștirilor!

Să nu se rușineze prin mine Cei ce caută pre Dumnezeuul lui Israel!

8. Căci pentru tine sufer o-cară,

Rușinea acopere fața mea,

9. *Ajuns-am* străin fraților mei,

Da, străin fiilor mumei mele;

10. Căci râvna pentru casa ta m'a pierdut;

Și defaimile celor ce te defai-mă, căzut-au preste mine.

11. Și de am plâns, cu ajun *umilind* sufletul meu:

Chiar și aceasta îmi fu de de-faimă.

12. Și mi-am luat sac drept vestmânt,

Și fost-am lor de proverb.

13. De mine vorbesc cei ce șed în poartă,

Și de cântec *sunt* bețivilor.

14. Dară eu *îndreptat-am* la tine ruga mea,

Doamne *în* timpul binevoin-ței *tale*;

După mulțimea îndurării tale, Dumnezeuule, răspunde-mi cu adevărul ajutorului tău.

15. Scoate-mă din nomol, ca să nu mă afund,

Ca să scap de cei ce mă urăsc și din adâncimile apelor;

16. Ca să nu mă inunde va-lurile apelor,

Și să nu mă înghiță adân-cul,

Și puțul să nu-și închidă a-supră-mi gura sa.

17. Răspunde-mi, Iehova, căci bună *este* îndurarea ta,

După mulțimea milei tale în-toarce-te spre mine.

18. Și nu ascunde fața ta dela servul tău,

Căci strâmtoratsunt; iute răs-punde-mi!

19. Apropie-te de sufletul meu, scapă-l,

Față cu neamicii mei mân-tui-mă.

20. Tu cunoști ocară mea, ru-șinea mea și defaima mea,

Înaintea ta *sunt* toți apăsătorii mei.

21. Ocară mi-a frânt inima, și bolnav de moarte am fost;

Și compătimire am așteptat:

Dară *n'am găsit*:

Și mângâietori: și n'am aflat.

22. De mâncare datu-mi-au fiere,

Și în setea mea cu oțet m'au adăpat.

23. În cursă pretacă-se masa lor înaintea lor,

Și în laț celor fără de grijă;

24. Întunece-se ochii lor, ca să nu vadă,

Și fă ca coapsele lor pururea să se clatine!

25. Varsă preste dânșii mânia ta,

Și aprinderea mâniei tale apuce-i!

26. Pustiască-se curțile lor,

În corturile lor să nu fie locuitori!

27. Căci *pre cel* ce tu l-ai lovit, ei îl *mai* urmăresc.

Și-și fac basme din durerea celor răniți de tine.

28. Aduge-le vină preste vină,

Și să nu între în dreptatea ta!

29. Șteargă-se din cartea celor vii,

Și cu cei drepți să nu se înscrisie!

30. Dară pre mine, *care sunt* sărac și în suferinți,

Ajutorul tău, Dumnezeu, mă va înălța

31. Lăuda-voiu numele lui Dumnezeu în cântare,

Îl voiu mări în laude;

32. Mai plăcut va fi lui Iehova *aceasta*, decât tauri tineri

Cu coarne și copite.

33. Vedea-vor *aceasta* cei săraci, și se vor bucura;

Cei ce căutați pre Dumnezeu, reînsuflețească-se inima voastră.

34. Căci Iehova ascultă pre cei lipsiți,

Și nu desprețuește pre cei încătușați ai săi.

35. Lăuda-vor pre el cerul și pământul,

Mările și tot ce se mișcă într'însele

36. Căci Dumnezeu va mântui Sionul, și va rezidi cetățile lui Iuda.

Și într'însele vor locui, și le vor stăpâni;

37. Și sămânța servilor săi le va moșteni,

Și cei ce iubesc numele lui vor locui într'însele.

70.

Rugăciunea lui David pentru ajutor în potriva dușmanilor săi.

1. Maistrului de cântare. Un psalm al lui David, spre amintire.

2. Dumnezeuule, spre mântuirea mea.

Iehova, spre ajutorarea mea. grăbește-te.

3. Rușineze-se și roșească cei ce caută sufletul meu;

Întoarcă-se îndărăt plini de ocară.

4. Cei ce doresc nefericirea mea,

Cei ce zic: «Ha! Ha!»

5. *Dară* bucore-se, și veselească-se în tine

Toți cei ce caută; zică pururea:

«Mare *este* Dumnezeu!» cei ce iubesc ajutorul tău.

6. Iar eu *sunt* sărac și lipsit; Dumnezeu, grăbește-te către mine;

Ajutorul meu și mântuitorul meu tu *ești*;

Iehova, nu întârziă.

71.

Rugăciune pentru harul lui Dumnezeu când s'apropie bătrânețea.

1. La tine, Iehova, caut adăpost;

Nu mă lăsa să fiu rușinat nici odată.

2. În dreptatea ta mântui-mă și mă scapă;

Pleacă urechea ta către mine. și ajută-mă.

3. Fii-mi stâncă de adăpostire. la care totdeauna să alerg;

Decretează mântuirea mea, Căci stânca mea și întărirea mea tu *ești*,

4. Dumnezeu, meu, scapă-mă din mâna nelegiuitului.

Din palma celui rău și asupritor.

5. Căci tu *ești* speranța mea Doamne, Iehova;

În tine mă încred din tineretele mele.

6. Pe tine mă sprijin de sânul *mumei*,

Din mîntura mumei mele tu *ești* îngrijitorul meu;

În tine pururea *este* lauda mea.

7. Ca o arătare sunt pentru mulți;

Dară tu *ești* scăparea mea cea tare.

8. *De* lauda ta *este* plină gura mea,

De mărirea ta toată ziua.

9. Nu mă lepădă în timpul bătrănețelor,

Nu mă lăsa când slăbesc puterile mele;

10. Căci neamicii mei vorbesc de mine,

Și cei ce pândesc sufletul meu se sfătuesc între ei,

11. Zicând: «Dumnezeul'a părăsit, urmăriți-l, și-l apucați;

«Căci nu *este* nici un mântuitor *pentru el.*»

12. Dumnezeu, nu fii departe de mine,

Dumnezeul meu, grăbește-te întru ajutorul meu.

13. Rușineze-se, piardă-se, Cei ce urăsc sufletul meu:

Învelească-se *cu* ocară și rușine,

Cei ce caută nefericirea mea.

14. Dară eu pururea voiua așteptă,

Și tot mai mult te voiui lăuda.

15. Gura mea va spune dreptatea ta,

Toată ziua ajutorul tău; Căci nu *le* pot număra.

16. Voiu veni cu faptele cele mari ale lui Iehova, Domnul,

Voiu aminti dreptatea ta, *da*, numai a ta.

17. Dumnezeule, tu ai fost învățătorul meu din tinerețele mele,

Și până acum prochiem minunile tale;

18. Și *le voi prochiemă* încă până la bătrânețe și căruntețe;

Dumnezeule, nu mă părăsi,

Până voiu da în știre puterea ta generațiunii *acestia*.

Tăria ta tuturor *celor ce* vor veni.

19. Până în înălțime *este* dreptatea ta. Dumnezeule,

Care ai făcut lucruri mari; Dumnezeule, cine *este* ca tine?

20. *Tu*, care ne-ai făcut să vedem multe și grele nevoi,

Iarăși ne vei reînsufleți,

Și din adâncimele pământului iarăși ne vei scoate.

21. Vei înmulți mărirea mea, și te vei întoarce, ca să mă mângâi.

22. Deci iarăși te voiu lăuda în harpă,

Pentru credincioșia ta, Dumnezeul meu!

Îți voiu psalmodia în citară.

Ție, sântul lui Israel!

23. Buzele mele să se bucure, Când îți cânt.

Și sufletul meu, pe care l-ai mântuit.

24. Șilimba mea va vorbi toată ziua de dreptatea ta,

Căci rușinați, căci roșiți sunt cei ce caută nefericirea mea.

72.

Cântare de laudă pentru Domnitorul păcii și împărăția sa.

1. Un psalm al lui Solomon. Dumnezeule, dă judecățile tale regelui,

Și dreptatea ta fiului regelui;

2. Ca să judece pre poporul tău cu dreptate,

Și pre săracii tăi după drept.

3. Munții să aducă pace poporului,

Și colinele îmbelșugare.

4. Să judece pre săracii poporului,

Să ajute pe fii săracului.

Și să sfărâme pre cel apăsător,

5. Să se teamă de tine, cât *va lucii* soarele, și luna se va arăta, În toate generațiunile.

6. Să se coboare ca ploaia pe iarba cosită,

Ca picăturile ploaiei *ce* adapă pământul;

7. Înflorească în zilele lui cel drept,

Și belșugul păcii, până nu va mai fi lună;

8. Domnească dela mare până la mare,

Și dela râu până la marginile pământului;

9. Plece-i-se înainte locuitorii deșerturilor,

Și neamicii săi să guste pulbere;

10. Regii Tarșișului și ai țărmurilor să-i aducă tribut,

Regii din Șeba și Șeba să-i aducă daruri;

11. Și prostearnă-i-se toți regii,

Toate popoarele servească-i.

12. Căci el va scăpa pre cel sărac, care strigă *după ajutor*,

Și pre cel apăsător, care n'are nici un ajutor.

13. Va cruța pre cel nebăgat în seamă și pre cel sărac,

Și sufletele lipsiților le va mântui ;

14. De apăsare și asuprire va scăpa sufletele lor,

Și scump va fi sângele lor în ochii săi,

15. Și ei vor trăi, și el le va da din aurul Șebeî,

Și ei se vor ruga pentru dân-sul pururea,

Toată ziua îl vor binecuvânta.

16. Belșug de grâu va fi pe pământ, pe vârfurile munților,

Foșni-vor ca Libanul fruptele sale,

Și *oamenii* din cetate ca iarba pământului vor înflori.

17. Numele lui va fi în etern : cât va lucî soarele, numele lui se va lăți ;

Și se vor binecuvânta într'însul

Toate popoarele, și-l vor ferici.

18. Binecuvântat *fie* Iehova, Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel,

Care singur face minuni!

19. Și binecuvântat *fie* mărețul său nume în etern,

Și umple-se tot pământul *de* mărirea lui. Amin și Amin!

20. Sfârșitu-s'au rugăciunile lui David, fiul lui Ișai.

CARTEA A TREIA.

73.

Ispita și mângâierea curiosului pe când nelegiuîții se aflau nenorociți.

1. Un psalm al lui Asaf.

Da, bun *este* Dumnezeu cătră Israel,

Cătră cei cu inimă curată.

2. Dară mie picioarele mai mi s'au clătît,

Pașii mei puțin a lipsit să alunece.

3. Căci pismuiam pre cei mândri,

Văzând fericirea nelegiuîților.

4. Căci moartea le *este* fără chin,

Și gras *este* corpul lor.

5. În necazurile oamenilor nu *sunt*,

Și nu sunt loviți ca *alți* oameni.

6. De aceea podoaba gâtului lor *este* mândria,

Asuprirea îi înveselește *ca* un vestmânt.

7. Ochii lor se bulbucă de grăsimi,

Ei covârșesc poftele inimei lor ;

8. Batjocoresc și vorbesc cu răutate *de* asuprire ;

Vorbesc cu mândrie ;

9. Înălță gura lor până la cer,

Și limba lor cutreeră pământul.

10. Pentru aceea întoarce-se spre ei poporul lor,

Și s'adapă cu belșug apele lor,

11. Zicând: «Oare știe Dumnezeu,

«Și cel Prea-înalt are oare știință *de aceasta?*»

12. Iacă, aceștia *sunt* cei negliuiți,

Și pururea *fiind* fără grijă, adună avuții.

13. Da, *în* zădar am lămurit inima mea,

Și am spălat în nevinovăție mâinile mele;

14. În toate zilele am fost chinuit,

Și pedepsit în toată dimineața,

15. De ași fi zis: «Voiu vorbi așa,»

Iacă, ași fi fost necredincios *cătră* generațiunea fiilor tăi.

16. Totuși gândit-am a înțelege aceasta;

Dară mi s'a *părut* cu anevoie foarte,

Până ce am intrat în sanctuarul lui Dumnezeu,

Și am înțeles sfârșitul lor:

18. Pusu-i-ai *numai* în locuri lunecoase,

Lăsatu-i-ai să cadă în prăpastie.

19. Cum se pustiiră într-o clipă!

Se perdură, periră de spaimă!

20. Ca un vis după deșteptare,

Doamne, la trezirea *ta*, ai desprețuit chipul *lor*.

21. Când inima mea *astfel* se frământă,

Și *până în* rărunchii mei mă junghia,

22. Nebun eram și fără înțeleger;

Ca un dobitoc eram înaintea *ta*.

23. Totuși *sunt* pururea cu tine,

Tu ai apucat dreapta mea.

24. Prin sfatul tău conducă-mă,

Și *în* mărirea primește-mă,

25. Pre cine am în cer *afară de tine?*

Și lângă tine nu cer nimic pe pământ.

26. Carnea mea și inima mea se topesc;

Dară Dumnezeu *este* stânca inimii mele și partea mea în etern.

27. Căci iacă, cei ce sunt depărtați dela tine per,

Tu perzi pre tot cel ce desfrânează dela tine.

28. Iar eu, fericirea mea *este* a mă apropia de Dumnezeu;

Pun în Iehova, Domnul, adăpostul meu,

Ca să spun toate faptele tale.

74.

*Rugăciune pentru ajutor în timpul
pustiirii sanctuarului.*

1. O învățătură a lui Asaf.

Pentru ce, Dumnezeuule, *ne-ai*
lepădat pentru totdeauna,

Fumegă mânia ta preste turnia
pășunii tale ?

2. Adu-ți aminte de comuni-
tatea ta, *pre care* din vechime
ți-ai căștigat-o,

De seminția moștenirii tale,
pre care tu ai răscumpărat-o.

De muntele Sion, *pre care* ai
locuit.

3. Ridică pașii tei spre ru-
inele eterne ;

Neamicul toate strică în sanc-
tuar.

4. Murgit-au neamicii tăi în
locașul tău.

Ridicat-au semnele lor *drepte*
semne.

5. Erau la privire, ca cei ce
ridică în sus

Securile în desișul pădurii ;

6. Așa sfărâmă ei acum toate
săpăturile lui

Cu topoare și ciocane.

7. Focaruncară în sanctuarul
tău,

Profanat-au locașul numelui
tău *tot* până la pământ.

8. Zisu-și-au în inima lor ;

«*li vom nimici cu totul* ;»

Ars-au toate locașurile lui
Dumnezeu în țară.

9. Semnele noastre nu le mai
vedem ;

Nu mai *este* nici un profet,

Și cu noi nu *este* nimenea care
să știe, până când *va țineă*
aceasta.

10. Până când, Dumnezeuule,
neamicul să-și bată joc,

Să blesteme neamicul nu-
mele tău pururea ?

11. Pentru ce-ți retragi mâna
ta și dreapta ta ?

Scoate-o din sânul tău, ni-
micește-i !

12. Căci din vechime *este* Dum-
nezeu regele meu,

Care a făcut mântuire pe pă-
mânt :

13. Despicați marea prin pu-
terea ta,

Sfărâmat-ai pe ape capetele
crocodililor ;

14. Sdrobît-ai capul Leviata-
nului,

Datu-l-ai *de* mâncare unui
popor, locuitori ai deșerturi-
lor ;

15. Rupt-ai izvoare și pâraie,
Secat-ai râuri pururea cur-
gătoare.

16. A ta *este* ziua și a ta noap-
tea,

Tu ai pregătit lumina și soa-
rele ;

17. Tu ai așezat toate mărgi-
nile pământului,

Vara și iarna tu le-ai făcut,

18. Adu-ți aminte de aceasta,
că neamicul și-a bătut joc de
Iehova,

Și *că* un popor nebun a bles-
temat numele tău.

19. Nu da ficarelor lacome
turturica ta,

Vieața săracilor nu o uita
pentru totdeauna ;

20. Caută legământul, căci s'a
umplut de locuințele asuprirei

Chiar și locurile cele mai în-
dosite ale țării.

21. Cel împilat să nu se în-

toarcă rușinat,
Cel sărac și lipsit să laude nu-

mele tău.
22. Scoală-te, Dumnezeu, a-

pără dreptul meu,
Adu-ți aminte de ocara asu-

pră-ți a celui nebun totdeauna.

23. Nu uita strigătul neami-

cilor tăi, zgomotul împotrivi-

torilor tăi,
Cari pururea se ridică asu-

pră-ți.
75.
Mulțumită pentru judecata lui Dum-
nezeu asupra trușășilor sau îngâm-
fașilor.

1. Maistrului de cântare, după
Altașet. Un psalm sau o cântare
a lui Asaf.

2. Ție-ți mulțumim, Dumne-

zeule !
Ție-ți mulțumim, și aproape

este numele tău :
Minunile tale istorisesc a-

ceasta
3. Când voiui lua timp cuve-

nit
Atuncea cu dreptate voiui ju-
decă :

4. Țara se topiă, și toți locui-

torii ei ;
Dară eu întărit-am stâlpii săi.
Sela.

5. Zis-am cătră cei îngâmfați:
«Nu fiți îngâmfați» ;

Și cătră cei nelegiuți :

«Nu înălțați cornul ;

6. «Nu înălțați în sus cornul
vostru,

«Nu vorbiți cu gâtul dârj !

7. Căci nu dela răsărit, nici
dela apus,

Și nici din deșert nu vine
înălțare !

8. Căci Dumnezeu este jude-

cător :
El umilește pre unul, și pre

altul înalță.
9. Căci o cupă este în mâna

lui Iehova.
Și vinul spumegă în ea, de

amestecătură este plină ;

Și el toarnă dintr'însa :

Cu adevărat, toți nelegiuții
pământului vor suge din ea

drojdiile, și le vor bea.
10. Dară eu pururea voiui is-

torisî,
Voiui psalmodia Dumnezeului

lui Iacob.
11. Și toate coarneau nele-

giuților se vor zdrobi ;
Dară coarneau celui drept se

vor înălța.
76.

Preamăriria judecătorului ceresc.

1. Maistrului de cântare, pe
coarde.

Un psalm sau o cântare a lui
Asaf.

2. Cunoscut este Dumnezeu în
Iuda,

În Israel mare *este* numele lui ;

3. Fost-a în Salem cortul său,
Și în Sion locuința sa.

4. Acolo sfărâmat-a el fulgerele arcului.

Scuturi, săbii și *toate ale* rezbelului. Sela.

5. Strălucit, mărește-ai *arătat*,
Pe *acești* munți ai prăzei,

6. Despuiatu-s-au cei tari la inimă,

Dorm somnii lor,

Și toți vitejii nu mai au putere în mâinile lor.

7. De mustrea ta, Dumnezeu lui Iacob!

Cufundatu-s-au în somn adânc car și cal.

8. Tu, tu numai *ești* înfricoșat !

Și cine poate stă înaintea ta, când te mâinii ?

9. Din cer ai făcut să se audă judecata ;

Îngrozitu-s'a pământul, și tăcù,

10. Când Dumnezeu se sculă la judecată,

Ca să scape pre toți cei apăsați ai țării Sela.

11. Căcî furia omului te laudă,
Și cu rămășița furiei te învingi,

12. Faceți și plătiți voturi lui Iehova, Dumnezeul vostru ;

Toți cei de prin prejurul lui, aduceți daruri celui Înfricoșat.

13. El tăia suflarea domnilor,
Înfricoșat *este el* regilor pământului.

77.

Oftare în nevoe grea ; mângâiere din îndurarea lui Dumnezeu de mai înainte arătată poporului său.

1. Maistrului de cântare, lui Iedutun. Un psalm al lui Asaf

2. Îndreptat-am cătră Dumnezeu vocea mea, și am strigat ;

Îndreptat-am cătră Dumnezeu vocea mea, și el m'a ascultat.

3. În ziua strâmtorării mele căutat-am pre Domnul

Mâna mea *la el* eră întinsă noaptea fără încetare,

Sufletul meu nu voiă să fie mângâiat.

4. De Dumnezeu îmi amintiam și suspinam,

Cugetam, și spiritul meu lănceziă. Sela.

5. Deschise țineai pleoapele ochilor mei,

Eram neliniștit, și nu puteam vorbi.

6. Gândiam la zilele din vechime,

La anii seculilor *trecuți* ;

7. Mi-aduceam aminte de cântarea nopții,

Cugetam în inima mea,

Și spiritul meu se'ntribă :

8. « Oare lepădatu-m'a Domnul pentru totdeauna ?

« Oare mai mult nu *mă* va milui ?

9 « Sfârșit-a pentru totdeauna îndurarea sa ?

« Încetat-a făgăduința *sa* din generațiune în generațiune ?

10. Uitat-a Dumnezeu, de a fi îndurat ?

«Oare închis-a în mânie îndurarea sa?» Sela.

11. «Și-mi ziceam :

«Aceasta-i slăbiciunea mea,
«A crede schimbăcioasă dreapta celui Prea-înalt.»

12. *Dară* amintitu-mi-am de faptele lui Iehova,

Da, amintitu-mi-am de minunile tale din vechime ;

13. Gândit-am asupra tuturor faptelor tale,

Și cugetat-am asupra lucrărilor tale.

14. Dumnezeu, în sântenie *este* calea ta ;

Ce zeu *este atât de mare* ca Dumnezeu ?

15. Tu *ești* Dumnezeul, care faci minuni :

Tu ai arătat popoarelor puterea ta ;

16. Răscumpărat-ai cu braț *tare* pre poporul tău,

Pre fiii lui Iacob și ai lui Iosef. Sela.

17. Văzutu-te-au apele, Dumnezeu,

Văzutu-te-au apele și se cutremurără,

Și adâncurile tremurără.

18. Norii vărsară apă,

Cerul făcù să răsunе vocea *sa*,

Și săgețile tale sburără încoace și încolo.

În vârtejuri *era* vocea tunetului tău,

Fulgerile *tale* luminară lumina ;

Se cutremură și se clăți pământul.

20. Prin *mijlocul* mării *fii* calea ta,

Și cărarea ta prin *mijlocul* apelor puternice,

Și urmele tale nu se cunoscără.

21. Condus-ai, ca pe o turmă, pre poporul tău

Prin Moisi și Aron.

78.

Credincosia lui Dumnezeu în povățuirea poporului său neascultător.

1. O învățătură al lui Asaf.

Ascultă, poporul meu, învățătura mea,

Plecați urechia voastră la cuvintele gurii mele.

2. Deschide-voi în parabole gura mea,

Descoperi-voi cele tănuite din timpii trecuți ;

3. Cele ce noi am auzit și am aflat,

Și părinții noștri ne-au istorisit.

4. Nu voim a *le* ascunde dela fii lor,

Pentru ca și ei să spună lauda lui Iehova generațiunii viitoare,

Puterea lui și minunile lui, ce le-a făcut.

5. Căci el a așezat mărturie în Iacob,

Și a pus lege în Israel,

Ordonând părinților noștri,

Ca să le facă cunoscute fiilor lor ;

6. Ca să *le* cunoască generațiunea viitoare.

Fiii, *ce* se vor naște;

Ca aceștia să se scoale și să *le* spună fiilor lor:

7. Să pună în Dumnezeu speranța lor,

Și să nu uite faptele lui Dumnezeu,

Și ordinele lui să le păzească.

8. Și să nu ajungă ca părinții lor:

O generațiune neascultătoare și răscolitoare,

O generațiune, *ce* nu și-a pregătit inima.

Și al cărei spirit nu era credincios către Dumnezeu.

9. Fiii lui Efraim, arcași înarmați,

Se întoarseră îndărăt în ziua luptei.

10. Nu ținură legământul lui Dumnezeu,

Și nu voră să umble în legea lui;

11. Și uitară faptele sale,

Și minunile sale, pre cari le-a arătat lor.

12. Înaintea părinților lor a făcut minuni

În pământul Egiptului, în câmpia Zoanului:

13. Despică marea, și-i trecu,

Și făcu să stea apele ca o grămadă.

14. Îi conduse ziua între nor.

Și toată noaptea într-o lumină de foc.

15. Despică stânci în pustiu,

Și-i adăpă, ca *din* adâncurile cele mari;

16. Scoase din stâncă râuri, Făcu să curgă apă ca fluviu.

17. Dară ei tot urnară a păcătui asupra-i,

Resculându-se asupra celui Prea înalt în deșert.

18. Și ispitiră pre Dumnezeu în inima lor.

Cerând mâncare după pofta lor.

19. Și vorbiră asupra lui Dumnezeu, zicând:

«Dumnezeu putea-va oare să pregătească masă în pustiu?»

20. Iacă, el lovì stânca, și apele curseră.

Și părăie se răvărsară.

Putea-va încă și pâne să dea?

«Pregăti-va oare carne pentru poporul său?»

21. Drept aceea auzind Iehova *aceasta*, se mânie;

Și se aprinse foc în Iacob,

Și urgie se ridică în Israel.

22. Căci nu crezură în Dumnezeu,

Și nu se încrezură în ajutorul lui.

23. Totuși el a ordonat norilor celor de sus,

Și deschise porțile cerului;

24. Și plouă preste dânșii mana spre mâncare,

Și datu-le-a grânele cerului.

25. Pânea celor puternici mănăcă fiecare.

Hrană trimesu-le-a spre îndestulare.

26. El porni în cer vântul de răsărit,

Și conduse prin puterea sa pre cel de miază zi.

27. Și plouă carne preste dânsii ca pulberea,

Și păsări aripate ca nisipul mării;

28. Și *le* făcù să cadă în mijlocul taberii lor,

În jurul locuințelor lor.

29. Și ei mâncară și prea se săturară;

Că dorința lor le o împlini.

30. Ei *încă* nu-și perduseră pofta,

Mâncarea lor eră încă în gura lor:

31. Când mânia lui Dumnezeu se ridică asupra-le,

Și ucise între grașii lor,

Și doborî pre tineriilul Israel,

32. Cu toate acestea ei mai păcătuiră,

Și nu crezură în minunile lui.

33. Deci el lăsă să piară ca suflarea zilele lor,

Și anii lor cu spaimă.

34. Când îi ucideă, atunci întrebau de el,

Și se întorceau și căutau pre Dumnezeu;

35. Și-și aduceau aminte, că Dumnezeu *este* stânca lor,

Și Dumnezeu cel Prea-Înalt, mântuitorul lor.

36. Dară îl îmblânziau cu gura lor,

Și cu limba lor îi mințiau;

37. Căci inima lor nu eră statornică cu dânsul,

Și nu erau credincioși legământului său.

38. Totuși el îndurător *fiind*. Iertă fără-de-legile lor, și nu-i perdea:

Ci adese ori își întorcea mânia sa,

Și nu se deșteptă toată urgia sa.

39. Căci își aminteă, că *nu sunt decât* carne,

Un vânt, ce trece și nu se mai întoarce.

40. De câte ori sculatu-s'au asupra-i în pustiiu,

Amărātu-l-au în deșert!

41. Și ispitit-au din nou pre Dumnezeu,

Și desonorat-au pre Sântul lui Israel!

42. Neamintindu-și de mâna lui, De ziua, când l-a mântuit de neamic.

43. Când afăcut în Egipt semenele sale,

Și minunile sale în câmpia Zoanului;

44. Când a prefăcut în sânge fluviile lor,

Și ei *din* izvoarele lor nu putură bea;

45. Când a trimes asupra lor tot felul de insecte, cari-i mâncău,

Și broaște, ce le aduceau stricăciune;

46. Și venitul lor l-a dat omizelor,

Și lucrul lor locustelor;

47. Când a bătut cu grindină multe viei lor,

Și sicomorele lor cu ploaie de
peatră;

48. Dând grindinei vitele
lor,

Și fulgerelor turmele lor;

49. Trimițând asupra lor a-
prinderea mâniei sale, urgia,
Furia și strâmtorarea;

O solie de ângeri ai neferi-
cinei.

50. Găt看-a cale mâniei sale,
Necruțând de moarte sufle-
tele lor,

Ci viața lor dând-o ciumei.

51. Și a bătut pre tot întâiu-
născutul în Egipt,

Începutul puterei în corturile
lui Ham.

52. Și a pornit pre poporul său
ca pre oi,

Și i-a dus în pustiu ca pre o
turmă.

53. Și i-a dus în siguranță, așa
că nu s'a temut *de nimic*;

Iar pre neamicii lor marea i-a
acoperit.

54. 'I-a adus în sântul său ți-
nut, în acest munte,

*Pre care l-a dobândit dreap-
ta sa.*

55. Și alungă de dinaintea lor
popoarele,

Și le însemnă sorturile mo-
ștenirii lor,

Și făcù să locuească în cor-
turile lor semințiile lui Israel.

56. Dară ei ispitiră pre Prea-
înaltul Dumnezeu, și se răscu-
lară *asupra-i*,

Și mărturiile sale nu le pă-
ziră;

57. Se abătură și se făcură ne-
credincioși, ca și părinți lor,
Se întoarseră ca un arc amă-
gitor.

58. Îl mânieră cu înălțimile
lor,

Și cu idoli lor l-au întăritat.

59. Auzi Dumnezeu *aceasta*,
și se mânie,

Și luă în ură foarte pre Is-
rael;

60. Și părăsi locașul din Șilo.
Cortul, *ce* și-l pusese între
oameni.

61. Și dădù în captivitate pu-
terea sa,

Și mărirea sa în mâna nea-
micului;

62. Și dădù sabiei pre popo-
rul său,

Și asupra moștenirii sale se
mâniă;

63. Pre tinerii săi îi mistui
focul,

Și fecioarele sale nu fură lău-
date, *cu cântări de nuntă*;

64. Preoții săi căzură desabie,
Și văduvele lor nu plânseră,

65. Atuncea se deșteptă Dom-
nul ca din somn.

Ca un viteaz vesel de vin,

66. Și lovi pe neamicii săi la
spate,

Și puse rușine perpetuă pre-
ste dânșii.

67. Și lepădă cortul lui Iosef,
Și nu alese seminția lui E-
fraim.

68. Ci alese sămânța lui Iuda,
pre muntele Sion,
Pre care-l iubi.

69. Și zidi sanctuarul său înalt
ca cerul,

Așezatu-l-a ca pământul, pre
care l'a întemeiat pentru etern.

70. Și alege pre David, servul
său,

Și-l luă dela turmele oilor;

71. Din urma oilor neînțerte
luatu-l-a,

Ca să pască pre Iacob, po-
porul lui,

Și pre Israel, moștenirea sa.

72. Și el îi păstori întru ne-
prihănirea inimii sale.

Și cu iscusința mâinilor sale
i-a condus.

79.

*Tânguire împotriva distrugătorilor Ie-
rusalimului.*

1. Un psalm al lui Asaf.

Dumnezeule, popoare venit-
ău în moștenirea ta,

Întinat-au sântul tău tempiu,

În ruini prefăcut-au Ierusa-
limul.

2. Dat-au stârvurile servilor
tăi

Mâncare păsărilor cerului,

Carnea cuvioșilor tăi

Fearelor pământului.

3. Vărsat-au sângele lor ca
apa în jurul Ierusalimului,

Și nimenea nu-i înmormântă.

4. De ocară ajuns-am vecini-
lor noștri,

De răs și de batjocură celor
din jurul nostru.

5. Până când, Iehova, te vei
mânia?

Oare pururea ca focul va arde
râvna ta?

6. Varsă mânia ta preste po-
poarele, ce nu te cunosc,

Și preste regatele, ce nu chia-
mă numele tău;

7. Căci înghițiră pre Iacob,
Și pustiiră locuințele sale.

8. Nu-ți aminti asupra-ne fără-
de-legile strămoșilor *noștri*;

Iute să ne întâmpine indu-
rarea ta;

Căci înjosiți foarte sun-
tem.

9. Ajută-ne, Dumnezeuul mân-
tuirii noastre,

Pentru mărirea numelui tău;
Scapă-ne, și curățește păca-
tele noastre,

Pentru numele tău.

10. De ce să zică popoarele:
«Unde este Dumnezeuul lor?»

Facă-se cunoscută între po-
poare înaintea ochilor noștri

Răzbunarea sângelui vărsat
al servilor tăi.

11. Vină înaintea ta suspinul
celui încătușat;

Păzește, prin puterea ta cea
mare, pre cei ce sunt hotărâți
morței;

12. Și întoarce vecinilor no-
ștri

De șapte ori în sânul lor
Defaima, cu care te-au defăi-
mat, Doamne!

13. Dară noi, poporul tău și
oile pășunii tale,

Îți vom mulțumi în etern;
Din generațiune în genera-
țiune vom prochiemă lauda ta.

80.

Rugăciunea pentru menținerea lui Israel ca vița lui Dumnezeu.

1. Maistrului de cântare, după Șoșanim-Edut. Un psalm al lui Asaf

2. Păstorule al lui Israel! iea în urechi; tu cel ce conduci pre Iosef ca pre o turmă,

Tu cel ce șezi *între* cherubimi, fă să lucească strălucirea ta.

3. Deșteaptă puterea ta înaintea lui Efraim, a lui Beniamin și a lui Manase,

Și vino într'ajutorul nostru.

4. Dumnezeule! re'ntoarce-ne iară-și,

Și fă să lucească fața ta, ca să fim mântuiți.

5. Iehova, Dumnezeul oștirilor!

Până când te vei mânia la ruga poporului tău?

6. Datu-le-ai de mâncare pâine de lacrimi,

Și adăpatu-i-ai de lacrimi cu plină măsură;

7. Pusu-ne-ai de ceartă vecinilor noștri,

Și neamicii noștri își rād *de noi*.

8. Dumnezeul oștirilor! re'ntoarce-ne iară-și,

Și fă să lucească fața ta, ca să fim mântuiți.

9. Un butuc de vie strămutat-ai din Egipt,

Gonit-ai popoarele, și l-ai sădit;

10. Loc făcut-ai înaintea lui. De a prins rădăcină, și a umplut țara;

11. Munții acoperitu-s'au *de* umbra lui, Și ramurile lui *erau ca* cedrii cei înalți;

12. Întinse vițele sale până la mare,

Și până la fluviu odraslele sale.

13. De ce *dară* ai surpat garurile lui,

De-l smulg toți trecătorii pe drum?

14. Mistrețul sălbatic îl rîmă,

Și fiarele câmpului îl pasc.

15. Dumnezeul oștirilor! rugămu-te, întoarce-te,

Caută din cer. uită-te, și cercetează via aceasta.

16. Și sprijină sadul ce a sădit dreapta ta,

Și vița *ce* ți-ai întărit.

17. Arsă de foc, tăiată *este*, De musturarea feței tale pere.

18. Fie mâna ta pe bărbatul dreptei tale,

Pe fiul omului, *pre care* ți l-ai întărit.

19. Și așa nu ne vom abate dela tine;

Re'nviează-ne, și numele tău îl vom chema.

20. Iehova, Dumnezeul oștirilor! re'ntoarce-ne iară-și,

Fă să lucească fața ta, ca să fim mântuiți.

81.

Adevărata prăznuire.

1. Maistrului de cântare, după Ghittit. Un psalm al lui Asaf.

2. Cântați lui Dumnezeu, puterea noastră,

Strigați cu bucurie Dumnezeului lui Iacob.

3. Sunați cântare, bateți timpana,

Citarea cea plăcută cu harpa împreună.

4. Sunați din trâmbiță la lună nouă,

La lună plină, în ziua serbării noastre.

5. Căci pentru Israel așezământ *este* aceasta,

Legea Dumnezeului lui Iacob.

6. Pre care a pus-o *drept* mărturie în Iosef,

Când eși asupra pământului Egiptului,

Vocea unui *popor* necunoscut am auzit.

7. Depărtat-am de sub sarcină umerii săi,

Mânile sale scutitu-s'au de coșniță.

8. În strâmtoare strigat-ai, și te-am mântuit,

Răspunsu-le-am în locul ascuns al tunetului,

Cercetu-te-am la apa Meriba (*ceartă*). Sela.

9. Ascultă, poporul meu, și voi mărturisii asupra-ți:

De m'ai fi ascultat, Israele,

10. Să nu fie în tine nici un zeu străin;

Și să nu te închin vre-unui zeu străin;

11. Eu Iehova, Dumnezeul tău,

Care te-am scos din pământul Egiptului, *ți-aș fi zis*:

Lărgeste gura ta, și o voi umplea.

12. Dară poporul meu nu ascultă de vocea mea,

Și Israel nu mă voi:

13. De aceea lăsatu-i-am în învârtoșarea inimei lor,

Și ei umblară în sfaturile lor.

14. O ! de m'ar ascultă poporul meu !

De ar umblă Israel în căile mele !

15. Îndată ași umili pre neamicii lor,

Și asupra apăsătorilor lor ași întoarce mâna mea;

16. Cei ce urăsc pe Iehova l-ar linguși,

Iar zilele lor ar fi în etern.

17. El i-ar da de mâncare din grăsimea grâului,

Și cu miere din stâncă te-ași sătura.

82.

Cucântare amenințătoare către diriguitorii nedrepte.

1. Un psalm al lui Asaf.

Dumnezeu stă în adunarea sa, În mijlocul zeilor judecă.

2. Până când veți judeca strâmb ?

Și veți fi părtinitori ai celor nelegiuți ? Sela.

3. Judecați pre cel sărac și pre cel orfan ;

Celui apăsător și celui sărman faceți dreptate ;

4. Scăpați pre cel sărac și pre cel lipsit,

Mântuiți-i din mâna celor neghiuți.

5. Ei nu cunosc, nici nu înțeleg,

Umblă în întunec ;

Toate temelile pământului se clătesc.

6. Zis-am : Sunteți zei,

Din fii ai celui preînalt *sân-teți* voi toți.

7. Da ca *tot* omul veți muri,

Și ca unul din mai mari veți cădea.

8. Scoală-te, Dumnezeule, judecă pământul,

Căci tu ești stăpânul tuturor popoarelor.

83.

Rugăciune pentru ajutor, în potruva dușmanilor lui Israel.

1. O cântare sau un psalm al lui Asaf.

2. Dumnezeule, nu tăce :

Nu tăce, nici nu te odihni, Dumnezeule !

3. Căci iacă, neamicii tăi fac zgomot,

Și cei ce te urăsc ridică capul.

Asupra poporului tău uneltesc planuri viclene,

4. Și se sfătuiesc asupra ocrotiților tăi,

5. Zicând : « Haideți ! să-i stărpim din *numărul* popoarelor, « Ca să nu se mai amintească numele lui Israel ».

6. Căci sfătuitu-s'au toți într'una,

Asupra ta făcut-au legături :

7. Corturile Edomului și Ismaeliții,

Moabul și Agoriții,

8. Ghebalul, Ammonul și Amalekul,

Filistia cu locuitorii Tirului ;

9. Chiar și Asiria s'a unit cu dâșii,

Ajutând pre fiii lui Lot. Sela.

10. Fă-le ca Madianului, ca lui Sisera,

Ca lui Iabin la pârâul Kișon ;

11. *Cari* fură nimiciți în Endor,

Se făcură gunoiul pământului.

12. Fă pre ei, pre domnii lor, ca pre Oreb și pre Zeeb ;

Ca pre Zebah și pre Zalmuna pre toți unșii lor.

13. Căci își ziseră : « Să luăm în stăpânire pentru noi

« Locașurile lui Dumnezeu. »

14. Dumnezeul meu ! fă-i ca vârtejul,

Ca miristea înaintea vântului,

15. Ca focul, ce mistue pădurea,

Și ca flacăra, ce aprinde muniții ;

16. Așa urmărește-i cu fur-tuna ta,

Și spăimântă-i cu vijelia ta ;

17. Uple fața lor cu rușine,

Ca să caute numele tău, Iehova !

18. Rușineze-se și spăimân-te-se pentru totdeauna,
Roșească și peară.

19. Și să cunoască, că tu, al cărui nume *este* Iehova, tu nu-mai

Ești cel Prea-înalt preste tot pământul.

84.

Dor după sanctuar.

1. Maistrului de cântare, după Ghittit. Un psalm dela fiii lui Korah.

2. Cât de iubite *sunt* locașurile tale, Iehova, *Dumnezeul* oștirilor !

3. Sufletul meu dorește, lăncezește,

După curțile lui Iehova ;

Inima mea și carnea mea strigă
Către viul Dumnezeu.

4. Da, pasărea a aflat casă, răndunica cuib

Unde au depus puii lor ;

Și eu, altarele tale, Iehova,
Dumnezeul oștirilor,

Regele meu și Dumnezeuul meu !

5. Fericiți sunt cei ce locuiesc în casa ta,

Ce pururea te laudă ! Sela.

6. Ferice bărbatul, a cărui putere *este* în tine,

Care iubește călătoriile *sânte*;

7. Trecând prin valea plângerii, în izvor o prefac,

Și cubine-cuvântări o acoperă ploaia.

8. Ei merg din putere în putere,

Se arată înaintea lui Dumnezeu în Sion.

9. Iehova, Dumnezeuul oștirilor ! ascultă ruga mea !

Iea în urechi, Dumnezeuul lui Iacob. Sela.

10. Privește, Dumnezeule, scutul nostru,

Și caută pe fața unsului tău.

11. Căci mai bună *este* o zi în curțile tale decât o mie *aiurea* ;

Mai bucuros voiu păzi pragul în casa Dumnezeului meu.

Decât să locuiesc în corturile celor nelegiuți.

12. Căci soare și scut *este* Iehova, Dumnezeu ;

Har și mărire dă Iehova :

Nu va oprî nici un bun

Dela cei ce umblă în neprihănire.

13. Iehova, *Dumnezeul* oștirilor, fericit *este* bărbatul,

Ce se încrede în tine.

85.

Rugă pentru binecuvântare nouă, a poporului ce mai înainte a avut harul.

1. Maistrului de cântare. Un psalm dela fiii lui Korah.

2. Bine-voit-ai, Iehova, pământului tău,

Adus-ai îndărăt captivii lui Iacob ;

3. Ertat-ai fără-de-legea poporului tău,

Acoperit-ai toate păcatele lor.
Sela.

4. Îndărăt tras-ai toată mânia ta,

Potolitu-*te*-ai dela aprinderea mâniei tale.

5. Re'ntoarce-ne iarăși,

Dumnezeul mântuirii noastre!

Fă să înceteze mânia ta asupra noastră.

6. Au doară în etern te vei mânia asupra-ne?

Prelungi-vei mânia ta din generațiune în generațiune?

7. Au nu ne vei re'nsufleți iarăși,

Ca poporul tău să se bucure în tine?

8. Arată-ne, Iehova îndurarea ta,

Și dă-ne mântuirea ta.

9. Voiu ascultă cele ce va cuvânta Dumnezeu, Iehova;

Căci el cuvintează pace popoului său și cuvioșilor săi;

Numai cât să nuse mai întoarce la nebunia lor.

10. Da, aproape de cei ce se tem dedânsul *este* ajutorul său,

Ca iarăși să locuiască mărirea în pământul nostru.

11. Îndurarea și adevărul se vor întâmpină,

Dreptatea și pacea *se* vor sărută;

12. Adevărul din pământ va răsări,

Dreptatea va căută din cer;

13. Da, Iehova va da bunuri,

Și pământul nostru va da fructul său;

14. Dreptatea va umblă înaintea lui,

Și va urmă pe calea pașilor săi.

86.

Rugăciune în strâmtorare mare.

1. O rugăciune a lui David,
Pleacă, Iehova, urechia ta,
răspunde-mi,

Căci sărac și lipsit sunt.

2. Păzește sufletul meu, căci cuvios sunt,

Ajută, Dumnezeuul meu, pre servul tău, carele în tine se încrede.

3. Îndură-te de mine. Doamne!
Căci cătră tine strig toată ziua.

4. Veselește sufletul servului tău.

Căci cătră tine, Doamne, ridic sufletul meu.

5. Căci tu. Doamne. *ești* bun și ertător,

Plin de îndurare cătră toți cei ce te chiamă.

6. Iea în urechi, Iehova, ruga mea,

Și ascultă vocea cererilor mele.

7. În ziua strâmtorării mele te chiem,

Căci tu mă vei auzi.

8. Nimeni nu *este* ca tine între zei, Doamne,

Și nimic ca faptele tale.

9. Toate popoarele, pre cari le-ai făcut,

Vor veni și se vor închină
înaintea ta, Doamne!

Și vor mări numele tău.

10. Căci mare *ești* tu și făcător de minuni,

Numai tu *ești* Dumnezeu.

11. Învață-mă, Iehova, ca-lea ta,

Să umblu în adevărul tău;

Unesc inima mea, ca să se teamă de numele tău.

12. Pre tine te voi lauda, Doamne, Dumnezeul meu, din toată inima mea,

Și voi mări numele tău în etern.

13. Căci îndurarea ta asupra-mi *este* mare,

Și tu ai mântuit sufletul meu din infernul cel mai de jos.

14. Dumnezeule, cei îngâmfai răsculatu-s'au asupra-mi,

Și ceata asupritorilor căutat-au sufletul meu,

Și nu te-au pus pre tine înaintea lor,

15. Dară tu, Doamne, Dumnezeu îndurător și drept *ești*,

Târziu la mânie și plin de îndurare și adevăr,

16. Întoarce-te *decî* către mine, și îndură-te de mine;

Dă tăria ta servului tău,

Și ajută pre fiul servei tale.

17. Arată-mi un semn spre bine,

Ca să-l vadă cei ce mă urăsc, și să se rușineze;

Căci tu, Iehova, m'ai ajutat, și m'ai mângâiat.

87.

Mărire a Sionului prin întoarcerea păgânilor către Dumnezeu.

1. Un psalm sau o cântare dela fiii lui Korah.

Întemeiat pe munți sânti *este* Sionul;

2. Iehova iubește porțile lui mai mult decât toate locuințele lui Iacob.

3. Mărețe se spun de tine, Tu cetate a lui Dumnezeu, Sela.

4. Amintescu-mi Rahabul și Babilonul, ca pre cunoscuții mei;

Iacă *încă* și Filistia, Tirul și Etiopia,

Și zic: «Acesta acolo s'a născut.»

5. Iar *despre tot însul* din Sion zice-se-va :

«El s'a născut într'însul.»

Căci însu-și cel Prea-înalt l-a întărit.

6. Iehova înscriind popoarele, va numără:

Acesta acolo s'a născut. Sela.

7. Chiar cântăreții și dăntuitorii *zice-vor*.

Toate cugetările mele spre tine *sunt*.

88.

Rugăciune în ispită mare și în apropierea morții.

1. O cântare sau un psalm dela fiii lui Korah. Maistrului de cântare, pe Mahalatu-Leanot.

O învățătură a lui Heman, Ezraheul.

2. Iehova, Dumnezeuul mântuirii mele!

Ziua și noaptea strigat-am înaintea ta.

3. Vie *decî* înaintea ta ruga mea,

Pleacă urechia ta spre strigarea mea.

Căci sătul de rele *este* sufletul meu,

Și viața mea se apropie de infern,

5. Asemănat sunt celor ce se cobor în mormânt;

Sunt ca omul fără putere.

7. Între morți *este* culcușul meu cu cei uciși,

Ce zac în mormânt,

De cari nu-ți mai aduci aminte,

Și cari s'au rupt de sub mână ta.

7. Pusu-m'ai în groapa cea mai de jos,

În întuneric, în adâncime.

8. Asupra mea zace mânia ta, Și cu toate valurile tale *mă* apeși. Sela.

9. Depărtat-ai pre cunoșcutii mei dela mine,

Făcutu-m'ai uriciune lor;

Închis *sunt*, și nu pot eși.

10. Ochiul meu lăncezește de mișelie;

Chemu-te pre tine;

Iehova, pe toată ziua

Întind cătră tine mâinile mele.

11. Oare morților le vei face minuni?

Scula-se-vor umbrele, *ca* să te laude? Sela.

12. Oare spune-vor în mormânt de îndurarea ta?

De credincioșia ta în peire?

13. Cunoaște-se-vor în întuneric minunile tale,

Și dreptatea ta în pământul uitării?

14. Și eu către tine, Iehova, strigat-am,

Și dimineăta ruga mea te-a preîntâmpinat.

15. De ce, Iehova, lepezi sufletul meu?

Ascunzi fața ta dela mine?

16. Din tinerețe în suferințe sunt și aproape de moarte,

Rabd spaimile tale, nu știu unde sunt:

17. Asupră-mi trec mâniele tale,

Înfricoșările tale mă perd;

18. Ca o apă pe toată ziua mă înconjoară,

Toate m'au cuprins.

19. Depărtat-ai dela mine amic și soție,

Cunoscutii mei sunt *în* întuneric.

89.

Mângâiere pentru casa lui David din fîgăduința lui Dumnezeu.

1. O învățătură a lui Etan, Ezraheul.

2. În etern cânta-voiu îndurările lui Iehova,

Din generațiune în generațiune voiu prochiema cu gura mea credincioșia ta.

3. Căci zis-am: În etern îndurarea sa se va întemeia, Întări-vei credințioșia ta chiar și în cer.

4. Încheiat-am legământ cu alesul meu;
Jurat-am lui David, servul meu:

5. În etern voi întări sămânța ta,

Voiu întemeia din generațiune în generațiune tronul tău. Sela.

6. Și cerurile laudă minunile tale, Iehova!

Și credințioșia ta în adunarea sântilor.

7. Căci cine în cer seamănă cu Iehova?

Cine este asemenea lui Iehova între fiii zeilor?

8. Dumnezeu este prea mareț în sfatul sântilor,

Înfricoșat *este* preste toți cei din jurul lui!

9. Iehova, Dumnezeul oștirilor! cine *este* puternic ca tine Iehova?

Și credințioșia ta *este* în jurul tău.

10. Tu stăpânești îngâmfarea mărei,

Când valurile ei se ridică, tu le alini,

11. Tu ai sfărâmat, ca pre cei uciși, Rahabul,

Cu brațul tău cel tare ai risipit pre neamicii tăi.

12. Al tău *este* cerul, al tău pământul,

Lumea și plinitatea ei tu *le-ai* întemeiat.

13. Miază-noapte și miază-ziua tu *le-ai* făcut.

Taborul și Hermonul se bucură în numele tău.

14. Braț puternic ai,
Tare este mâna ta, înaltă dreapta ta.

15. Dreptatea și judecata *sunt* temeliiile tronului tău,

Îndurarea și adevărul merg înaintea ta.

16. Fericit poporul, ce cunoaște sunetul trâmbiței,

Ce umblă în lumina feței tale, Iehova!

17. El se bucură în numele tău toată ziua,

Și se înalță prin mântuirea ta.

18. Căci tu *ești* podoaba puterii lor.

În bună-voința ta înalți cornul nostru;

19. Căci Iehova *este* scutul nostru,

Și sântul Israel regele nostru.

20. În visiune cuvântat-ai o dată cătră cuviosul tău.

Și ai zis: Dat-am ajutor celui viteaz,

Înălțat-am un tânăr din popor:

21. Aflat-am pre David, servul meu,

Cu oleiul meu cel sânt unsu-l-am;

22. Cu el pururea va fi mâna mea,

Și brațul meu îl va întări,

23. Neamicul nu-l va strâmtora,

Și fiul răutății nu-l va apăsă;

24. Voiu sfărâma înaintea lui
pre neamicii săi,

Și voiu bate pre cei ce-l urăsc.

25. Credințioșia mea și îndurarea mea *vor fi* cu dânsul,

Și în numele meu se va înălța
cornul său.

26. Mâna lui o voi pune asu-
pra mării,

Și asupra fluviilor dreapta sa.

27. El va strigă către mine:
Tu ești Părintele meu,

Dumnezeul meu, și stânca
mântuirii mele!

28. Da, eu îl voi face întâi-
născutul meu,

Înalt preste regii pământului.

29. În etern îi voi păstra în-
durarea mea,

Și legământul meu cu dânsul
va fi statornic.

30. Sămânța sa o voi face să
fie în etern,

Tronul său ca zilele cerurilor.

31. Fiii săi de vor părăsi le-
gea mea,

Și în judecățile mele nu vor
umblă;

32. De vor profană așezămin-
tele mele,

Și ordinele mele nu le vor
păzi:

33. Pedepsi-voiu cu toiag aba-
terile lor,

Cu bătai fără-de-legile lor.

34. Dară nu voi retrace în-
durarea mea dela dânsul,

Nici nu voi minți credincio-
șiei mele.

35. Legământul meu nu-l voi
strică,

Nici cea ce a eșit din buzele
mele nu voi schimba.

36. Una am jurat pe sântę-
nia mea, și nu voi minți lui
David:

37. Sămânța sa va fi în etern,
Tronul său ca soarele înain-
tea mea,

38. Ca luna va sta în etern,
Și ca martorul cel credincios
în nori. Sela.

39. Totuși lepădatu-*l-ai*, și *l-ai*
desprețuit.

Mâniatu-te-ai asupra unsului
tău.

40. Lepădat-aie legământul ser-
vului tău,

Spurcat-ai coroana lui, la pă-
mânt *aruncând-o*;

41. Surpat-ai toate îngrădirile
lui,

În ruini prefăcut-ai întăririle
lui.

42. Predatu-l-au toți trecăto-
rii pe drum;

De oară ajuns-a vecinilor săi;

43. Înălțat ai dreapta celor ce-l
strămtorau,

Veselit-ai pre toți neamicii
săi;

44. Tocit-ai ascuțitul săbiei
sale,

Și făcutu-l-ai la luptă să nu
poată stă.

45. Pus-ai capăt strălucirii
sale,

Tronul său datu-l-ai la pă-
mânt;

46. Scurtat-ai zilele tinerețe-
lor sale,

Acoperitu-l-ai cu rușine. Sela.

47. Până când Iehova, te vei ascunde ?

Oare pururea ca focul va arde mânia ta ?

48. Adu-ți aminte, că trecător sunt ;

Au doară în deșert să fi făcut tu pre toți fiii oamenilor ?

49. Care *este* omul *ce* va trăi și moartea nu va vedea ?

Care va scăpa sufletul său de infern ? Sela.

50. Unde *sunt* îndurările tale cele de mai 'nainte, Doamne !

Pre cari le-ai jurat lui David pe credincioșia ta ?

51. Adu-ți aminte, Doamne, de ocară servilor tei.

Pre care o port în sânul meu dela toate *aceste* multe popoare ;

52. Prin care neamicii tăi *mă* defaimă, Iehova,

Prin care defaimă urmele un-sului tău. .

53. Binecuvântat *fie* Iehova în etern. Amin și Amin.

CARTEA A PATRA.

90.

Vecinicia lui Dumnezeu, vremelnicia oamenilor păcătoși. Rugă pentru har.

1. Rugăciunea lui Moisi, omul lui Dumnezeu.

Doamne, fostu-ne-ai adăpost din generațiune în generațiune ;

2. Mai 'nainte de ce munții să se fie născut,

Sau să se fi făcut pământul și lumea,

Din etern și în etern tu *ești* Dumnezeu !

3. În țărână prefaci pre om. Și zici: Fii ai oamenilor, *în pământ* re'nturnați-vă.

4. Căci o mie de ani în ochii tăi.

Sunt ca ziua de eri, care a trecut,

Ca o strajă de noapte.

5. Ca un șivoiu îi risipești ; un vis sunt ;

Dimineața *sunt* ca earba, *ce* crește.

6. *Ce* dimineața înflorește, și crește,

Dar seara vestejește și seacă !

7. Că perduți suntem prin mânia ta.

Îngroziți de urgia ta ;

8. Pus-ai fără de legile noastre înaintea ta,

Cele ascunse ale noastre înaintea luminei feței tale.

9. Că toate zilele noastre per înaintea mâniei tale ;

Cu gândul petrecem anii noștri.

10. Zilele anilor noștri *sunt* șapte-zeci de ani.

Și de *sunt* puternice foarte, opt-zeci de ani ;

Și cea mai mândră din ele *nu-i decât* muncă și trudă ;

Căci iute trec, și noi dispărem.

11. Cine cunoaște puterea mâniei tale ?

Căci după temerea de tine *este și* mânia ta.

12. Învață-ne a numără zilele noastre,

Să căpătăm o inimă înțeleaptă.

13. Întoarnă-te, Iehova! până cânt *te vei mânia?*

Fie-ți milă de servii tei.

14. Satură-ne dimineța de îndurarea ta,

Ca să ne bucurăm și să ne veselim în toate zilele noastre.

15. Bucură-ne atâtea zile, *pe câte* ne-ai apăsât,

Atâția ani, *în câți* văzurăm nefericirea.

16. Arete-se servilor tăi faptele tale,

Și mărirea ta fiilor lor.

17. Bunăvoința lui Iehova Dumnezeuul nostru, fie asupra-ne,

Și întărește preste noi fapta mânilor noastre;

Da, fapta mânilor noastre întărește-o!

91.

Ocroțirea atotputernicului Dumnezeu în toate primejdiile.

1. Cel ce locuiește supt adăpostul celui prea înalt,

Supt umbra Atotputernicului va și mâneă.

2. Zice-voiu cătră Iehova: *Tu ești* adăpostul meu și cetățuea mea,

Dumnezeul meu, în care mă încred.

3. Că el te va mântui de lațul păsărarului,

De ciurma perzătoare.

4. Cu aripele sale te va acoperi,

Și supt penișul său te vei adăposti;

Scut și pavază *îți va fi* adăvărul său.

5. Nu te vei teme de ceea ce înspăimântă noaptea,

De săgeata, *ce* ziua zboară.

6. De ciurma, *ce* umblă prin întunec,

De boala molipsitoare, *ce* pustiește la ameză:

7. Cădea-va o mie de alătură ta, și zece mii de a dreapta ta;

Dară nu se va apropiă de tine.

8. Numai vei privi cu ochii tei,

Și vei vedeă răsplătirea celor nelegiuiți;

9. Căci pre Iehova, adăpostul meu,

Pre cel Prea înalt făcutu-l-ai locașul tău;

10. *De aceea* nici un rău nu ți se va întâmplă,

Nici o plagă nu se va apropiă de cortul tău.

11. Căci ordin va da pentru tine îngerilor săi,

Ca în toate căile tale să te păzească;

12. Pe mâni te vor purtă,

Ca de piatra să nu lovești piciorul tău.

13. Pe leu și viperă vei pași,

Lei tineri și balauri cu picioarele vei călca.

14. Fiind-că în mine pus-a iubirea sa, *zice Domnul*,

De aceea îl voi scăpa, și-l voi înălța ;

Căci cunoaște numele meu.

15. El mă va chema, și eu îi voi răspunde,

În strămtorare cu dânsul voi fi ;

Îl voi mântui, și-l voi mări.

16. Cu zile îndelungate îl voi sătura,

Și-i voi arăta mântuirea mea.

92.

Laudă lui Dumnezeu, care pedepsește pe nelegiuîți și binecuvintează pe cei evlavioși.

1. Un psalm sau o cântare pentru ziua sabatului.

2. Bine *este* a mulțumi lui Iehova,

Și a cânta numelui teu, Prea înalte ;

3. Dimineața a spune îndurarea ta,

Și nopțile credincioșia ta,

4. Pe instrumente cu zece strune și pe harpă,

Pe higgsaion și pe citară.

5. Că tu, Iehova, desfătatu-m'ai întru lucrurile tale,

Bucura-mă-voiu întru lucrurile mânilor tale.

6. Cât de mari sunt lucrurile tale, Iehova !

Adânci foarte sunt cugetările tale.

7. Omul tâmpit nu cunoaște,

Nebunul nu înțelege aceasta :

8. Că cei nelegiuîți ca iarba răsar,

Și toți făcătorii de rele înfloresc,

Ca să se stârpească pentru totdeauna ;

9. Dară tu, Iehova, în etern tronezi în înălțime !

Căci iacă, neamicii tei, Iehova,

10. Căci iacă, neamicii tăi vor peri ;

Risipi-se-vor toți făcătorii de rele.

11. Dară tu înălțat-ai cornul meu ca pre al rinocerului ;

Cu oleiu proaspăt sunt uns.

12. Și ochiul meu va vedea împlinirea dorinței sale.

Asupra celor ce mă pândesc,

Și urechea mea va auzi ceea ce dorește.

Asupra celor ce se scoală asupra-mi.

13. Ca palmierul vor înflori cei drepți,

Crește-vor, ca cedrul pe Liban.

14. Sădiți în casa lui Iehova, În curțile Dumnezeului nostru vor înflori ;

15. Chiar în bătrânețe vor rodi,

Plini de vlagă și verdeață vor fi :

16. Ca să arete, că drept *este* Iehova, stâncă mea,

Și că nu *este* într'însul nici o nedreptate.

93.

Mărire împărăției lui Dumnezeu.

1. Iehova, domnește, cu măreție este îmbrăcat,

Îmbrăcatu-s-a Iehova, cu tărie încinsu-s-a :

Întemeiatu-s-a lumea, și nu se va clăti ;

2. D'atunci întăritu-s-a și tronul tău ;

Din etern ești.

3. Iehova, înălțat-au fluviile,

Înălțat-au fluviile vocea lor,

Înălțat-au fluviile valurile lor.

4. Din vocile apelor celor multe, Din valurile puternice ale mării *se aude* :

«Iehova *este* puternic în înălțime».

5. Mărturiile tale sunt sigure foarte,

Casei tale, Iehova, cuvine-se sântire în lungul zilelor.

94.

Rugăciune împotriva asupritorilor poporului lui Dumnezeu.

1. Iehova, Dumnezeul răzbunării,

Dumnezeul răzbunării, arată-te !

2. Înălță-te, judecător al pământului,

Dă răsplătire celor mândri !

3. Până când cei nelegiuți, Iehova,

Până când cei nelegiuți să trăsalte !

4. Ei rostesc, vorbesc cu în-gâmfare,

Toți făcătorii de rele se laudă.

5. Pre poporul tău, Iehova îl calcă *în picioare*,

Și moștenirea ta o apasă.

6. Pre văduve și pre străini sugrumă,

Și pre orfani îi ucid,

7. Și zic: Iehova nu vede *aceasta*,

Nici nu ieà aminte *aceasta* Dumnezeu lui Iacob.

8. Înțelepțiți-vă odată voi cei tonți din popor,

Și voi nebulilor, când vă veți face cumiți ?

9. Cel ce a sădit urechea, au nu aude ?

Cel ce a făcut ochiul, au nu vede ?

10. Cel ce înțelepțește popoarele,

Cel ce învață pre oameni știință, să nu mustre !

11. Iehova cunoaște cugetele oamenilor,

Că deșertăciune *sunt*.

12. Fericit *este* bărbatul, pre care tu îl înțelepțești, Iehova, Și din legea ta îl înveți !

13. Ca să-l liniștești de zilele de nefericire,

Până se va săpă groapa celui nelegiuit.

14. Căci Iehova nu va lepădă pre poporul său,

Și moștenirea sa nu o va părăsi ;

15. Căci la dreptate se va re-întoarce judecata,

Și pre dânsa o vor urmă toți
cei drepti cu inimă.

16. Cine se va scula cu mine
asupra celor răi?

Cine se va înfățișa cu mine
asupra făcătorilor de rele?

17. De n'ar fi fost mie întru
ajutor Iehova,

Puțin și sufletul meu ar fi ză-
cut în locul tăcerii.

18. De am zis: Se clatină pi-
ciorul meu,

Pe dată îndurarea ta, Iehova,
m'a sprijinit.

19. În mulțimea grijilor mele
în lăuntrul meu

Mântuirile tale desfătat-au su-
fletul meu.

20. Oare are cu tine împărtă-
șire tronul răutății,

Care hotărește nedreptate
prin lege?

21. Ei se adună ceată asupra
sufletului celui drept,

Și condamnă sânge nevinovat.

22. Dară Iehova îmi este turn
înalt,

Și Dumnezeul meu îmi *este*
stâncă de adăpostire.

23. El va întoarce asupra-le
chiar uneltirea lor,

Și prin răutatea lor îi va stârpî;

Îi va stârpî Iehova, Dumne-
zeul nostru.

95.

*Invitare spre a lăuda pe Domnul. Să
ne ferim de neascultare.*

1. Veniți, să cântăm lui Iehova,
Să strigăm cu bucurie stân-
cii mântuirii noastre!

2. Cu laude să venim înain-
tea lui,

Cu cântări de bucurie să-i stri-
găm!

3. Căci Iehova *este* Dumne-
zeu mare,

Și rege mare preste toți zeii.

4. În mâna lui *sunt* locurile
cele mai de jos ale pământului.

Ale lui *sunt* înălțimile mun-
ților.

5. A lui *este* marea, și el a fă-
cut-o,

Și *tot* mânilor sale au făcut și
uscatul,

6. Veniți, să ne închinăm și să
ne plecăm,

Să îngenunchem înaintea lui
Iehova, Făcătorul nostru;

7. Căci el *este* Dumnezeul no-
stru,

Și noi poporul pășunii sale,
și turma mâinii sale.

Chiar și astăzi, de veți ascultă
vocea lui:

8. Nu învărtosați inima voa-
stră, ca la Meriba,

Ca *în* ziua ispitei în pustiu;

9. Unde părinții voștri mă is-
pitiră,

Mă cercară, deși văzuseră lu-
crurile mele.

10. Patruzeci de ani urât-am
generațiunea *aceea*, și zis-am:

Popor cu inimă rătăcită *sunt*
ei,

Și n'au cunoscut căile mele;

11. De *aceea* jurat-am în mâ-
nia mea,

Că nu vor intra în repausul
meu.

96.

Vestirea împărăției lui Dumnezeu prin națiuni.

1. Cântați lui Iehova cântare nouă,

Să cânte lui Iehova tot pământul!

2. Cântați lui Iehova, binecuvântați numele lui,

Zi pe zi prochiemați ajutorul său!

3. Spuneți între popoare mărirea lui,

Între toate națiunile minunile sale!

4. Căci mare *este* Iehova, și foarte de laudat.

Înfrișat *este* el preste toți zeii.

5. Căci toți zeii popoarelor i-doli *sunt*;

Dară Iehova făcut-a cerul.

6. Măreția și strălucirea înaintea lui *sunt*,

Tăria și podoaba în sanctuarul său.

7. Dați lui Iehova, voi neamurile popoarelor,

Dați lui Iehova mărirea și putere!

8. Dați lui Iehova mărirea cuvenită numelui său,

Aduceți daruri, și veniți în curțile sale!

9. Închinați-vă lui Iehova din podoaba sântă;

Tremure înaintea lui tot pământul!

10. Cuvântați între popoare: Iehova domnește!

Întemeiatu-s'a lumea, și nu se va clăti.

El popoarele cu dreptate le judecă.

11. Bucure-se cerul, și veselească-se pământul,

Mugească marea și toate ce o umplu!

12. Trăsalte câmpia și tot ce *este* pe ea,

Veselească-se toți arborii pădurii

13. Înaintea lui Iehova; căci vine;

Vine să judece pământul;

Va judecă lumea cu dreptate,

Și popoarele cu adevărul său.

97.

Bucuria Sionului, că Dumnezeu este cel mai mare în toate țările.

1. Iehova domnește? veselească-se pământul!

Bucure-se însulele cele multe!

2. Nor și negură *sunt* în jurul lui,

Dreptatea și judecata *sunt* temeliea tronului său.

3. Foc merge înaintea lui,

Și cu flacări mistuește din toate părțile pre neamicii săi,

4. Fulgerile sale luminează lumea,

Pământul vede, și se cutremură:

5. Munții ca ceara se topesc înaintea lui Iehova,

Înaintea Domnului a tot pământul.

6. Cerurile proclămă dreptatea lui,

Și toate popoarele văd mărirea sa.

7. Rușineze-se toți cei ce servesc la chipuri cioplite,

Cei ce se fălesc în idoli.

Închinați-vă lui, toți zeii!

8. Sionul a ascultat *aceasta*, și se bucură,

Și fiicele lui Iuda se veseliră,

Pentru judecățile tale Iehova,

9. Căci tu, Iehova, *ești* prea înalt preste tot pământul,

Prea înălțat preste toți zeii.

10. Cei ce iubiți pre Iehova, urîți răul!

El păzește sufletele cuvioșilor săi;

Din mâna celor nelegiuîți îi scapă.

11. Pentru cel drept semănatu-s-a lumina,

Și pentru cei neprihăniți în inimă: bucurie.

12. Dreptilor, bucurați-vă în Iehova,

Și serbați amintirea sânteniei sale.

98.

Cântare de veselie pentru biruințele Domnului în toată lumea.

1. Un psalm.

Cântați lui Iehova cântare nouă;

Căci minuni a făcut;

Ajutatu-l-a pre el

Dreapta sa și sântul său braț.

2. Iehova arătat-a mântuirea sa;

Înaintea ochilor popoarelor
Descoperit-a fericirea sa.

3. Adusu-și-a aminte de îndurarea sa și de credincioșia sa

Către casa lui Israel;

Toate marginile pământului
văzut-au mântuirea Dumnezu-
lui nostru.

4. Strige de bucurie lui Iehova, tot pământul!

Chiuiți, strigați și cântați.

5. Cântați lui Iehova cu gitară,

Cu gitară și cu cântec dingură;

6. Cu trâmbiță și sunet de corn
Cântați de bucurie înaintea
lui Iehova, regele.

7. Mugească marea și tot ce
o umple,

Lumea și cei ce locuesc în-
tr'însa;

8. Bată în palme fluviele,

Munții cânte de bucurie cu
toți împreună

9. Înaintea lui Iehova; căci vine
să judece pământul;

Va judecă lumea cu dreptate,

Și popoarele cu ecitate.

99.

Sfințenia domnește în împărăția Domnului.

1. Iehova domnește; cutremure-se popoarele!

El tronează *între* cherubimi,
clătească-se pământul:

2. Iehova mare *este* în Sion,
Și înălțat preste toate popoarele.

3. Laude-se numele tău, și cel
mare și înfricoșat;

Căci sânt este el:

4. *Lăudați* puterea regelui,
că dreptatea iubește,
Întemeiat-ai îndreptările;
Judecată și dreptate făcut-ai
în Iacob.

5. Înălțați pre Iehova, Dum-
nezeul nostru;

Închinați-vă înaintea așternu-
tului picioarelor sale;

Căci sânt este el.

6. Moisi și Aaron *fost-au* din-
tre preoții săi,

Și Samuel dintre cei ce chia-
mă numele său;

Ei chemară pre Iehova, și el
le-a răspuns

7. În stâlp de nor le vorbi;
Ei păzîră mărturiile sale,

Și așezămintele cele-a fost dat.

8. Iehova, Dumnezeuul nostru!
răspunsu-le-ai;

Dumnezeu ertător fostu-le-ai,
Și răzbunător faptelor lor.

9. Înălțați pre Iehova, Dum-
nezeul nostru;

Închinați-vă în muntele cel
sfânt al său!

Căci sânt *este* Iehova, Dum-
nezeul nostru.

100.

*Cântare de laudă pentru poporul lui
Dumnezeu.*

1. Un psalm de mulțumire.

Strige de bucurie lui Iehova
tot pământul!

2. Serviți lui Iehova cu vese-
lie!

Cu cântare veniți înaintea lui!

3. Aflați, că Iehova este Dum-
nezeu;

El ne-a făcut, și nu noi înșine;
Poporul său *suntem*, și turma
pășunii sale.

4. Intrați în porțile lui cu *cân-
tări* de mulțumire,

În curțile sale cu *cântări* de
laudă:

Mulțumiți-i, și binecuvântați
numele său,

5. Căci bun *este* Iehova, în e-
tern îndurarea sa,

Din generațiune în genera-
țiune *ține* credințioșia sa.

101.

Norma de guvernare a lui David.

1. Un psalm al lui David.

Milă și judecată voi u cântă,
Ție, Iehova, îți voi u cântă.

2. Voi u luă aminte la calea ne-
prihănirii;

Când vei veni la mine?

Voi u umblă în nevinovăția i-
nimei mele

În lăuntru l casei mele.

3. Nu voi u pune înaintea o-
chilor mei nici un rău,

Urăsc lucrarea celor ce se a-
bat;

Nu se va lipi de mine;

4. Inima îndărătnică de mine
departe fie,

Răutatea nu voi u cunoaște.

5. Pre cel ce vorbește de rău
într'ascuns de aproapele său,

Îl voi u stârpi;

Pre cel ce are ochi mândri și
inimă îngâmfată,

Nu-l voi suferi.

6. Ochii mei *vor fi* spre cei credincioși ai țării, ca ei să locuiască cu mine;

Cel ce umblă pe calea neprihănirii, acela *numai* îmi va servi.

7. Cel ce vicleșug lucrează, nu va locui în lăuntru casei mele.

Cel ce minciuni spune, înaintea ochilor mei nu va sta.

8. În toate diminețile voi stârpi pre toți nelegiuiții țării,

Nimicind din cetatea lui Iehova pre toți făcătorii de rele.

102.

Rugăciune de pocăință, ca să se restabilească Sionul.

1. Rugăciunea unui apăsător, când este în neliniște și revărsă înaintea lui Iehova plângerea sa.

2. Iehova ascultă ruga mea, Și strigarea mea vie până la tine

3. Nu ascunde fața ta de mine în ziua nevoiei mele,

Pleacă urechea ta către mine în ziua *când* strig,

Grăbește-te a-mi răspunde.

4. Căci zilele mele per, ca fumul,

Și oasele mele ca tăciune ard:

5. Lovită este inima mea, și s'a uscat ca iarba;

Căci uitat-am a mânca pâinea mea.

6. De vocea suspinului meu

Oasele mele se lipsesc de carnea mea;

7. Ajuns-am ca și pelicanul pustiului,

Sunt ca cucuveaua între ruini.

8. Veghez, și sunt ca pasărea singuratică pe acoperiș.

9. Toată ziua mă batjocoresc neamicii mei;

Cei ce se înfurie asupra-mi pe mine se jură.

10. Căci drept pâne mâncat-am cenușă,

Și băutura mea cu lacrimi am amestecat,

11. De mânia ta și urgia ta; Căci tu m'ai ridicat, și mai asvârlit.

12. Ca o umbră întinsă *sunt* zilele mele,

Și eu ca iarba mă usuc.

13. Dară tu, Iehova, în etern tronezi,

Și amintirea ta ține din generațiune în generațiune.

14. Scula-te-vei, îndurate-vei de Sion,

Căci timp *este* să te înduride el;

Căci sosit-a timpul hotărît.

15. Căci servilor tăi le place de petrele sale,

Și iubesc pulberea lui.

16. Și teme-se-vor popoarele de numele lui Iehova,

Și toți regii pământului de mărirea ta.

17. Căci Iehova a rezidit Sionul,

În mărirea sa arătat-s'a.

18. La rugăciunea celui nemângăiat plecatu-s'a,

Și cererea lor n'a neso-
cotit.

19. Scri-se-va aceasta pentru
generațiunea viitoare,

Ca poporul renăscut să laude
pre Iehova.

20. Căci el privit-a din sânta
sa înălțime,

Iehova din cer s'a uitat pre
pământ:

21. Ca să audă suspinul ce-
lui încâtușat,

Ca să scape pre cei hotărîți
la moarte;

22. Ca ei să prochieme în Sion
numele lui Iehova,

Și lauda lui în Ierusalim,

23. Când se vor adună îm-
preună popoarele

Și regatele, ca să servească
lui Iehova.

24. Pe cale el a slăbit puterea
mea,

A scurtat zilele mele.

25. Zisu-*mi*-am: Dumnezeu
meu! nu mă răpi la jumătatea
zilelor mele;

Din generațiune în genera-
țiune *sunt* anii tăi;

26. Din vechime întemeiat-ai
pământul,

Și cerul lucrul mânilor tale
este.

27. Ele vor perî, dară tu vei
rămâneă,

Da, ca un vestmânt ele toate
se vor învechi,

Ca un vestmânt le vei schim-
bă, și se vor schimbă.

28. Dară tu tot același *vei fi*,
Și anii tăi nu se vor sfârși.

29. Fiii servilor tăi locui-vor,
Și sămânța lor întări-se-va
înaintea ta.

103.

*Preamărireă îndurării Domnului față
de oamenii păcătoși și neputincioși.*

1. Un psalm al lui David.

Binecuvintează, sufletul meu.
pre Iehova!

Și toate cele din lăuntrul meu
numele cel sfânt al său!

2. Binecuvintează, suflele al
meu, pre Iehova;

Și nu uită toate binefacerile
lui:

3. Cel ce iartă toate fără-de-
legile tale,

Cel ce vindecă toate boalele
tale!

4. Cel ce scapă de mormânt
viața ta,

Cel ce te încununează cu milă
și îndurare!

5. Cel ce umple de bunățăți
sufletul tău,

*Așa că se înoesc, ca ale vul-
turului, tinerețele tale.*

6. Dreptate și judecată face
Iehova

Tuturor celor apăsăți.

7. Făcut-a cunoscute lui Moisi
căile sale,

Fiilor lui Israel faptele sale.

8. Îndurat și milostivit *este*
Iehova,

Târziu la mânie și plin de în-
durare;

9. Nu va muștră în etern,
Nici pururea va ține *mânia sa*;

10. După păcatele noastre nu ne-a făcut,

Nici după fără-de-legile noastre nu ne-a răsplătit.

11. Căci, pe cât este înalt cerul preste pământ,

Înălțatu-s'a mila sa spre cei ce se tem de dânsul;

12. Pe cât de departe este răsaritul dela apus,

Depărtat-a dela noi fără-de-legile noastre.

13. În ce chip miluește părintele pre fii,

Miluește Iehova pre cei ce se tem de dânsul.

14. Căci cunoaște zidirea noastră,

Aduce-și aminte, că țărână suntem

15. Omul, ca iarba *sunt* zilele lui.

Ca floarea câmpului, așa va înflori;

16. Un vânt trece deasupra-i, și nu mai este,

Și locul său nu se mai cunoaște.

17. Dară mila lui Iehova *ține* din etern și în etern spre cei ce se tem de dânsul,

Și mântuirea sa spre fii fiilor,

18. Ce păzesc legământul său, Și-și aduc aminte de ordinele lui, ca să le facă.

19. Iehova gătit-a în cer tronul său,

Și împărăția sa preste toate domnește.

20. Binecuvântați pre Iehova, voi îngerii săi,

Cei tari cu puterea, și cari faceți ordinul său,

Ascultând de vocea cuvântului său!

21. Binecuvântați pre Iehova, toate oștirile lui,

Servii lui, cari faceți voia lui!

22. Binecuvântați pre Iehova, toate lucrurile lui,

În toate locurile stăpânirii lui!

Binecuvintează, suflete al meu, pre Iehova!

104.

Preamărireă lui Dumnezeu din faptele creațiunii.

1. Binecuvintează, suflete al meu, pre Iehova!

Iehova, Dumnezeul meu, măritu-te-ai foarte.

În măreție și strălucire te-ai îmbrăcat.

2. Cel ce cu lumina, ca *cu* o mantie, te-ai învălit,

Cel ce ai întins cerul ca un covor!

3. Cel ce cu ape zidit-a cămărilor lui cele mai de sus;

Cel ce *din* nouri face carul său;

Cel ce umblă pe aripele vântului;

4. Cel ce face vânturile trimșii săi.

Flăcările de foc servii săi.

5. Întemeiat-ai pământul pe temeliiile sale,

Ca în etern și perpetu să nu se clătească.

6. Cu adâncul, ca *cu* un vest-mânt, l-ai acoperit;

Apele preste munți stătut-au.

7. Fugit-au de musturarea ta,
La vocea tunetului tău luat-au iute fugă.

8. (Munții ridicându-se, văile plecându-se,)

Spre locul, în care tu le-ai întemeiat.

9. Margini pusu-*li*-ai, peste cari să nu treacă,

Să nu se întoarcă, ca să acopere pământul.

10. Trimes-a izvoare în văi,

Printre munți strecuratu-s'au *apele*.

11. Din ele adapă-se toate fearele câmpiei,

Asinii sălbatici își potolesc setea lor.

12. Aproape de ele locuesc păsările cerului,

Cari fac să răsunе vocea *lor* dintre ramuri.

13. El adapă munții din cămă-rile sale,

Din fructul lucrurilor tale sa-turi pământul

14. El face să răsară iarba pen-tru vită,

Și verdeața pentru trebuința omului;

El scoate pâne din pământ,

15. Și vinul, *ce* veselește inima omului,

Și face să strălucească fața *lui* mai mult decât oleiul;

Și pânea ce întărește inima omului.

16. Arborii lui Iehova se sa-tură,

Cedrii Libanului, pre cari el i-a sădit;

17. În cari pasărea își face cui-bul său:

Cocostârcului brazii sunt lo-cuință;

18. Căprioarelor, munții cei înalți,

Șoaricelui de munte stâncile îi *sunt* adăpost.

19. Făcut-ai luna pentru tim-puri,

Soarele cunoaște *timpul* apu-sului său.

20. Făcut-ai întunerecul, ca să fie noapte,

În care să se miște toate fea-rele pădurei;

21. Puii deleu, *ce* mugesc după pradă,

Căutând dela Dumnezeu mân-carea lor.

22. Soarele răsare: ei se re-trag,

Și în viziunile lor se culcă.

23. Omul ese la lucrul său

Și la munca sa până în seară.

24. Cât de multe sunt lucră-rile tale, Iehova!

Toate cu înțelepciune le-ai fă-cut.

Plin este pământul de bunu-rile tale.

25. *Așa* și marea aceasta, în-tinsă și largă;

În ea *sunt* târătoare fără nu-măr.

Animale mici și mari.

26. Pe ea plutesc corăbii.

*Și Leviatanul, pre care l-ai
făcut,*

Ca să se joace într'însa.

27. Toate pre tine te aşteaptă.

Ca să *le* dai mâncarea la timpul *lor*.

28. Le dai, ele adună;

Deschizi mâna ta, ele se satură de bunuri.

29. Ascunzi fața ta, ele se negliștesc,

Iei suflarea lor, ele per, și în pulbere se re'ntorc.

30. Trimeți spiritul tău, ele din nou se fac,

Și așa tu înouiești fața pământului.

31. Fie mărirea lui Iehova în etern;

Iehova să se bucure de lucrurile sale!

32. Privește spre pământ, și acesta se cutremură,

Atinge munții, și ei fumegă.

33. Voiu cânta lui Iehova toată viața mea,

Voiu psalmodia Dumnezeului meu, cât voi fi

34. Fie-i plăcută gândirea mea!

Căci mă bucur în Iehova.

35. Piară păcătoșii de pe pământ,

Și cei nelegiuți să nu mai fie!

36. *Dară*, suflete al meu, binecuvintează pre Iehova!

Toți, lăudați pre Iehova!

105.

Preamărirea lui Dumnezeu pentru binefacerile sale către Israel.

1. Lăudați pre Iehova, chie-mați numele lui!

Între popoare faceți cunoscute faptele lui!

2. Cântați-i, psalmodiați-i,

Vorbiți de toate minunile lui!

3. Lăudați-vă în sântul său nume!

Bucure-se inima celor ce caută pre Iehova!

4. Căutați pre Iehova și puterea lui,

Căutați pururea fața lui.

5. Amintiți-vă de minunile lui, pre cari le-a făcut,

De semnele lui și de judecățile gurii sale,

6. Voi seminția lui Abraam, servul său,

Fiii lui Iacob, aleșii săi!

7. El, Iehova, *este* Dumnezeul nostru,

Preste tot pământul *sunt* judecățile sale.

8. El pururea își aduce aminte de legământul său,

De cuvântul *ce l-a* ordonat la mii de generațiuni:

9. Pre care l-a încheiat cu Abraam,

Și de jurământul său către Isaac,

10. Și pre care l-a întărit așezământ lui Iacob,

Legământ etern lui Israel,

11. Zicând: Ție îți voi da pământul Canaan,

De sort al moștenirii voastre.

12. Când erau încă puțini la număr,

Puțini foarte, și străini acolo;

13. Când merseră din popor în popor,

Din regat în alt popor;

14. Nelăsând pre nimenea să-i apese,

Și pe regi pedepsindu-i pentru dășii, *zicând*:

15. De unșii mei nu vă atingeți,

Și profeților mei nici un rău nu le faceți!

16. Chiemă și foametea asupra pământului,

Sfărâmând sprijinul vieței, pânea.

17. Trimise înainte-le un bărbat,

Pre Iosef cel vândut ca sclav.

18. În cătușe strâns-au picioarele lui,

Ferul străpuns-a sufletul său;

19. Până la timpul, când se împlini cuvântul său,

Cuvântul lui Iehova, *care* l-a cercat.

20. Trimes-a regele, de l-au deslegat,

Domnul popoarelor, de l-a pus în libertate.

21. Făcutu-l-a domn preste casa sa,

Și stăpân preste toată averea sa:

22. Ca să lege pre mai marii săi după voia sa,

Pre bătrânii săi să-i înțelepțească.

23. Și veni Israel în Egipt, Și Iacob se oprî în pământul lui Ham.

24. Și el înmulți foarte pre poporul său.

Îl făcù mai tare decât apăsătorii săi.

25. Întoarse inima lor, ca să urască pre poporul său,

Să facă vicleșug servilor săi.

26. Trimise pre Moisi, servul său.

Pre Aaron, pre care l-a ales;

27. Ei făcură întredășii semnele lui,

Și minuni în pământul lui Ham.

28. El trimese întunecime, și se făcù întunec,

Și nimic nu se împotrivi cuvintelor lui.

29. Prefăcù apele lor în sânge,

Și omorî peștii lor.

30. Pământul lor foî de broaște,

Până în cămarile regilor lor.

31. Zise, și musca-cânelui veni,

Muște rele în tot cuprinsul lor.

32. În loc de ploaie le dădù grindină,

Flăcări de foc în pământul lor;

33. Bătù viele lor și smochinii lor,

Și sfărâmă arborii cuprinsului lor.

34. *Iară-și* zise; și locusta veni,

Și omizi fără număr ;
 35. Cari mâncară toată ver-
 deața pământului lor,
 Și înghițiră fruptul țarinei
 lor,

36. El bătù pre tot întâi năs-
 cutul în pământul lor,

Prinosul a toată puterea lor.

37. Scosu-i-a cu argint și cu
 aur,

Și în semințele sale nu *eră*
 nici unul, care să șovăească ;

38. Egiptul bucuratu-s'a de
 plecarea lor,

Căci frica de dânșii căzuse
 preste ei,

39. El întinse nour drept aco-
 perământ,

Și foc, spre a le lumină noap-
 tea.

40. Ei cerură, și el aduse pre-
 pelițe,

Și cu pânea cerului îi sătură

41. Deschise stânca, și se vărsă
 apă,

Ce, *ca* un părâu, a curs prin
 locuri secetoase.

42. Căci amintitu-și-a de cu-
 vântul său cel sânt,

De Abraam, servul său ;

43. Și scoase pre poporul său
 în bucurie,

În cântări de veselie pre ale-
 șii săi.

44. Și le dădù țările națiunilor,
 Și stăpâniră *fruptul* lucrului
 popoarelor ;

45. Ca să păzească așezămin-
 tele lui,

Și legile lui să le țină.

Lăudați pre Iehova,

106.

*Cântare de laudă pentru harul lui
 Dumnezeu în ciuda tuturor călcări-
 lor de lege a lui Israel.*

1. Lăudați pre Iehova !

Mulțumiți lui Iehova, căci
 bun *este*,

Și în etern *ține* îndurarea sa.

2. Cine poate spune faptele
 cele mărețe ale lui Iehova ?

Cine va face să răsune toată
 lauda sa ?

3. Fericiți cei ce se țin de ju-
 decată,

Și dreptate fac în tot timpul !

4. Adu-ți aminte de mine, Ie-
 hova, întru bunăvoința, *ce porți*
 poporului tău,

Cercetează-mă cu ajutorul tău:

5. Ca să văd fericirea aleși-
 lor tei ;

Să mă bucur de bucuria po-
 porului tău,

Și să mă laud cu moștenirea ta.

6. Păcătuit-am și noi și pă-
 rinții noștri,

Strâmbătate lucrat-am, nele-
 giuit-am :

7. În Egipt părinții noștri nu
 ținură seamă de minunile tale,

Nu-și amintiră de mulțimea
 îndurărilor tale ;

Ci răsculatu-s'au la marea, la
 Marea Roșie.

8. Totuși el îi mântui pentru
 numele său,

Ca să facă cunoscută pute-
 rea sa.

9. Certat-a Marea Roșie, și ea
 a secat,

Și trecutu-i-a prin adâncuri,
ca prin pustiu.

10. Mântuitu-i-a din mâna celui ce-i uria,

Și i-a scăpat din mâna neamului.

11. Și apele acoperiră pe apăsătorii lor,

Nici unul dintr'înșii nu rămase.

12. Atuncea crezură în cuvintele sale,

Cântară lauda lui.

13. *Dară* iute uitară faptele sale,

Nu așteptară sfatul său ;

14. Și se cuprinseră de poftă în pustiu,

Ispitiră pre Dumnezeu în *mijlocul* deșertului.

15. Și el le dădă cererea lor,

Dară trimese uscăciune în corpurile lor.

16. Și pismuiră și pre Moisi în taberă,

Pre Aaron, sântul lui Iehova.

17. *De aceea* deschisu-s'a pământul, și înghiți pre Datan,

Și acoperi ceata lui Abiram ;

18. Și focul aprinsu-s'a în ceata lor,

Și flacările mistuiră pre cei nelegiuiți.

19. Un vițel își făcură în Horeb,

Și se închinară la un chip vărsat ;

20. Schimbând mărirea lor,

Cu chipul unui taur, ce mănâncă iarbă.

21. Uitară pre Dumnezeu, mântuitorul lor,

Care făcuse mărețe în Egipt,

22. Minunate în pământul lui Ham,

Înfricoșate la Marea Roșie.

23. Drept aceea zis-a el : Îi voi stârpi ;

Dară Moisi, alesul său, stătu-a la spărtură înaintea lui,

Ca să înlătore mânia lui de a-i nimici

24. Și defăimara pământul cel dorit,

Nu crezură în cuvântul său ;

25. Ci murmurară în corturile lor,

Nu ascultară de vocea lui Iehova.

26. Atuncea ridicat-a el asupra-le mâna sa,

Jurând, că-i va surpă în pustiu,

27. Și că va aruncă seminția lor între popoare.

Și că-i va risipi prin țări,

28. Și ei se alipiră de Baal-Peor,

Și mâncară sacrificiile *idolilor* fără viață.

29. Și întăritară *pre Dumnezeu* prin faptele lor,

Și plagă izbucni între dânșii.

30. Atuncea se sculă Fineas, și făcū judecată,

Și plaga contenî.

31. Aceasta spre dreptate i se socoti,

Din generațiune în generațiune până în etern.

32. Și ei îl mâniară la apa Meriba (*ceartă*),

Și ajunse răul încă și pre Moisi pentru ei ;

33. Căci amărîră spiritul său,
Până cuvântă nesocotite cu buzele sale.

34. Și nu stârpîră popoarele,
Pre cari le-a zis Iehova ;

35. Ci se amestecară cu popoarele,

Și învățară faptele lor ;

36. Și serviră idolilor lor ;
Cari le fură spre cursă ;

37. Și sacrificară pre fiii lor.
Și pre fetele lor demoniale :

38. Vărsară sânge nevinovat :
Sângele fiilor lor și al fetelor lor,

Pre cari-i sacrificară idolilor Canaanului ;

Și pământul cu sânge s'a pângărit.

39. Și așa se mânjiră prin faptele lor,

Și desfrânară prin apucăturile lor.

40. Atunci aprinsu-s'a mânia lui Iehova asupra poporului său,

Și avu în ură moștenirea sa ;

41. Și datu-i-a în mânilor popoarelor,

De au domnit preste ei cei ce-i urau ;

42. Și neamicii lor apăsatu-i-au
Și umiliți fură supt mânilor lor.

43. De multe ori el i-a scăpat,
Dară ei tot îl amărîră cu sfatul lor.

Și împilatu-s'au prin fără de legea lor.

44. Totuși el căutat-a la nevoia lor,

Când auzi strigătul lor.

45. Și-și aduse aminte de legământul său pentru ei,
Și se îndură după mulțimea îndurării sale.

46. Și-i făcu să afle milă.

Înainte tuturor celor ce i-au luat prinși.

47. Mântui-ne, Iehova, Dumnezeuul nostru,

Și adună-ne dintre popoare,
Ca să mulțumim sântului tău nume,

Ca să ne fălim în lauda ta.

48. Binecuvântat fie Iehova, Dumnezeuul lui Israel,

Din etern și în etern ;

Și tot poporul să zică : Amin !
Lăudați pre Iehova !

CARTEA A CINCIA.

107.

*Cântare de mulțumită a mântuiților,
cari au strigat la Dumnezeu în nevoia lor.*

1. Mulțumiți lui Iehova, că bun este,

Și în etern ține îndurarea sa.

2. Așa zică cei mântuiți de Iehova,

Pre cari-i-a mântuit din mâna apăsătorului ;

3. Și din țări i-a adunat :

Dela răsărit și dela apus,

Dela miază-noapte și dela miază-zi.

4. În pustiu se rătăciau, în cale neumblată,

Cetate de locuit nu aflau ;

5. Flămânzi și setoși,
Sufletul lor în ei lănceziă.

6. Atuncea strigară către Iehova în nevoia lor,

Și el din strâmtorările lor îi scapă ;

7. Și-i conduse pe cale dreaptă
Ca să ajungă la cetate de locuit.

8. Mulțumească lui Iehova *pentru* îndurarea lui,

Pentru minunile lui către fiii oamenilor ;

9. Căci săturat-a sufletul lăncezit,

Și umplut-a de bunătați sufletul flămând.

10. Cei ce ședeau în întunec și în umbra morții,

Încătușați în apăsare și fer ;

11. Pentru că se împotriviseră cuvintelor lui Dumnezeu,

Și sfaul celui Prea înalt îl nesocotiseră :

12. De aceea umilit-a sufletul lor prin muncă ;

Căzut-au, și nu *eră* cine să le ajute.

13. Atuncea strigară către Iehova în nevoia lor,

Și el din strâmtorările lor i-a ajutat ;

14. Scosu-i-a din întunec și din umbra morții,

Și rupt-a lanțurile lor.

15. Mulțumească lui Iehova *pentru* îndurarea lui,

Pentru minunile lui către fiii oamenilor ;

16. Că el a sfărâmat porțile de aramă,

Și zăvoarele de fier le-a tăiat.

17. Nebunii apăsatu-s'au *pentru* calea lor păcătoasă,

Pentru fără de legea lor,

18. *Până în atâta* că sufletul lor urî orice mâncare,

Și până la porțile morții ajunseră.

19. Atuncea strigară către Iehova în nevoia lor,

Și el din strâmtorările lor i-a ajutat,

20. Trimese cuvântul său, ca să-i vindece,

Și să-i scape din groapele lor.

21. Mulțumească lui Iehova *pentru* îndurarea lui.

Pentru minunile lui către fiii oamenilor ;

22. Să sacrifice sacrificii de laudă,

Și să prochieme faptele lui cu cântări de bucurie.

23. Cei ce în corăbii se pogoară pe mare,

Cari fac negoț pe ape puternice :

24. Aceștia văd faptele lui Iehova,

Și minunile lui în adâncuri.

25. Căci el zice, și se ridică furtuna,

Care înalță valurile mării ;

26. La cer se ridică,
În adâncuri se pogoară.

Sufletul lor se topește în ne-
caz :

27. Se clatină și șovăesc ca
cel beat,

Și toată înțelepciunea lor se
perde.

28. Atunci ei strigă către Ie-
hova în nevoia lor,

Și el din strâmtorările lor îi
scoate.

29. Oprește furtuna, în adiere
o preface,

Și valurile se alin.

30. Atunci ei se bucură, că
s'au liniștit,

Și el îi conduce la limanul
dorit de ei.

31. Mulțumească lui Iehova
pentru îndurarea lui,

Pentru minunile lui către fiii
oamenilor ;

32. Să-l înalțe în adunarea po-
porului,

Și să-l laude pe scaunul celor
bătrâni.

33. El preface râurile în de-
șert,

Și izvoarele de apă în uscă-
ciune :

34. Pământul roditor în pă-
mânt sărătușor,

Pentru răutatea locuitorilor
lui ;

35. Preface deșertul în ezer
de apă ;

Și pământul uscat în izvoare
de apă ;

36. Lăsând să locuească acolo
cei flămânzi,

Să întemeieze cetate de lo-
cuit ;

37. Și să semene câmpia, și
să sădească vii,

Cari să producă fruct pe tot
anul.

38. Și el îi binecuvintează, și
ei se înmulțesc foarte,

Și nu lasă să se împuțineze
vitele lor.

39. De sunt împuținați și u-
miliți

De apăsarea nefericirii și în-
tristării,

40. El varsă disprețul asupra
mai marilor,

În deșerturi fără căi îi face
să se rătăcească.

41. Dară el ridică pre cel lipsit
din apăsare.

Și ca pre turme înmulțește
neamurile lor ;

42. Cei drepti văd *aceasta*, și
se bucură,

Și toată răutatea își închide
gura ei.

43. Tot înțeleptul vadă *aceasta*,
Și priceapă îndurările lui Ie-
hova.

108.

*Preamărireă bunătății și credincioșiei
dumnezești. Rugă pentru izbânda
în pricina dușmanilor.*

1. O cântare sau un psalm al
lui David.

2. *Gata este* inima mea, Dum-
nezeule !

Voiu cânta, și voiu psalmodia ;
Așa și sufletul meu.

3. Deșteaptă-te, harpă și ci-
tară,

Ca să deștept aurora.

4. Te voiulăudă între popoare,
o Iehova,
Îți voiu psalmodia între na-
țiuni.

5. Căci mare preste ceruri *este*
îndurarea ta,

Și până la nori adevărul tău.

6. Înălță-te preste ceruri, Dum-
nezeule,

Preste tot pământul mări-
rea ta;

7. Ca să fie mântuiți iubiții
tăi.

Ajută *cu* dreapta ta, și răs-
punde-mi;

Dumnezeu a promis în sân-
tenia sa :

8. Bucura-mă-voiu, împărțin-
du-*vă* Sichemul,

Și valea Succotului măsu-
rând-o;

9. Al meu *este* Galaadul, și al
meu Manasse,

Efraimul *este* tăria capului
meu, Iuda legislatorul meu;

10. Moabul *este* ligheanul meu,
Asupra Edomului voi arun-
că încălțăminte mea,

Asupra Filistiei voiu birui.

11. Cine mă va duce la ceta-
tea cea întărită ?

Cine mă va duce la Edom ?

12. Au nu *tu* oare, Dumne-
zeule *cel ce* ne-ai lepădat ?

Și au nu *tu* Dumnezeule, *cel ce*
n'ai eșit cu oștirile noastre ?

13. Dă-ne ajutor *ca să scă-*
păm din strâmtorare,

Căci amăgitor *este* ajutorul o-
mului.

14. Cu Dumnezeu vom lucra
fapte mărețe,

Și el va călcă în picioare pre
neamicii noștri.

109.

*Rugăciunea prigonitului spre a se pe-
depsi dușmanii săi și ca Dumnezeu
să reverse asupra sa harul său în
mizeria sa.*

1. Maistrului de cântare. Un
psalm al lui David.

Dumnezeul laudei mele, nu
tăceă;

2. Căci gura nelegiuitului și
gura vicleniei s'au deschis asu-
pră-mi;

Vorbit-au cu mine cu limba
minciunii,

3. Cu cuvinte de ură m'au în-
conjurat,

Și fără cuvânt se luptară cu
mine.

4. Pentru iubirea mea ei mă
pârăsc;

Dară eu, eu m'am rugat pen-
tru ei.

5. Și ei pentru bine cu rău
mi-au răsplătit,

Cu ură pentru iubirea mea.

6. Pune preste dânsul pre cel
nelegiuit,

Și pârătorul să stea de-a
dreapta lui;

7. Când va fi judecat, fă să
iasă vinovat,

Și ruga lui ca păcat să se so-
cotească!

8. Puține fie zilele sale,
Diregătoria sa altul să o iea!

9. Orfani fie fii săi, Și femeea sa văduvă!

10. Rătăcească-se fiii săi și să cerșetorească,

Să caute pâine în afara ruinelor lor!

11. Împrumutătorul răpească toate ce sunt ale lui.

Și străinii să prade munca sa!

12. Să nu aibă pre nimenea, care să întindă îndurare asupra-i,

Nimenea să nu fie, care să aibă milă de orfanii săi!

13. Stârpească-se urmașii săi, În generațiunea viitoare fie șters numele lor!

14. Vina părinților lui amintească-se înaintea lui Iehova,

Păcatul mumei sale să nu se șteargă!

15. Pururea fie înaintea lui Iehova,

Ca el să stârpească de pe pământ amintirea lor.

16. Fiind-că nu-și aduce aminte a face milă,

Ci urmărește pre cel sărac și lipsit,

Pre cel cu inimă zdrobită până la moarte.

17. Iubit-a blestemul, deci cadă asupra-i;

Binecuvântarea n'a iubit, deci fie departe de dânsul.

18. Cu blestemul, ca cu un vestmânt, s'a îmbrăcat,

Deci să intre cu apa în lăuntrul său,

Ca oleiul în oasele lui!

19. Fie-i blestemul cu vestmântul, *cu care* se învelește,

Ca cingătoarea, cu care se încinge totdeauna!

20. Aceasta *fie* plata pârâtorilor mei dela Iehova,

A acelora ce vorbesc de rău asupra-mi!

21. Dară tu lucrează pentru mine, Doamne, Iehova,

Pentru numele tău:

Căci bună *este* îndurarea ta, scapă-mă.

22. Căci sărac și lipsit sunt. Și inima mea rănită în lăuntrul meu.

23. Ca o umbră, ce se întinde, per.

Alungat sunt ca locustele.

24. Genunchiile mele se clatină de ajunare,

Și carnea mea s'a scurs de grăsime;

25. Așa că am ajuns *a le fi* de ocară;

Când mă văd, clatină din cap.

26. Ajută-mă, Iehova, Dumnezeuul meu!

Mântui-mă după îndurarea ta;

27. Ca ei să cunoască, că aceasta *este* mâna ta,

Că tu Iehova ai făcut-o.

28. Blesteme ei, dară tu binecuvintează,

De se vor sculă, rușineze-se;

Dară servul tău să se bucure.

29. Pârătorii mei cu rușine să se îmbrace,

În rușinea lor să se învelească ca cu o mantie.

30. Mulțumi-voiu foarte lui Iehova,

În mijlocul multora îl voiu lăuda.

31. Căci el stă de-a dreapta celui lipsit,

Ca să-l scape de cei ce condamnă sufletul său.

110.

Christos vecinicul rege și mare preot.

1. Un psalm al lui David.

Zis-a Iehova Domnului meu,

«Șezi de-a dreapta mea,

«Până voiu pune pre neamicii tăi așternut picioarelor tale».

2. Toeagul puterii tale îl va trimete Iehova din Sion;

Să domnești în mijlocul neamicilor tăi.

3. Poporul tău *va aduce* daruri de bunăvoie în ziua puterii tale,

În podoabă sântă; *ca* din sânul aurorei,

Îți va fi *atuncea* roua tinereților tale.

4. Iehova a jurat, și nu se va căi;

«Tu *ești* preot în etern după chipul lui Melchisedek».

5. Domnul de-a dreapta ta va sfărâma,

Pre regi, în ziua mâniei sale.

6. El va judecă între națiuni; De stârvuri *le* va umplea,

Va sfărâma pe capii multor țări.

7. Pe drumuri din pârau va beă,

De aceea își va ridica capul.

111.

Cântare de mulțumită pentru binecuvântarea trupească și sufletească a Domnului.

1. Lăudați pre Iehova!

Lăda-voiu pre Iehova din toată inima,

În societatea celor drepti și în adunarea lor.

2. *Mari sunt* faptele lui Iehova, Căutate de toți cei ce se plac într'însul.

3. Mărețe și strălucire *este* fapta sa,

Și dreptatea sa ține în etern.

4. *Vrednice* de amintire făcut-a minunile sale;

Milos și îndurat *este* Iehova.

5. Hrana dă celor ce se tem de dânsul,

Își amintește în etern de legământul său.

6. Puterea faptelor sale descoperit-a poporului său,

Dându-le moștenirea popoarelor

7. Faptele mânilor sale *sunt* adevăr și dreptate,

Sigure *sunt* toate ordinele sale,

8. Întărire în etern și perpetu, Făcute cu adevăr și dreptate.

9. Răscumpărare a trimes poporului său,

Datu-i-a în etern legământul său;

Sânt și înfricoșat *este* numele lui.

10. Începutul înțelepciunii *este* temerea de Iehova,

Buni de minte *sunt* toți cei ce fac *ordinile* lui;

Lauda lui fie în etern.

112.

Fericirea evlavioșilor și a miloșilor.

1. Lăudați pre Iehova!

Fericit *este* bărbatul, *ce* se teme de Iehova,

Ce se place foarte în ordinele lui!

2. Puternică pe pământ va fi sămânța sa;

Generațiunea celor drepti va fi binecuvântată.

3. Bunuri și avuții *sunt* în casa sa,

Și dreptatea sa în etern ține.

4. Lumină a răsărit în întuneric pentru cei onești:

Ei sunt miloși, îndurați și drepti.

5. Fericit *este* bărbatul, *ce* dăruiește și împrumută;

El îngrijește afacerile sale cu cuviință.

6. Căci în etern nu se va clăti,
Spre amintire eternă va fi cel drept.

7. De o știre rea nu se va teme,

Tare este inima sa, încrezându-se în Iehova;

8. Întărită inima sa, nu se va teme,

Până ce va vedea *împlinirea dorinței* sale asupra neamiciilor săi,

9. A împărțit, a dat săracilor.

Dreptatea sa în etern ține,
Cornul său se va înălța în mărire.

10. Nelegiuitul vede *aceasta*,
și se măhnește,

Dinții își crășnește și se topește:

Pofta nelegiuiților va peri.

113.

Smeritului Dumnezeu îi dă harul său.

1. Lăudați pre Iehova!

Lăudați, voi servii lui Iehova,

Lăudați numele lui Iehova.

2. Fie numele lui Iehova binecuvântat.

De acum și până în etern.

3. Dela răsăritul soarelui până la apusul lui,

Fie numele lui Iehova laudat.

4. Înalt preste toate popoarele *este* Iehova,

Preste ceruri mărirea sa.

5. Cine *este* ca Iehova, Dumnezeuul nostru?

Care tronează în înălțime,

6. Care se înjosește, spre a privi

La ceruri și pe pământ;

7. Care ridică pre cel sărac din pulbere,

Care din tină înalță pre cel lipsit:

8. Ca să-*l* pună alături cu
cei mai mari,

Alături cu mai marii popo-
rului său;

9. Care face ca stearpa casei
să ajungă

Mumă voioasă de copii.

Lăudați pre Iehova!

114.

*Minunile lui Dumnezeu scoțând pre
poporul său din Egipt.*

1. Când eși din Egipt Israel,
Casa lui Iacob din mijlocul
unui popor străin,

2. Iuda făcutu-s'a sanctuarul
său,

Israel stăpânirea sa

3. Marea văzù, și fugì,
Iordanul se întoarse îndărăt;

4. Munții săltară ca berbecii,
Colinele ca miei,

5. Ce-ți este ție, mare, de fugi?
Ție, Iordanule, de te întorci
îndărăt?

6. Vouă, munților, de săltați
ca berbecii,

Vouă, colinelor, ca miei?

7. Înaintea Dumnezeului cu-
tremură-te, pământule!

Înaintea Dumnezeului lui Ia-
cob;

8. Care preface stânca în iaz
de apă,

Și cremenea în izvor de apă.

115.

Numai lui Dumnezeu să-i dăm onoare.

1. Nu nouă, Iehova, nu nouă.
Ci numelui tău, dă-i mărire,

Pentru îndurarea ta, pentru
adevărul tău!

2. Pentru ce să zică popoa-
rele:

«Unde este Dumnezeul lor?»

3. Dară Dumnezeul nostru
este în ceruri.

Toate câte i-au plăcut, le-a
făcut.

4. Idolii lor sunt argint și
aur,

Lucru de mâni omenești.

5. Gură au și nu vorbesc;

Ochi au, și nu văd;

6. Urechi au, și nu aud;

Nas au, și nu miros;

7. Mâni au, și nu pipăesc;

Picioare au, și nu umblă.

Nu dau nici un sunet prin
gâtlejul lor.

8. Cei ce-i fac sunt ca dânșii,

Tot cel ce se încrede în ei.

9. Israele, încrede-te în Ie-
hova!

Ajutorul lor și scutul lor el
este.

10. Casă a lui Aaron, încre-
deți-vă în Iehova,

Ajutorul lor și scutul lor el
este.

11. Cei ce vă temeți de Ie-
hova, încredeți-vă în Iehova,

Ajutorul lor și scutul lor el
este.

12 Iehova cel ce și-a adus
aminte de noi, va bine-cu-
vântă:

Va binecuvântă casa lui Is-
rael,

Va binecuvântă casa lui Aa-
ron;

13. Va binecuvântă pre cei ce se tem de Iehova,

Pre cei mici și pre cei mari.

14. Iehova să vă adaugă,

Vouă și fiilor voștri.

15. Binecuvântați *fiți* de Iehova,

Cel ce făcù cerul și pământul.

16. Cerurile *sunt* cerurile lui Iehova,

Și pământul l-a dat fiilor oamenilor.

17. Nu morții laudă pre Iehova,

Nici toți cei pogorâți în locul tăcerii;

18. Ci noi vom binecuvântă pre Iehova

De acum și până în etern.

Lăudați pre Iehova!

116.

Mulțumită și făgăduință pentru scăparea de primejdie mare mortală.

1. Iubesc pre Iehova; căci a auzit

Vocea mea, plângerea mea.

2. Căci a plecat urechia sa către mine,

În toate zilele mele îl voi chema.

3. Funiile morții mă înconjuraseră

Strămtorările infernului m'a-flaseră,

Nevoie și întristare întâmpinasem;

4. Atuncea chemat-am numele lui Iehova,

«Ah, Iehova, scapă sufletul meu!»

5. Milos și drept *este* Iehova,

Îndurat Dumnezeuul nostru.

6. Iehova păzește pre cei simplitii;

Eram slab și m'a ajutat.

7. Întoarce-te, suflete al meu, la repausul tău,

Căci Iehova ți-a făcut bine.

8. Căci tu ai scăpat sufletul meu de moarte,

Ochiul meu de lacrimi și piciorul meu de cădere.

9. Voiu umblă înaintea lui Iehova.

În pământul celor vii.

10. Crezut-am; de aceea am vorbit;

Apăsă foarte am fost.

11. Zis-am în uimirea mea.

«Toți oamenii mint»,

12. Cum să răsplătesc lui Iehova

Toate binefacerile lui către mine?

13. Paharul mântuirii voi lua,

Și voi chema numele lui Iehova.

14. Voturile mele le voi plăti lui Iehova,

Înaintea întregului său popor.

15. Scumpă este în ochii lui Iehova

Moartea cuvioșilor săi.

16. Ah, Iehova, în adevăr servul tău sunt,

Servul tău, fiul servei tale;

Tu ai deslegat legăturile mele.

17. Ție-ți voiui sacrifică sacrificii de mulțumire,

Și voiui chemă numele lui Iehova.

18. Voturile mele le voiui plăti lui Iehova,

Înaintea întregului său popor.

19. În curțile casei lui Iehova. În mijlocul tău, Ierusalime !

Lăudați pre Iehova !

117.

Invitare spre a lăudă pe Dumnezeu.

1. Lăudați pre Iehova, toate popoarele !

Serbați-l, toate națiunile !

2. Căci mare este îndurarea lui spre noi,

Și adevărul lui Iehova în etern.

Lăudați pre Iehova !

118.

Cântare de biruință a dreptilor.

1. Mulțumiți lui Iehova că bun *este*.

Și în etern *ține* îndurarea sa.

2. Și Israel zică :

Că în etern *ține* îndurarea sa.

4. Cei ce se tem de Iehova zică :

«Că în etern *ține* îndurarea sa.»

5. Din strâmtorare chemat-am pre Iehova ;

Iehova mi-a răspuns, și la loc larg *m'a scos*.

6. Iehova *este* pentru mine ; nu mă tem ;

Ce-mi poate face omul ?

7. Iehova *este* pentru mine, între ajutătorii mei,

Și voiui vedeă *împlinirea dorinței mele* asupra celor ce mă urăsc.

8. Mai bine *este* a se încrede în Iehova,

De cât a-și pune încrederea în oameni.

9. Mai bine *este* a se încrede în Iehova,

De cât a-și pune încrederea în cei mari.

10. Toate popoarele m'au înconjurat ;

În numele lui Iehova le-am stârpit.

11 Înconjuratu-m'au, da, m'au înconjurat,

În numele lui Iehova le-am stârpit.

12. M'au înconjurat ca albinele.

Se stinseră ca focul din spini :

În numele lui Iehova le-am stârpit.

13. Îmbrâncitu-m'au foarte, ca să cad,

Dară Iehova m'a ajutat.

14. Tăria mea și cântarea mea *este* Iehova,

Și fostu-mi-a de ajutor.

15. Vocea cântării de bucurie și de mântuire *este* în corturile celor dreți :

«Dreapta lui Iehova face fapte mari.»

16. Dreapta lui Iehova înalță,
Dreapta lui Iehova face fapte mari.

17. Nu voiui muri ci voiui trăi,

Și voiui spune faptele lui Iehova,

18. Iehova m'a mustrat;

Dară nu m'a dat morții.

19. Deschideți-mi porțile dreptății ;

Voiu intra printr'însele, voiui lăuda pre Iehova.

20. Aceasta *este* poarta lui Iehova.

Cei drepecți intră printr'însa.

21. Lăuda-te-voiu, că mi-ai răspuns ;

Și mi-ai fost spre mântuire.

22. Peatra, *pre care* zidarii au lepădat-o,

Pieatra unghiului s'a făcut,

23. Dela Iehova s'a făcut aceasta ;

Minunat *este* aceasta în ochii noștri.

24. Aceasta *este* ziua, pre care Iehova a făcut-o,

Să ne bucurăm și să ne veselim într'însa.

25. Ah, Iehova, ajută, rogu-te ;

Ah, Iehova, trimete, rogu-te, prosperitate.

26. Binecuvântat *fie* cel ce vine în numele lui Iehova ;

Binecuvântă-mu-vă pre voi cei din casa lui Israel.

27. Iehova *este* Dumnezeu, și ne luminează ;

Legăți sacrificiul cu funii până la coarnele altarului.

28. Dumnezeuul meu tu *ești*, și eu te voiui lăuda ;

Dumnezeuul meu, te voiui înalță.

29. Mulțumiți lui Iehova, că bun *este*,

Că în etern *ține* îndurarea sa.

119.

Măreția și mândrețea cuvântului lui Dumnezeu. (Numit și alfabetul de aur, de vreme ce în textul original fiecare opt verseturi au la început aceiași inițială, după ordinea alfabetică).

Alef.

1. Fericiți *sunt* cei fără prihană în cale.

Cari umblă în legea lui Iehova.

2. Fericiți cei ce păzesc mărturiile sale,

Și-l caută din toată inima ;

3. Cei ce nu fac nici o fără de lege,

Ci umblă în căile sale.

4. Tu *ne-ai* ordonat, ordinele tale

Să le păzim cu îngrijire.

5. Ah, de s'ar întări căile mele în păzirea așezămintelor tale.

6. Atuncea nu m'aș rușina.

Când aș privi la toate ordinele tale.

7. Lăuda-te-voiu în curătenia inimei,

Învățându-mă judecățile dreptății tale.

8. Așezămintele tale voiu țineă ;

Nu mă părăsi de tot !

Bet.

9. În ce chip tânărul calea sa curată va țineă ?

Când o va țineă după cuvântul tău.

10. Cu toată inima mea te-am căutat ;

Nu mă lăsa să rătăcesc dela ordinele tale.

11. În inima mea ascuns-am cuvântul tău,

Ca să nu-ți păcătuiesc.

12. Binecuvântat *fiu*, Iehova !

Învăț-mă așezămintele tale.

13. Cu buzele mele spus-am Toate judecățile gurei tale.

14. De calea mărturiilor tale mă bucur,

Ca de toate avuțiile.

15. Cugeta-voiu la ordinele tale,

Și căuta-voiu căile tale.

16. Desfăta-mă-voiu în așezămintele tale ;

Cuvântul tău nu voiu uita.

Ghimel.

17. Fă bine servului tău, *ca* să trăiesc ;

Și voiu păzi cuvântul tău.

18. Deschide ochii mei,

Ca să văd minunile legii tale.

19. Străin *sunt* pe pământ,

Nu ascunde dela mine ordinele tale.

20. Zdrobit este sufletul meu,

De dorul judecăților tale în tot timpul.

21. Muștrat-ai pre cei mândri, cei blestemați,

Cari s'au rătăcit dela ordinele tale,

22. Ridică de de-asupra mea ocară și disprețul ;

Căci mărturiile tale le-am păzit.

23. Chiar și cei mai mari au șezut, și au vorbit asupra-mi ;

Dară servul tău la așezămintele tale cugetă.

24. Și mărturiile tale *sunt* desfătările mele,

Sfătuitoarii mei.

Dalet.

25. Lipitu-s'a de țărână sufletul meu ;

Reînsuflește-mă după cuvântul tău.

26. Spus-am căile mele, și tu mi-ai răspuns ;

Învăț-mă așezămintele tale.

27. Calea ordinelor tale fă-mă să înțeleg,

Și voiu cugetă la minunile tale.

28. Sufletul meu lăcrămează de întristare ;

Ridică-mă după cuvântul tău.

29. Calea minciunii depărtează dela mine,

Cu legea ta miluește-mă.

30. Calea credințioșiei ales-am, Judecățile tale pus-am *înaintea mea*.

31. Lipit sunt de mărturiile tale ;

Iehova ! nu lăsa să fiu rușinat.

32. Pe calea ordinelor tale voi alerga ;

Căci la larg vei scoate inima mea.

He.

33. Învăță-mă, Iehova, calea așezămintelor tale,

Și o voi păzi *până* în sfârșit.

34. Dă-mi înțelepciune, ca să păzesc legea ta,

Și să o țin cu toată inimă.

35. Fă-mă să umblu în calea ordinelor tale,

Căci în ea află plăcere.

36. Pleacă inima mea la mărturiile tale,

Și nu la sgârcenie.

37. Întoarce ochii mei dela căutarea de deșertăciune ;

Reînsufletește-mă în calea ta.

38. Îndeplinește servului tău cuvântul tău,

Ce *l-ai promis celor ce se tem de tine*.

39. Depărtează ocară mea, de care mă tem ;

Căci judecățile tale *bune sunt*.

40. Iacă, duc dorul ordinelor tale ;

Întru dreptatea ta reînsufletește-mă.

Vaf.

41. Și vină preste mine îndurările tale, Iehova,

Mântuirea ta, după cuvântul tău ;

42. Și voi răspunde celui ce mă defaimă ;

Că în cuvântul tău mă încred.

43. Și nu lua de tot din gura mea cuvântul adevărului,

Căci judecățile tale am așteptat.

44. Și voi păzi legea ta pururea,

În etern și perpetu.

45. Și în larg voi umbla ;

Căci ordinele tale le caut.

46. Voi vorbi de mărturiile tale înaintea regilor,

Și nu mă voi rușina.

47. Și mă voi desfătă în ordinele tale,

Pre cari le iubesc.

48. Voi ridică mâinile mele spre ordinele tale, pre cari le iubesc,

Și voi cugeta la așezămintele tale.

Zain.

49. Adu-ți aminte de cuvântul *tău* către servul tău,

Pre care m'ai făcut să-l aștept

50. Aceasta *este* mângăierea mea în apăsarea mea ;

Căci cuvântul tău m'a reînsuflețit.

51. Cei mândri foarte și-au râs de mine :

De legea ta nu m'am depărtat.

52. Adusu-mi-am aminte de judecățile tale din etern, Iehova,

Și m'am mângăiat,

53. Fiori cuprinsu-m'au pen-
tru cei nelegiuîți,

Cari părăsesc legea ta.

54. Cântări fostu-mi-au așe-
zămintele tale,

În casa nimerniciei mele.

55. Noaptea adusu-mi-am a-
minte de numele tău, Iehova.

Și am păzit legea ta.

56. Aceasta mi s'a făcut :

Căci ordinele tale le-am păzit.

Het.

57. «Partea mea *tu ești*, Ie-
hova !»

Zis-am, ca să păzesc cuvin-
tele tale.

58. Din toată inima rugatu-
m'am ție,

Îndură-te de mine după cu-
vântul tău.

59. *De dinainte* cugetat-am
la căile mele,

Și am întors picioarele mele
cătră mărturiile tale.

60. Grăbitu-m'am, și n'am în-
târziat,

A păzi ordinele tale.

61. Cetele celor nelegiuîți în-
conjuratu-m'au ;

Legea ta nu am uitat.

62. La miezul nopții scolu-mă,
spre a-ți mulțumi

Pentru judecățile dreptății
tale.

63. Soț *sunt* tuturor celor ce
se tem de tine,

Și celora ce țin ordinele tale.

64. De îndurarea ta, Iehova,
este plin pământul ;

Învăță-mă așezămintele tale.

Tet.

65. Făcut-ai bine servului tău,
Iehova,

După cuvântul tău.

66. Înțelegere bună și cunoș-
tință învăță-mă ;

Căci cred ordinele tale.

67. Mai 'nainte să fi fost umi-
lit, greșit-am :

Dară acum cuvântul tău îl
păzesc.

68. Bun *ești* și binefăcător ;
Învăță-mă așezămintele tale.

69. Minciună au uneltit asu-
pră-mi cei mândri ;

Iar eu cu toată inima păzesc
ordinele tale.

70. Grasă ca seul este inima
lor ;

Iar eu în legea ta mă des-
fățez.

71. Spre bine *fostu-mi-a*, că
am fost umilit :

Ca să învăț așezămintele tale.

72. Mai bună 'mi *este* legea
gurei tale.

Decât mii *de bucăți* de aur
și de argint.

Iod.

73. Mânile tale m'au făcut,
și m'au zidit ;

Înțelepțește-mă, ca să învăț
ordinele tale.

74. Cei ce se tem de tine mă
vor vedeà, și se vor bucurà ;

Căci cuvântul tău am aștep-
tat.

75. Știu, Iehova, că drepte
sunt judecățile tale.

Și *că* cu credincioșie m'ai umilit.

76. Fie, rogu-te, îndurarea ta spre mângăierea mea,

După cuvântul tău către servul tău.

77. Vie asupra-mi mila ta, ca să trăiesc;

Căci legea ta *este* desfătarea mea.

78. Rușineze-se cei mândri; căci fără cuvânt au nelegiuit asupra-mi;

Că eu la ordinele tale cuget,

79. Întorcă-se spre mine cei ce se tem de tine,

Și cei ce cunosc mărturiile tale.

80. Fie inima mea fără prihană în așezămintele tale,

Ca să nu mă rușinez.

Caf.

81. Lâncezește sufletul meu după ajutorul tău;

Cuvântul tău am așteptat.

82. Lâncezesc ochii mei după cuvântul tău,

Zicând: «Când mă vei mângăia?»

83. Căci ajuns-am ca un foale în fum;

Așezămintele tale nu le-am uitat.

84. Câte *sunt* zilele servului tău?

Când vei face judecată celor ce mă urmăresc?

85. Gropi săpatu-mi-au cei mândri,

Cei ce nu *sunt* după legea ta,

86. Toate ordinele tale cu credincioșie *sunt*;

Fără cuvânt ei mă urmăresc ajută-mă!

87. Puțin lipsit-a să mă șteargă de pe pământ;

Dară eu ordinele tale n'am părăsit.

88. După îndurarea ta reîn-suflețește-mă,

Și voiu țineă mărturia gurei tale.

Lamed.

89. În etern, Iehova,

Stă cuvântul tău în ceruri,

90. Din generațiune în generațiune credincioșia ta;

Întemeiat-ai pământul, și el stă.

91. *Totul* după rânduiala ta stă *până* astăzi;

Căci toate serve ale tale *sunt*.

92. De nu *era* legea ta desfătarea mea,

Aș fi perit întru necazul meu.

93. Nici odată nu voiu uită ordinele tale;

Căci printr'insele m'ai reîn-suflețit.

94. Al tău *sunt*; mântui-mă;

Căci ordinele tale am căutat.

95. Nelegiuirii mă așteaptă, ca să mă piardă;

Dară eu iau aminte la mărturiile tale.

95. La toată desăvârșirea văzut-am margine;

Dară ordinul tău nemărginit *este*.

Mem.

97. Cât iubesc legea ta!

Toată ziua cugetarea mea *ea este*.

98. Mai mult de cât pre ne-amicii mei mă înțelepțești prin ordinele tale;

Căci în etern *sunt* cu mine.

99. De cât învățătorii mei mai înțelept am ajuns;

Căci mărturiile tale *sunt* cugetarea mea.

100. De cât bătrânii mei cu minte sunt;

Căci ordinele tale am păzit.

101. Oprit-am piciorul meu dela orice cale rea,

Ca să păzesc cuvântul tău.

102. De judecățile tale nu m'am depărtat,

Căci tu m'ai învățat.

103. Cât de dulci *sunt* cerului gurei mele cuvintele tale!

Da, *mai dulci sunt* gurei mele de cât mierea.

104. Din ordinele tale mă cumințesc;

De aceea urăsc toată calea minciunii.

Nun.

105. Candelă piciorului meu *este* cuvântul tău,

Și luminează cărării mele.

106. Juratu-m'am, și am ținut Paza judecăților dreptății tale.

107. Măhnit foarte sunt, Iehova!

Reînsuflețește-mă după cuvântul tău.

108. Darurile de bunăvoie ale gurii mele primește-le, Iehova, Și judecățile tale învață-mă.

109. Sufletul meu pururea *este* în mâna mea,

Și legea ta nu am uitat.

110. Întinsu-mi-au cursă nelegiuirii;

Dară dela ordinele tale nu m'am rătăcit.

111. Moștenire în etern luat-am mărturiile tale;

Căci ele *sunt* bucuria inimii mele.

112. Plecat-am inima mea la împlinirea așezămintelor tale În etern, *până* în sfârșit.

Samech.

113. Urăsc pre cei nestatornici,

Dară iubesc legea ta.

114. Scăparea mea și scutul meu tu *ești*;

Cuvântul tău îl aștept.

115. Depărtați-vă dela mine, făcători de rele,

Ca să păzesc ordinele Dumnezeului meu.

116. Sprijinește-mă după cuvântul tău, ca să trăesc,

Și nu lăsa să fiu rușinat în speranța mea.

117. Sprijinește-mă, ca să fiu mântuit,

Ca să caut pururea spre așezămintele tale,

118. Tu calci pre toți cei ce se abat dela așezămintele tale;

Căci minciuna *este* unealta vicleniei lor.

119. *Ca* sgură înlăturat-ai pre toți nelegiuții pământului;

De aceea iubesc mărturiile tale.

120. Carnea mea se spăimântă de temerea ta,

Și de judecățile tale mă tem.

Ain.

121. Făcut-am judecată și dreptate ;

Nu mă lăsă în puterea apăsătorilor mei.

122. Asigurează binele servului tău,

Nu lăsă pre cei mândri să mă apese.

123. Ochii mei lăncezesc după ajutorul tău,

Și după cuvântul dreptății tale,

124. Fă cu servul tău după îndurarea ta ;

Și așezămintele tale în vață-mă

125. Servul tău *sunt*, înțelepțește-mă,

Ca să cunosc mărturiile tale.

126. *Este* timp, ca tu să lucrezi, Iehova ;

Ei stricat-au legea ta.

127. De aceea iubesc ordinele tale, mai mult de cât aurul,

Ca, de cât aurul curat.

128. De aceea socotit-am drept toate ordinele *tale* ;

Toată calea minciunii am urît.

Pe.

129. Minunate *sunt* mărturiile tale,

De aceea le-a păzit sufletul meu.

130. Descoperirea cuvintelor tale luminează ;

Pre cei simpli înțelepțește.

131. Gura mea am deschis, și am sorbit ;

Căci după percepțele tale am dorit.

132. Întoarce-te către mine, și îndură-te de mine,

Cum obicinuești către cei ce iubesc numele tău.

133. Pașii mei întărește-i prin cuvântul tău.

Și nu lăsă să domnească preste mine fără de legea.

134. De apăsarea oamenilor scapă-mă,

Ca să păzesc ordinele tale.

135. Fața ta fă să lucească preste servul tău,

Și învață-mă așezămintele tale.

136. Râuri de apă curg din ochii mei ;

Căci nu se păzește legea ta.

Țadi.

137. Drept *ești*. Iehova,

Și drepte *sunt* judecățile tale.

138. Drepte *sunt* mărturiile ce tu ai dat,

Și sigure foarte.

139. Zelul meu m'a surpat,

Căci apăsătorii mei au uitat cuvintele tale.

140. Lămurit foarte *este* cuvântul tău,

Și servul tău îl iubește.

141. Mic *sunt* și desprețuit ;

Dară ordinele tale n'am uitat.

142. Dreptatea ta *este* dreptate eternă,

Și legea ta adevăr.

143. Nevoie și strâmtorare au dat preste mine ;

Totuși ordinele tale *sunt* desfătarea mea.

144. Dreptatea mărturiilor tale *este* în etern ;

Înțelepțește-mă, ca să trăiesc.

Kof.

145. Din toată inima strig ;
răspunde-mi, Iehova !

Așezămintele tale voi păzi.

146. Te chiem ; ajută-mă ;

Și voi păzi mărturiile tale,

147. Întrecut-am zorile, și am strigat,

Așteptând cuvintele tale.

148. Întrecut-au ochii mei străjile *noptii*,

Ca să cuget la cuvântul tău.

149. Ascultă vocea mea după îndurarea ta ;

Iehova, după judecățile tale reînsuflește-mă.

150. Apropiatu-s'au cei ce urmăresc planuri viclene,

Depărtatu-s'au de legea ta.

151. Aproape *ești*, Iehova,
Și toate ordinele tale *sunt* adevăr,

152. De de mult cunoscut-am din mărturiile tale,

Că în etern le-ai întemeiat.

Reș.

153. Privește apăsarea mea,
și scapă-mă ;

Căci legea ta nu am uitat.

154. Apără dreptul meu, și mântui-mă ;

Reînsuflește-mă după cuvântul tău.

155. Departe *este* mântuirea ta de cei nelegiuți ;

Căci așezămintele tale nu le caută.

156. Mare *este* îndurarea ta, Iehova !

După judecățile tale reînsuflește-mă.

157. Mulți *sunt* următorii mei și apăsătorii mei ;

Dară dela mărturiile tale nu m'am plecat.

158. Văzut-am călcători de lege, și m'am îngreșat ;

Căci cuvântul tău n'au păzit.

159. Vezi, cât iubesc ordinele tale !

Iehova, după îndurarea ta reînsuflește-mă.

160. Temelia cuvântului tău *este* adevărul,

Și în etern toată judecata dreptății tale.

Șin.

161. Cei mai mari fără cuvânt urmăritu-m'au,

Dară inima mea tremurat-a *numai* înaintea cuvântului tău,

162. Veselesc-mă de cuvântul tău,

Ca cel ce găsește pradă mare.

163. Minciuna urăsc, și în ură o am,

Legea ta iubesc.

164. De șapte ori pe zi te laud,

Pentru judecățile dreptății tale.

165. Multă pace au cei ce iubesc legea ta,

Și preste nici o pedecă nu dau.

166. Sperat-am în ajutorul tău, Iehova,

Și ordinele tale făcut-am.

167. Sufletul meu păzește mărturiile tale,

Și le iubește foarte.

168. Păzit-am ordinele și mărturiile tale,

Căci toate căile mele *sunt* înaintea ta.

Tav.

169. Apropie-se tânguirea mea înaintea ta, Iehova,

După cuvântul tău înțelepțește-mă.

170. Vii cererea mea înaintea ta ;

După cuvântul tău scapă-mă ;

171. *Ca* buzele mele să isvorească laudă,

Căci tu mă înveți așezămintele tale.

172. Vorbească limba mea de cuvântul tău ;

Căci toate ordinele tale *sunt* dreptate.

173. Fie mâna ta în ajutorul meu ;

Căci ordinele tale am ales.

174. Doresc după ajutorul tău Iehova,

Și legea ta *este* desfătarea mea.

175. Trăiască sufletul meu, și laude-te,

Și judecățile tale ajute-mă.

176. Rătăcit sunt, ca oaia perdută ; caută pre servul tău ;

Căci ordinele tale nu le-am uitat.

120.

În potrivea clevetitorilor.

1. O cântare de suire.

Strigat-am către Iehova în strâmtorarea mea,

Și el mi-a răspuns.

2. Iehova, scapă sufletul meu de buzele mincinoase,

De limba vicleană.

3. Ce-ți dă ție,

Ce-ți adaugă limba vicleană ?

4. *Ele sunt ca* săgețile ascuțite ale celui viteaz.

Ca cărbunii de juniper.

5. Vai mie, că nimernicesc în Meșec,

Că locuiesc în corturile Kedarului !

6. Mult foarte locuit-a sufletul meu.

Cu cel ce urăște pacea.

7. Pace *iubesc* ; dară când *de ea* vorbesc,

Ei *se gătesc* de rezel.

121.

Dumnezeu credinciosul păzitor al oamenilor.

1. O cântare de suire.

Ridic ochii mei spre munți,

De unde vine ajutorul meu.

2. Ajutorul meu *vine* dela Iehova,

Care a făcut cerul și pământul.

3. Nu va lăsa să se clatine piciorul tău,

Nu doarme păzitorul tău.

4. Iacă, nu doarme,

Nici nu dormitează păzitorul lui Israel.

5. Iehova *este* păzitorul tău, Iehova umbra ta la dreapta ta.

6. Ziua soarele nu te va lovi, Nici luna noaptea.

7. Iehova te va păzi de tot răul,

Va păzi sufletul tău.

8. Iehova va păzi eșirea ta și intrarea ta,

De acum și până în etern.

122.

Măreția și mândrețea Ierusalimului.

1. O cântare de suire a lui David.

Bucuratu-m-am, când mi-au zis :

«Să mergem la casa lui Iehova!»

2. Picioarele noastre stau În porțile tale, Ierusalime!

3. Ierusalimul este zidit,

Ca o cetate bine încheiată.

4. Unde se suiu semințiile, Semințiile lui Iehova, *după* rânduiala *dată* lui Israel,

Ca să mulțumească numelui lui Iehova.

5. Că acolo sunt așezate scaunele de judecată,

Scaunele casei lui David.

6. Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului,

Să prospereze cei ce te iubesc.

7. Pace fie în lăuntrul zidurilor tale,

Prosperitate în palaturile tale.

8. Pentru frații și amicii mei voi zice :

«Pace fie».

9. Pentru casa lui Iehova, Dumnezeuul nostru,

Voiu căuta fericirea ta.

123.

Dorință după ajutor, fiind ocărât și batjocorit.

1. O cântare de suire.

Cătră tine am ridicat ochii mei,

Cel ce locuiești în ceruri.

2. Iacă, precum ochii servilor *sunt îndreptați* cătră mâna stăpânului lor,

Precum ochii servei cătră mâna stăpânei sale,

Așa ochii noștri *sunt îndreptați* cătră Iehova, Dumnezeuul nostru,

Până se va îndurà de noi.

3. Îndurà-te de noi, Iehova. Îndurà-te de noi ;

Căci sătui foarte suntem de dispreț ;

4. De ajuns este săturat sufletul nostru,

De batjocură celor fără de griji

De disprețul celor mândri.

124.

Dumnezeu e cu noi în timp de nevoi.

1. O cântare de suire a lui David.

De n'ar fi fost pentru noi Iehova,

Zică acum Israel ;

2. De n'ar fi fost pentru noi Iehova,

Când oamenii s'au sculat asupra-ne,

3. Atuncea de vii ne-ar fi înghițit.

În aprinderea mâniei lor asupra-ne ;

4. Atunci apele preste noi s'ar fi revărsat,

Părău ar fi trecut preste sufletul nostru ;

5. Atunci apele umflate ar fi trecut preste sufletul nostru.

6. Binecuvântat fie Iehova,
Că nu ne-a dat prada dinților lor

7. Sufletul nostru a scăpat ca o pasăre din lațul păsărarilor ;
Lațul s'a rupt, și noi scăpați suntem.

8. Ajutorul nostru *este* în numele lui Iehova,

Cel ce a făcut cerul și pământul.

125.

Speranța nu te lasă ca să te prăpădești.

1. O cântare de suire.

Cei ce se încred în Iehova *sunt* ca muntele Sion,

Ce nu se clătește, ci stă în etern.

2. *Cum sunt* munții în jurul Ierusalimului,

Așa *este* Iehova în jurul poporului său.

De acum și până în etern.

3. Căci sceptrul răutății nu va repausă pe sorțul celor drepți,

Ca să nu întindă cei drepți mâinile lor la fără-de-lege.

4. Fă bine, Iehova, celor buni,
Și celor drepți în inima lor.

5. Iar pre cei ce se abat în căi sucite,

Iehova îi va face să meargă cu făcătorii de rele.

Pace preste Israel !

126

Mântuirea prinșilor Sionului.

1. O cântare de suire.

Când a întors Iehova captivitatea Sionului,

Ca cei în visuri eram.

2. Atuncea gura noastră de râs eră plină,

Și limba noastră de cântare.

Atuncea se zicea între popoare :

«Lucruri mari făcut-a Iehova cu aceștia !»

3. *Da*, lucruri mari făcut-a Iehova cu noi : eram veseli.

4. Întoarce, Iehova, captivitatea noastră.

Ca pre pâraie într'un pământ sec.

5. Cei ce au sămănat în lacrimi,

Secera-vor în bucurie.

6. Ei merg și plâng, aruncând sămânța ;

Dară veni-vor cu bucurie, purtând snopii lor.

127.

Toate depind de binecuvântarea lui Dumnezeu.

1. O cântare de suire, a lui Solomon.

De n'ar zidi, Iehova, casa,

În zadar s'ar osteni cei ce o zidesc ;

De n'ar păzi Iehova cetatea,

În zadar ar veghiă păzitorul,

2. În zadar vă sculați dimineața, și priveghiați până târziu,

Mâncând pânea durerilor :

El în somn dă *aceasta* iubitului său.

3. Iacă, fiii *sunt* moștenire de la Iehova,

Fruptul mitrei o răsplătire *este*.

4. Ca săgețile în mâna viteazului,

Așa *sunt* fiii tinerețelor.

5. Fericit bărbatul, care umplut-a cu ele tolba !

Unii ca aceștia nu se vor rușină,

Ci pre neamici îi vor nimici în poartă.

128.

Binecuvântarea evlavoșilor în gospodăria lor.

1. O cântare de suire.

Fericit *este* tot cel, ce se teme de Iehova,

Cel ce umblă în căile lui.

2. Căci tu vei mânca munca mânilor tale,

Fericit *ești* și bine îți va fi :

3. Femeia ta va fi ca butucul de vie roditor în lăuntrul casei tale,

Fiii tăi ca ramurile de olivi în jurul mesei tale.

4. Iacă ! așa va fi binecuvântat bărbatul.

Ce se teme de Iehova.

5. Bine-cuvinteze-te Iehova din Sion,

Să vezi fericirea Ierusalimului în toate zilele vieții tale ;

6. Să vezi pre fiii fiilor tăi ;
Pace preste Israel.

129.

Copleșitorii lui Israel trebuie s'o pățească.

1. O cântare de suire.

Mult m'au strâmtorat ei din tinerețele mele ;

Zică acum Israel ;

2. Mult m'au strâmtorat din tinerețele mele ;

Dară nu m'au biruit,

3. Pe spinarea mea plugari au arat,

Făcut-au brazde lungi.

4. Iehova *este* drept,

Tăiat-a funia nelegiuitorilor.
5. Rușineze-se, și întorcă-se
îndărăt,

Toți cei ce urăsc Sionul;

6. Fie ca iarba *de pe* aco-
periș,

Ce se usucă înainte de a se
smulge;

7. Cu care nu-și umple sece-
rătorul mâna sa,

Nici legătorul de snopi bra-
țul său,

8. Și trecătorii nu *le* zic :

«Binecuvântarea lui Iehova
preste voi !

«Vă binecuvântăm în numele
lui Iehova !»

130.

Rugăciune pentru ertarea păcatelor.

1. O cântare de suire.

Din adâncuri te chiem, Ie-
hova !

2. Doamne, ascultă vocea mea,
Ascultătoare *fie* urechile tale
la vocea cererii mele !

3. Iehova, de vei luă aminte
la fără-de-legile *noastre*,

Doamne, cine va *mai* sta ?

4. Dară cu tine *este* ertarea,
Ca temut să fii.

5. Aștept pre Iehova, sufle-
tul meu *îl* așteaptă,

Și în curvântul său sper.

6. Sufletul meu *așteaptă* pre
Domnul,

Mai mult de cât străjerii di-
mineața,

Da, mai mult de cât străje-
rii dimineața.

7. Așteaptă, Israele, pre Ie-
hova ;

Căci în Iehova *este* indu-
rare,

Și cu dânsul *este* multă mân-
tuire ;

8. Și el va mântui pe Israel
Din toate fără-de-legile lui.

131.

Smerenie credincioasă a inimii.

1. O cântare de suire, a lui
David.

Iehova, inima mea nu s'a în-
gâmfat,

Nici ochii mei nu s'au înălțat,
Nici n'am umblat întru cele
prea mari,

Nici întru cele prea înalte
pentru mine ;

2. Ci domolit-am, și tăcerii
supus-am sufletul meu ;

Ca cel înțărcat lângă muma
sa,

Ca un înțărcat este în mine
sufletul meu.

3 Așteaptă, Israele, pre Ie-
hova,

De acum și până în etern.

132.

*Rugăciune pentru casa lui David în
priveința făgăduinței lui Dumnezeu.*

1. O cântare de suire.

Adu-ți aminte, Iehova, de Da-
vid

Și de toate suferințele lui ;

2. Care jură lui Iehova,

Făcù vot puternicului lui Iacob ;

3. «Nu voiù intrà în cortul casei mele,

«Nici nu mă voiù suì pe patul în care mă cule ;

4. «Nu voiù da somn ochilor mei,

«*Nici* pleoapelor mele dormitare ;

5. «Până voiù aflà un loc pentrn Iehova,

«Locaş Puternicului lui Iacob.»

6. «Iacă, noi auzirăm de aceasta în Efrata.»

În câmpiile pădurii o aflarăm.

7. Să intrăm în locaşul său,
Să ne prosternăm înaintea aşternutului picioarelor lui.

8. Scoală-te, Iehova, *şi vino* la repaosul tău,

Tu şi chivotul puterii tale.

9. Preoţii tăi îmbrace-se cu dreptate,

Şi cuvioşii tăi bucure-se.

10. Pentru David, servul tău,
Nu întoarce faţa *ta de la* unsul tău.

11. Iehova a jurat lui David adevăr,

Nu se va întoarce dela aceasta:

Din fruptul coapselor tale pune-voiù pe tronul tău.

12. «De vor păzi fiii tăi legământul meu,

Şi mărturiile mele, pre cari le învăţ,

«*Atuncea şi* fiii lor vor şedeà pururea pe tronul tău.»

13. Căci Iehova a ales Sionul,

Poftitu-*l-a* de scaun al său.

14. «Acesta *este* locul meu de repaus în etern,

«Aci voiù locui ; căci de aceasta am poftit.

15. «Hrana sa o voiù binecuvântă,

«Pre lipsiţii săi *de* pâne îi voiù sătură.

16. «Pe preoţii săi cu mântuire îi voiù îmbrăcă,

«Şi cuvioşii săi cânta-vor de bucurie.

17. «Acolo face-voiù să crească cornul lui David,

«Candelă pregătit-am unsului meu.»

18. Îmbrăca-voiù pre neamicii săi cu ruşine,

«Dară coroana lui pe el va înflori.»

133.

Binecuvântarea unirii frăţeşti.

1. O cântare de suire a lui David.

Iacă, cât de frumos şi cât de plăcut *este*,

Când fraţii locuesc în unire!

2. *Aceasta'i* ca mirul cel bun *turnat* pe cap,

Ce curge pe barbă, pe barba lui Aaron,

Şi se scurge pe marginile vestmintelor sale.

3. Ca roua Hermonului,

Ce cade pe munţii Sionului;

Căci acolo a aşezat Iehova binecuvântarea,

Viaţă până în etern,

134.

Cântare de laudă noaptea în templu.

1. O cântare de suire.
Iacă, binecuvântați pre Iehova,
Toți servii lui Iehova,
Cari stau noaptea în casa lui Iehova !

2. Ridicați mâinile voastre în sanctuar,

Și bine-cuvântați pre Iehova !

3. Din Sion să te binecuvinteze Iehova.

Care a făcut cerul și pământul.

135.

Atotputința lui Dumnezeu, neputința idolilor.

1. Lăudați pre Iehova !
Lăudați numele lui Iehova !
Lăudați-l, voi servii lui Iehova :

2. Cei ce stați în casa lui Iehova,

În curțile casei Dumnezeului nostru !

3. Lăudați pre Iehova ; căci bun *este* Iehova,

Psalmodiați numelui lui ; căci *este* plăcut.

4. Căci pre Iacob Iehova și-a ales,

Pre Israel de moștenire a sa.

5. Căci știi, că mare *este* Iehova,

Și Domnul nostru mai pre sus de toți zeii.

6. Toate câte i-a plăcut *le-a* făcut Iehova

În ceruri și pe pământ,
În mări și în toate adâncurile ;

7. El ridică norii de pe marginea pământului,
El face fulgerile pentru ploaie,
Și scoate vântul din cămărilor sale.

8. Cel ce bătù pe întâi născuții Egiptului,

De la om până la animal ;

9. Trimese semne și minuni în mijlocul tău, Egiptule !

Asupra lui Faraon și asupra tuturor servilor săi ;

10. Cel ce bătù popoare multe.

Și ucise regi puternici ;

11. Pre Sihon, regele Amoreilor,

Pre Og, regele Basanului.

Și toate regatele Canaanului ;

12. Și dădù pământul lor *spre* moștenire,

Spre moștenire lui Israel, poporul său ;

13. Iehova, numele tău *este* în etern ;

Iehova, amintirea ta din generațiune în generațiune.

14. Căci Iehova apără drepturile poporului său,

Și de servii săi se îndură.

15. Idolii popoarelor *sunt* argint și aur,

Lucru de mâni omenești.

16. Gură au, și nu vorbesc ;

Ochi au, și nu văd ;

17. Urechii au, și nu aud :

Și nici o suflare nu *este* în gura lor.

18. Cei ce-i fac sunt ca dânșii,

Tot cel ce se încrede în ei.
19. Casă a lui Israel, binecuvântați pre Iehova !

Casă a lui Aaron, binecuvântați pre Iehova !

20. Casă a lui Levi, binecuvântați pre Iehova !

Cei ce vă temeți de Iehova, binecuvântați pre Iehova !

21. Binecuvântat *fie* Iehova din Sion,

Cel ce locuiește în Ierusalim.

Lăudați pre Iehova !

136.

Preamărire a vecinicei bunătați a lui Dumnezeu și ale minunilor sale.

1. Mulțumiți lui Iehova, că bun *este*,

Și în etern *ține* îndurarea lui.

2. Mulțumiți Dumnezeului zeilor,

Căci în etern *ține* îndurarea lui.

3. Mulțumiți Domnului domnilor,

Căci în etern *ține* îndurarea lui ;

4. Celui ce singur a făcut minuni mari,

Căci în etern *ține* îndurarea lui ;

5. Celui ce a făcut cerurile cu înțelepciune,

Căci în etern *ține* îndurarea lui ;

6. Celui ce a întins pământul preste ape,

Căci în etern *ține* îndurarea lui ;

7. Celui ce a făcut pe luminătorii cei mari :

Căci în etern *ține* îndurarea lui ;

8. Soarele, ca să guverneze ziua,

Căci în etern *ține* îndurarea lui ;

9. Luna și stelele, ca să guverneze noaptea,

Căci în etern *ține* îndurarea lui ;

10. Celui ce bătù pre Egipt în întâi-născuții săi.

Căci în etern *ține* îndurarea lui ;

11. Și scoase pre Israel din mijlocul lor,

Căci în etern *ține* îndurarea lui ;

12. Cu mână tare și cu braț întins,

Căci în etern *ține* îndurarea lui ;

13. Celui ce împărți Marea-Roșie în două,

Căci în etern *ține* îndurarea lui ;

14. Și trecù pre Israel prin mijlocul ei,

Căci în etern *ține* îndurarea lui ;

15. Și aruncă pre Faraon și oștirea lui în Marea-Roșie,

Căci în etern *ține* îndurarea lui ;

16. Celui ce conduse pre poporul său prin pustiu ;

Căci în etern *ține* îndurarea lui ;

17. Celui ce bătù regi mari,

Căci în etern *ține* îndurarea lui ;

18. Și ucise regi puternici :

Căci în etern *ține* îndurarea lui ;

19. Pre Sihon, regele Amoreilor,

Căci în etern *ține* îndurarea lui ;

20. Pre Og, regele Basanului.

Căci în etern *ține* îndurarea lui ;

21. Și dădă pământul lor spre moștenire,

Căci în etern *ține* îndurarea lui ;

22. Spre moștenire lui Israel servul său,

Căci în etern *ține* îndurarea lui ;

23. Celui ce în înjosirea noastră adusu-și-a aminte de noi,

Căci în etern *ține* îndurarea lui ;

24. Și ne-a mântuit de apăsătorii noștri,

Căci în etern *ține* îndurarea lui ;

25. Celui ce dă hrană la toată carnea,

Căci în etern *ține* îndurarea lui ;

26. Mulțumiți Dumnezeului cerurilor,

Căci în etern *ține* îndurarea lui.

137.

Jeluirea prînșilor din Babilon.

1. Lângă fluviile Babilonului, acolo șezut-am, și plânserăm,

Când adusu-ne-am aminte de Sion.

2. Pe sălciile, ce *erau* acolo spânzurat-am harpele noastre ;

3. Căci acolo cântări cerutune-au cei ce ne-au dus prinși. Și bucurie, cei ce ne-au despuiat :

« Cântați-ne din cântecele Sionului ».

4. Cum să cântăm cântarea lui Iehova,

Pe pământ străin ?

5. De te voi uita, Ierusalime ! Uite dreapta mea *iscusința ei* ;

6. Lipească-se limba mea de cerul gurei mele,

De nu-mi voi aduce aminte de tine

De nu voi pune Ierusalimul în culmea bucuriei mele.

7. Adu aminte, Iehova, fiilor Edomului,

În ziua Ierusalimului,

Cari zis-au : Surpați-l,

« Surpați-l până la temeliile lui ».

8. Fată a Babilonului, ceea pustiită,

Fericit *este* cel ce ți-a răsplătit

Plata ta, cu care ne-ai plătit

9. Fericit *este* acela.

Ce a apucat pre pruncii tăi, și de piatră i-a zdrobit.

138.

Cântare de mulțumită pentru ajutorul dumnezeesc în strămtorare.

1. Lăuda-te-voiu din toată inima mea,

Înaintea zeilor îţi voi psalmodia ;

2. Înaintea sântului tău templu mă voi prosterne,

Şi voi lăuda numele tău pentru îndurarea ta şi adevărul tău,

Căci mărit-ai făgăduinţa ta preste tot numele tău.

3. În ziua, când am strigat, răspunsu-mi-ai, încuragiatu-m'ai ;

În sufletul meu *este o nouă* putere

4. Laude-te, Iehova, toţi regii pământului ;

Căci auzit-au cuvintele gurii tale.

5. Şi să cânte căile lui Iehova, Căci mare *este* mărirea lui Iehova.

6. Deşi înalt *este* Iehova, totuşi caută spre cel umilit,

Şi de departe cunoaşte pre cel mândru.

7. De umblu în strâmtorare, tu mă reînsufleţeşti,

Asupra mâniei neamicilor mei întinzi mâna ta,

Şi dreapta ta mă ajută.

8. Iehova sfârşi-va pentru mine *cea ce a început* ;

Iehova, îndurarea ta *este* în etern ;

Lucrările mânilor tale nu le părăsi.

139.

Atotştiinţa şi atotprezenţa lui Dumnezeu.

1. Maistrului de cântare. Un psalm al lui David.

Iehova, cercatu-m'ai, şi mă cunoşti ;

2. Cunoşti şederea mea şi sculara mea ;

Tu de departe pricepi cugelele mele :

3. Umblarea mea şi culcarea mea cercetat-ai,

Şi toate căile mele le cunoşti.

4. Cuvântul nu *este încă* pe limba mea,

Şi iacă, Iehova, tu în totul îl ştii.

5. Împresuratu-m'ai din dărât şi din faţă,

Şi pus-ai mâna ta pe mine.

6. O ştiinţă *ca aceasta* e prea minunată pentru mine,

Şi *asa* de înaltă, în cât nu o pot *ajunge*.

7. Unde să mă duc de dinaintea spiritului tău ?

Şi unde să fug de dinaintea feţei tale ?

8. De mă voi sui în cer : tu acolo *eşti* ;

Şi de mă voi culcă în infern : iacă, tu *şi* acolo *eşti* ;

9. Aripele aurorei de voi lua,

Şi la marginile mării de mă voi aşeza :

10. Şi acolo mâna ta mă va conduce,

Şi dreapta ta mă va apuca.

11. De voi zice : Ca, întunecul să mă acopere,

Şi noapte să fie lumina din jurul meu :

12. Întunericul nu va întuneca înaintea ta,

Ci noaptea ca ziua va lumina ;

De o potrivă-*ți sunt* întunericul și lumina.

13. Căci tu ai făcut rărunchii mei,

M'ai acoperit în mitra mu-meii mele.

14. Mulțumescu-*ți*, că sunt făcut într'un chip *atât* de înfri-coșat și minunat ;

Minunate *sunt* faptele tale.

Și sufletul meu bine foarte știe *aceasta*.

15. Oasele mele nu *ți*-au fost ascunse,

Când în ascuns am fost făcut,

Și cu măiestrie împletit în cele mai de jos ale pământului.

16. Ochii tăi văzut-au ființa mea, când eră plod,

Și scrisu-s'au toate în cartea ta,

Zilele, *câte-mi* fură hotărâte când *încă* nu eră nici una din ele.

17. O, cât de prețioase îmi sunt cugetările tale, Dumnezeule !

Cât de mare este totul lor !

18. *De* ași voi să le număr ;
Mai numeroase sunt de cât nisipul ;

Când mă deștept, cu tine sunt încă.

19. Dumnezeule, o de ai ucide pre cel nelegiuit !

Deci depărtați-vă dela mine, bărbații sângiurilor !

20. Căci vorbesc cu răutate asupra-*ți*,

Neamicii tăi iau în deșert *numele tău*.

21. Au nu voi urî, Iehova, pre cei ce te urăsc ?

Și să *nu* am desgust de cei ce se scoală asupra-*ți*.

22. Cu ură desăvârșită îi urăsc, Neamicii ai mei făcutu-mi-s'au.

23. Cearcă-mă, Dumnezeule, și cunoaște inima mea,

Cercetează-mă, și cunoaște cugetele mele,

24. Vezi, de *este* calea rea în mine,

Și du-mă în calea cea eternă.

140.

Rugăciune pentru ajutor, când te prigonesc dușmani vicleni.

1. Maistrului de cântare. Un psalm al lui David.

2. Mântui-mă, Iehova. de omul rău.

De omul aprig păzește-mă ;

3. Care cugetă răutate în inima lor,

Și toată ziua atâta resbelul

4. Ca șarpele ascut limba lor ;

Venin de viperă *este* supt buzele lor. Sela.

5. Ferește-mă, Iehova, de mâ-nile celui nelegiuit,

De omul aprig păzește-mă,

Care cugetă, să răstoarne picioarele mele.

6. Cei mândri cursă și lațuri ascunsu-mi-au,

Cursă întins-au în cale *mea*,
Pusu-mi-au capcane. Sela.

7. Zis-am către Iehova : «Tu
ești Dumnezeul meu ;

«Iea în urechi vocea rugăciu-
nei mele.

8. «Iehova, Doamne, puterea
mântuirii mele!

«Acopere capul meu în ziua
bătăiei.

9. «Nu face, Iehova, dorințele
nelegiuitului,

«Nu lăsa să se împlinească
cugetarea lui ;

«*Căci s'ar sumeți.*» Sela.

10. Acoperi-va răutatea bu-
zelor, *lor*,

Capetele celor ce mă împre-
soară.

11. Cărbuni cădea-vor asu-
pră-lor,

În foc îi va aruncă,

În gropi adânci, ca să nu se
mai scoale.

12. Vorbitorul de rău nu se
va întări pe pământ ;

Pre cel aprig nenorocirea îl
va gonî până la peire

13. Știu, că Iehova va apăra
causa celui apăsât,

Dreptul celor lipsiți.

14. Da, cei drepți vor mul-
țumî numelui tău,

Cei fără prihană vor ședeă
înaintea ta.

141.

*Rugăciune ca Dumnezeu să ne ferească
de cel rău.*

1. Maistrului de cântare. Un
psalm al lui David.

Iehova, strigat-am către tine;
grăbește *a veni* la mine,

Iea aminte vocea mea, când
strig către tine.

2. Îndrepte-se rugăciunea mea
ca tămâia înaintea ta,

Ridicarea mânilor mele *ca*
sacrificiul de seară.

3. Pune, Iehova, strajă gurii
mele.

Păzește ușa buzelor mele.

4. Nu abate inima mea la lu-
cruri rele,

Ca să nu fac fapte rele din
răutate, cu oamenii făcători de
rele ;

Și să nu mănânc din cele mai
gustoase mâncări ale lor.

5. Cel drept lovească-mă :
milă *'mi va fi aceasta* ;

Mustre-mă :

Oleiu *pentru* capul meu *va
fi aceasta*,

Capul meu nu o va respinge;
Ci chiar ruga-mă-voiu în ne-
norocirile lor.

6. Când de pe stânci arunca-
se-vor judecătorii lor,

Atuncea vor ascultă de cu-
vintele mele, și *le* vor fi plă-
cute.

7. Cum se brăzduște și se
spintecă pământul,

Așa risipească-se oasele noas-
tre la gura mormântului.

8. De aceea către tine, Iehova,
Doamne, *îndrept* ochii mei,

La tine caut adăpost : nu
vărsă vieța mea.

9. Păzește-mă de cursa, *ce* ei
mi-au întins,

Și de prinsorile făcătorilor
de rele.

10. Cadă în mrejele lor *toti*
cei nelegiuți,

Până ce voi trece.

142.

*Oftare după ajutorul lui Dumnezeu în
nevoie mare.*

1. O învățătură a lui David.

O rugăciune, făcută când era
în peșteră.

2. Cu vocea mea strig către
Iehova,

Cu vocea mea rogu-mă lui
Iehova.

3. Vărs înaintea lui plânger-
ea mea,

Spun înaintea lui strâmtora-
rea mea.

4. Când spiritul meu lănce-
zește în mine,

Tu cunoști calea mea ;

În calea, în care umblu.

Ei mi-au ascuns cursă.

5. Caută la dreapta, și vezi :
Nimenea nu mă cunoaște,
Scăparea perit-a dela mine,
Nimenea nu se îngrijește de
sufletul meu.

6. Strig către tine, Iehova,
Și zic : «Tu ești adăpostul
meu,

«Parte mea în pământul ce-
lor vii.

7. «Iea aminte la strigarea
mea ; căci sunt apăsător foarte ;

«Scapă-mă de cei ce mă ur-
măresc,

«Căci mai tari de cât mine
sunt ei.

8. «Scoate sufletul meu din
închisoare,

«Ca să laude numele tău ;

«Înconjura-mă-vor dreptii,

«Că mi-ai făcut bine».

143.

*Rugăciune pentru scăpare și povățuire
dumnezească.*

1. Un psalm al lui David.

Iehova, ascultă rugăciunea
mea,

Iea în urechi cererea mea ;

Răspunde-mi în credincioșia
ta, în dreptatea ta.

2. Și nu intră în judecată cu
servul tău,

Căci nici un om viu nu poate
fi drept față cu tine

3. Căci neamicul urmărește
sufletul meu,

Calcă pe pământ vieța mea,

Pusu-m'a la întunec,

Ca pre cei de mult morți ;

4. Și spiritul meu lăncezește
în mine,

Și inima mea este nemângă-
iată în lăuntrul meu.

5. Aducu-mi aminte de zilele
de demult ;

Gândescu-mă la toate faptele
tale ;

La lucrul mânilor tale cuget ;

6. Întind mâinile mele către
tine,

Sufletul meu după tine *înse-
tează*, ca un pământ însetat.
Sela.

7. Iute răspunde-mi, Iehova;
căci se perde sufletul meu ;

Nu ascunde fața ta dela mine,
În cât să nu semăn cu cei ce
se cobor în mormânt.

8. Fă-mă să aud dimineața
îndurarea ta,

Căci în tine mă încred ;

Fă-mi cunoscută calea, în care
să umblu,

Căci cătră tine înalț sufletul
meu.

9. Scapă-mă de neamicii mei,
Iehova ;

În tine mă încred.

10. Învață-mă să fac voia ta,
Căci tu *ești* Dumnezeuul meu;
Spiritul tău cel bun înve-
ț-mă calea cea dreaptă.

11. Pentru numele tău, Ie-
hova, reînsuflețește-mă,

Întru dreptatea ta scoate din
strămtorare sufletul meu.

12. Și întru îndurarea ta ni-
micește pre neamicii mei,

Și perde pre toți apăsătorii
sufletului meu :

Căci eu *sunt* servul tău.

144.

*Rugăciune pentru ocrotirea și binecu-
vântarea lui Dumnezeu pentru po-
porul său.*

1. Un psalm al lui David.

Bine *este* cuvântat Iehova,
stânca mea,

Cel ce deprinde mânil mele
la oștire,

Degetele mele la rezbél.

2. Îndurarea mea și cetățuia
mea,

Turnul meu cel înalt și mân-
titorul meu,

Scutul meu, în care mă în-
cred.

Cel ce supune poporul meu
supt mine.

3. Iehova. *ce este* omul, că
tu-l cunoști ?

Sau fiul omului, că iei seamă
la el ?

4. Omul, suflărei se aseaa-
mână.

Zilele lui ca umbra trec,

5. Iehova, pleacă cerurile tale,
și te coboară,

Atinge-te de munți, și vor fu-
megă.

6. Fulgeră fulgere, și-i risi-
pește,

Trimite săgețile tale, și-i în-
vâlmășește,

7. Întinde mâna ta din înăl-
țime,

Mântui-mă și scapă-mă de a-
pele puternice ;

Din mâna fiilor celor străini,

8. A căror gură deșertăciune
vorbește,

Și a căror dreaptă *este* dreap-
ta amăgirei,

9. Dumnezeuule, cântare nouă
îți voi cânta,

În harpă .cu zece strune îți
voi psalmodia :

10. Celui ce a dat regilor bi-
ruință,

Celui ce a mântuit pre Da-
vid, servul tău, de sabia neno-
rocirei.

11. Mântui-mă și scapă-mă din mâna fiilor celor străini,

A căror gură vorbește deșertăciune,

Și a căror dreaptă *este* dreapta amăgirii.

12. Ca fiii noștri *să fie* ca plantele,

Ce cresc în tinerețele lor,

Fetele noastre ca petrele de colț,

Tăiate *pentru* podoaba unui palat;

13. Grânele noastre pline,

Dând tot felul de bucate;

Oile noastre înmulțesc-se cu miile,

Cu zecile de mii în câmpiile noastre;

14. Boii noștri *fie* încărcăți *de grăsime*;

Nici o daună, nici o pierdere,

Nici o strigare să nu *fie* în târgurile noastre,

15. O, fericit *este* poporul, căruia-i va merge astfel;

Fericit *este* poporul, al cărui Dumnezeu *este* Iehova.

145.

Harul și dreptatea lui Dumnezeu în împărăția sa.

1. O cântare de laudă a lui David.

Înălța-te-voi, Dumnezeul meu, o rege,

Și voi binecuvânta numele tău în etern și perpetu.

2. În toată ziua te voi binecuvânta,

Și voi lauda numele tău în etern și perpetu

3. Mare *este* Iehova, și laudat foarte,

Și mărirea sa nepătrunsă.

4. Lăuda-va o generațiune către alta lucrurile tale.

Și va spune faptele tale cele mari.

5. De strălucirea măririi măreției tale

Și de minunile tale voi vorbi

6. Și se va istorisi puterea înfricoșatelor tale fapte,

Și de mărirea ta voi cu-vânta.

7. Răspândi-va amintirea marei tale bunătați,

Și bucura-se-vor de dreptatea ta.

8. Îndurat și milos *este* Iehova,

Târziu la mânie și mare în îndurare.

9. Bun *este* Iehova către toți,

Și îndurarea sa preste toate lucrurile sale.

10. Laude-te, Iehova, toate lucrurile tale,

Și cuvioșii tăi bine-cuvinteze-te.

11. Vorbi-vor de mărirea împărăției tale,

Și istorisi-vor de puterea ta;

12. Ca să facă cunoscute faptele sale cele mari fiilor oamenilor,

Și mărirea măreață a împărăției sale.

13. Împărăția ta *este* împărăția eternă,

Și domnia ta în toate generațiunile.

14. Iehova sprijinește pre toți cei căzuți,

Și îndreaptă pre toți cei încovoiați.

15. Ochii tuturor pre tine te așteaptă,

Și tu le dai hrană la timpul cuvenit,

16. Deschizând mâna ta,

Și săturând dorința a tot ce este viu.

17. Drept *este* Iehova în toate căile sale,

Și îndurat în toate lucrurile sale,

18. Aproape *este* Iehova tuturor celor ce-l chiamă,

Tuturor celor ce-l chiamă într'adevăr

19. Dorința celor ce se tem de dânsul o împlinește,

Strigarea lor o aude, și-i ajută.

20. Iehova păzește pre toți cei ce-i iubesc,

Dară pre toți nelegiuții îi nimicește.

21. Lauda lui Iehova să spuie gura mea,

Și numele lui cel sânt să-l binecuvinteze toată carnea în etern și perpetu.

146.

Vecinica credincioșie a lui Dumnezeu.

1. Lăudați pre Iehova!

Laudă, suflete al meu, pre Iehova.

2. Voiu lăudă pre Iehova cât voiu trăi,

Voiu psalmodia Dumnezeu-lui meu, cât voiu fi.

3. Nu vă încredeți în cei mari, în fiul omului,

La care nu *este* ajutor.

Eși-va spiritul său, și în țărână se va întoarce,

Și în ziua aceea vor peri planurile lui.

4. Fericit *este acela*, al cărui ajutor *este* Dumnezeul lui Iacob,

A cărui speranță *este* în Iehova, Dumnezeul său;

5. Cel ce a făcut cerul și pământul,

Marea și toate cele dintr'însa;

6. Cel ce păstrează adevărul în etern;

Cel ce face dreptate celor apăsați,

7. Cel ce dă pâne celor flămânzi;

Iehova desleagă pre cei încătușați.

8. Iehova orbilor dă vedere, Iehova îndreaptă pre cei încovăiați,

Iehova iubește pre cei drepti!

9. Iehova păzește pre cei străini,

Pre orfan și pre văduvă ține;

Dară calea nelegiuților o strâmbătătește.

10. Domni-va în etern Iehova,

Dumnezeul tău, Sioane, din generațiune în generațiune.

Lăudați pre Iehova!

147.

*Preamărire pentru binecuvântările
trupești și duhovnicești ale lui Dum-
nezeu.*

1. Lăudați pre Iehova !

Căci bine *este* a psalmodia
Dumnezeului nostru,

Căci frumoasă și plăcută *este*
cântarea de laudă.

2. Iehova zidește Ierusalimul,
Pre cei risipiți ai lui Israel
îi adună ;

3. Vindecă inimele zdrobite,
Și leagă rănilor lor ;

4. Numărul stelelor numără,
Pre toate pe nume le nu-
mește.

5. Mare *este* Domnul nostru
și mult puternic,
Înțelepciunea lui *este* nemăr-
ginită ;

6. Iehova ține pre cei apă-
sați,
Dară la pământ aruncă pre
cei nelegiuți.

7. Întonați lui Iehova cântare
de mulțumire,

Psalmodiați în citară Dum-
nezeului nostru !

8. Celui ce îmbracă cerul cu
nouri,

Celui ce gătește pământului
ploaie,

Celui ce răsare în munți iarbă,

9. Celui ce dă vitei hrana ei
Puilor de corb, când strigă.

10. Nu de puterea calului se
bucură,

Nici binevoește omului ușor
la picior.

11. Binevoi-va Iehova celor
ce se tem de dînsul,

Celor ce așteaptă îndurarea
sa.

12. Laudă, Ierusalime, pre
Iehova !

Laudă pre Dumnezeuul tău,
Sioane !

13. Căci el a întărit zăvoa-
rele porților tale,

Și a binecuvântat pre fii tăi
în mijlocul tău

14. El dă pace hotarelor tale.
Cu grăsimia grâului te sa-
tură ;

15. El trimite cuvântul său
pe pământ,

Iute foarte aleargă cuvântul
său ;

16. El aruncă omătul ca ful-
gii de lână,

Și presară bruma ca pre ce-
nușă ;

17. El asvârlă în jos ghiața
sa în bucăți,

Înaintea gerului său cine poate
sta ?

18. El trimete cuvântul său,
și le topește,

Face să adie vântul său, și
apele curg.

19. El face cunoscut lui Ia-
cob cuvântul său,

Așezămintele și judecățile sale
lui Israel.

20. Nu așa a făcut popoa-
rele ;

Și ele nu au cunoscut jude-
cățile lui.

Lăudați pre Iehova !

148.

Toată lumea laudă pe Domnul.

1. Lăudați pre Iehova!
Lăudați pre Iehova în ceruri!

Lăudați-l în înălțime!

2. Lăudați-l, toți îngerii săi!

Lăudați-l, toate oștirile lui!

3. Lăudați-l, soare și lună!

Lăudați-l, toate stelele luminei!

4. Lăudați-l, cerurile cerurilor!

Și apele, ce *sunt* preste ceruri!

5. Să laude numele lui Iehova;

Căci el a zis, și s'a făcut;

6. Și le-a așezat în etern și perpetu,

Lege impusu-le-a, ce nu se calcă.

7. Să laude pre Iehova de pe pământ,

Balaurii și toate adâncurile!

8. Focul și grindina, omătul și negura,

Furtuna ce împlinește cuvântul lui!

9. Munții și toate colinele!

Pomi roditori și toți cedrii!

10. Fiarele și toate vitele,

Tărâtoarele și păsările aripate!

11. Regii pământului și toate popoarele,

Mai marii și toți judecătorii pământului!

12. Tinerii și fecioarele,

Bătrânii și pruncii,

13. Să laude numele lui Iehova:

Căci numai numele lui este înalt.

Măreția sa *este* preste pământ și cer;

14. Și el înalță cornul popoului său,

Lauda tuturor cuvioșilor săi, fiii lui Israel,

Poporul, ce *este* aproape de el;

Lăudați pre Iehova,

149.

Sionul laude pe Domnul.

1. Lăudați pre Iehova;

Cântați lui Iehova cântare nouă,

Laude lui în adunarea cuvioșilor.

2. Bucure-se Israel de Făcătorul său,

Fiii Sionului veselească-se întru regele lor.

3. Laude numele lui în cor, în timpane și în citare să-i psalmodieze.

4. Căci Iehova bine-voiește pentru poporul său.

Împodobește pre cei săraci cu ajutorul său.

5. Tresalte cuvioșii cu mărire,

Cânte de bucurie pe paturile lor!

6. Înălțările lui Dumnezeu *fie* în gura lor,

Și sabia cu două tăișuri în mâna lor;

7. Ca să facă răsbunări între popoare,

 Muștrări între națiuni;

8. Ca în cătușe să lege pre regii lor,

 Și pre cei măriți ai lor cu lanțuri de fer;

9. Ca să facă între ele judecata cea scrisă:

 Această mărire au toți cuvioșii săi.

 Lăudați pre Iehova!

150.

Tot ce are suflet să laude pe Domnul.

1. Lăudați pre Iehova!

 Lăudați pre Dumnezeu în sanctuarul său,

 Lăudați-l în tăria puterii lui!

2. Lăudați-l pentru faptele sale cele mari!

 Lăudați-l după mărimea măririi sale!

3. Lăudați-l în sunet de trâmbiță;

 Lăudați-l în harpe și citare;

4. Lăudați-l în timpane și în cor!

 Lăudați-l în strune și flaut;

5. Lăudați-l în cimbale bine-răsunătoare!

 Lăudați-l în cimbale de alarmă!

6. Toată suflarea laude pre Iehova!

 Lăudați pre Iehova!

